

Giới thiệu Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi

Editor: LinhLan601

Thể loại: nguyên sang, ngôn tình, cổ đại, hiện đại, tình cảm, khoa học viễn tưởng, huyền huyền, ngọt sủng, hệ thống, song khiết, xuyên nhanh, pháo hôi, nghịch tập, 1v1, HE.

Tô Nhụy ngoài ý muốn mà tử vong, cũng kể từ đó cô tiếp nhận sự trói buộc của hệ thống, từ giờ trở đi về sau thể xác và tinh thần đều không thuộc về chính cô. Cô chính là vì thân thể nguyên chủ mà sống. Tưởng rằng, Tô Nhụy cứ như vậy một đường đi tới, lại không ngờ tất cả đều là một sự an bài hoàn hảo. Vòng đi vòng lại cuối cùng lại trở về điểm bắt đầu.

Chuyện kia hết thầy còn chưa phát sinh.

- Văn án 2:

Tô Nhụy vì sống lại, không thể không đáp ứng hệ thống, nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ, cứu vớt nhóm vật hi sinh nữ phụ. Trên con đường ngược càn bá nam càn chạy càng xa.

Có điều, trên đường vì sao luôn có nam nhân phiền toái cuốn lấy cô? Thật là chán ghét.

Nhưng mà cảm giác về nam nhân này vô cùng quen thuộc. Thật giống như tiểu tử thói vẫn luôn khi dễ cô ngày bé?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tiết tử

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy từ trên giường tỉnh lại, đầu choáng váng khê trầm xuống. Đập vào mắt là một thế giới xa lạ.

Đúng lúc này, trong đầu liền xuất hiện một giọng nói.

"Xin chào ký chủ, tôi là hệ thống tùy thân của cô. Tên tôi là Angel."

Tô Nhụy bỗng chốc hoảng loạn, cô hoàn toàn không rõ chuyện gì đang xảy ra. Tuy rằng ngày thường lúc rảnh rỗi cô cũng sẽ đọc một hai cuốn tiểu thuyết, nhưng tuyệt đối không nghĩ có một ngày chính mình cũng sẽ gặp được hệ thống.

Vì thế cô vội vàng hỏi: "Nhiệm vụ tôi được yêu cầu hoàn thành là gì? Như thế nào mới tính là thành công? Mất bao lâu thì tôi có thể về nhà?"

Giọng nói Angel vang lên: "Ký chủ bình tĩnh nghe tôi nói. Cô được yêu cầu thay thế nhóm nữ phụ hoàn thành tâm nguyện của họ. Còn có một tâm nguyện nhỏ là công lược các nam phụ. Khiến cho họ có thể sống một đời hạnh phúc."

Dừng một chút." Sau khi ký chủ kết thúc nhiệm vụ, sẽ đạt được giá trị sinh mệnh nhất định. Giá trị hoàn thành nhiệm vụ càng hoàn mỹ thì giá trị sinh mệnh đạt được càng cao."

Nghe vậy, trên mặt Tô Nhụy hiện ra biểu tình vui sướng. Sau lại chuyển thành bi ai. Không biết nên vui hay nên buồn.

Vì thế, cô run rẩy hỏi, giọng nói hơi nghẹn ngào: "Nếu thất bại, tôi sẽ phải nhận trừng phạt gì?"

Nói xong, trên mặt Tô Nhụy đã mang bộ dáng khóc thảm.

Trong đầu lại xuất hiện giọng nói không chút tình cảm: "Bởi vì ký chủ ngoài việc đạt được giá trị sinh mệnh, còn đạt được điểm tích phân. Tích phân này sẽ giúp cô mua các kỹ năng ở cửa hàng, trợ giúp cô hoàn thành nhiệm vụ. Một khi nhiệm vụ thất bại, cô sẽ không đạt được giá trị sinh mạng và cũng không nhận được tích phân. Nếu nhiệm vụ thất bại quá ba lần, cô sẽ trực tiếp bị抹 sát."

Lúc này, tâm tình của Tô Nhụy vô cùng mâu thuẫn. Một bên, cô khát vọng được sống lại, lại một lần nữa nhìn thấy hắn, thổ lộ với hắn tình cảm trong lòng. Mặt khác, cô không muốn đáp ứng yêu cầu của hệ thống, bởi Tô Nhụy cô chán ghét cái gọi là người nhà trong thế giới ấy.

Ấm áp duy nhất hiện hữu trong lòng Tô Nhụy ở thế giới kia là cậu nhóc ngày nhỏ làm bạn với cô. Cô hy vọng được nhìn thấy hắn lần nữa. Cuối cùng,

vẫn là khát vọng theo đuổi tình yêu trong cô chiến thắng mọi do dự. Cô quyết định đáp ứng hệ thống.

Tô Nhụy kiên định gật đầu: "tôi nguyện ý đáp ứng yêu cầu của cậu. Thay thế những vật hi sinh nữ phụ hoàn thành tâm nguyện của họ. Sau khi nhiệm vụ hoàn thành, hi vọng hệ thống cậu giúp tôi sống lại."

Tô Nhụy nghĩ trong lòng, rốt cuộc lại có thể nhìn thấy hắn. Cô cũng không lo lắng năng lực của mình. Cô tin tưởng chính mình nhất định sẽ hoàn thành được nhiệm vụ.

Đinh-----kế hoạch cứu vớt vật hi sinh bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: [Thế giới 1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (1)

Edit+beta: LinhLan601

Angel hiển thị cho Tô Nhụy các báo cáo số liệu:

Tên họ: Tô Nhụy

Giới tính: Nữ

Tuổi: 25

Giá trị nhan sắc: 60 (tối đa 100)

Trí lực: 60 (tối đa 100)

Võ lực: 60 (tối đa 100)

Kỹ năng: không

Đạo cụ: không

Tích phân: 0

Giá trị sinh mệnh: 0

"Kế tiếp, ký chủ hãy mau đem tình tiết thế giới nhập vào. Hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ, thay thế nguyên chủ tiếp tục sống. Cô cũng sẽ đạt được phần thưởng nhất định, cùng với giá trị sinh mệnh." Thanh âm vốn nghiêm túc của Angel lại lộ ra một tia ôn nhu. Nó hy vọng Tô Nhụy có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, cho cô tin tưởng. Nhưng không nghĩ tới cô lại thập phần có lòng tin, không chút nào sợ hãi.

"5, 4, 3, 2, 1 bắt đầu gửi tình tiết thế giới"

Tô Nhụy tiếp nhận kí ức nguyên chủ, cảm giác như vừa trải qua một giấc mộng.

Ở thế giới này, nam chủ tên Cố Ly Cần, là con trai duy nhất của xí nghiệp Cố thị nổi tiếng cả nước. Tính cách kiêu ngạo vô lễ, không coi ai ra gì. Nhưng chỉ có bằng hữu bên cạnh Cố Ly Cần mới biết. Kì thực hắn là một người ôn nhu sẵn sốc, chẳng qua, toàn bộ số ôn nhu ấy đều được dành cho nguyên chủ Tô Nhụy. Đối với những người khác chỉ còn là lạnh nhạt.

Nguyên chủ Tô Nhụy là người thừa kế duy nhất của tập đoàn Tô thị. Cha mẹ nguyên chủ cùng cha mẹ Cố Ly Cần là bằng hữu từ nhỏ, Tô gia lão gia tử cùng Cố gia lão gia tử lại là chiến hữu. Ở trên chiến trường, hai người chính là sống chết có nhau. Về sau xuất ngũ, hai lão gia tử lại sống cùng một khu, giao tình càng trở nên thân thiết. Thậm chí, hai người từng ước định, nếu hai nhà sinh 1 nam 1 nữ lập tức định luôn hôn sự, kết thành thông gia. Nhưng ngày sau hai nhà đều sinh con trai, nên chuyện này không thể giải quyết được gì.

Tuy nhiên, Cố phụ cùng Tô phụ từ nhỏ tình cảm đã hơn hẳn anh em ruột thịt. Dù sau đó hai nhà Cố gia và Tô gia trở nên phát đạt nhưng vẫn duy trì mối quan hệ tốt đẹp này. Tiếp đó lại cùng vào sống trong một tiểu khu, trở thành hàng xóm, hai nhà càng thường xuyên đi lại.

Tô Nhụy cùng Cố Ly Cần chính là ở dưới tình huống đó mà ra đời. Quan hệ hai nhà vì hai đứa trẻ lại ngày một trở nên thân mật. Cố Ly Cần so với Tô Nhụy lớn hơn 2 tuổi. Nhưng không hề có một chút nào bộ dáng người làm anh. Không chỉ không nhường nhịn Tô Nhụy mà hắn còn lấy việc trêu chọc Tô Nhụy làm thú vui. Vì việc này mà không ít lần hắn bị Cố phụ, Cố mẫu quở trách.

Cũng chính bởi vậy, trong suy nghĩ của Tô Nhụy chôn xuống hạt giống nhỏ nhỏ, là nguyên nhân quan trọng khiến họ không thể ở bên nhau. Bởi cô vẫn luôn cho rằng Cố Ly Cần không thích mình, thậm chí là chán ghét nên mới thích khi dễ cô.

Cố mẫu lại rất thích Tô Nhụy. Trong lòng luôn muốn đem Tô Nhụy trở thành con dâu mình, cũng đề cập với Tô phụ Tô mẫu chuyện này. Nhưng hai người cũng giống như Tô Nhụy, cho rằng Cố Ly Cần không thích con gái mình nên không có đáp ứng mà chỉ uyển chuyển cự tuyệt.

Cho đến một năm, nữ chủ Lâm Nhạc xuất hiện, đánh vỡ cục diện rồi rầm này.

Trong khoảng thời gian ở cao trung, Tô Nhụy cùng Cố Ly Cần vào học ở trường để đồ quý tộc hoàng gia. Nữ chính tiến vào không lâu liền tham gia Hội học sinh, còn cùng Cố Ly Cần tạo quan hệ, truyền ra tai tiếng và đủ mọi lời đồn. Mặt khác lấy danh nghĩa bạn gái của Cố Ly Cần, tiếp cận Tô Nhụy, li gián quan hệ của hai người.

Tuy rằng Tô Nhụy luôn nghĩ Cố Ly Cần không thích mình nhưng thật ra tình cảm đối với Cố Ly Cần đã ngày một thêm sâu sắc. Về sau, bị Lâm Nhạc li gián thì càng không còn dũng khí nói ra tình cảm của mình.

Mà Lâm Nhạc cũng không phải dạng người tốt lành. Á tìm một người đàn ông thích Tô Nhụy đến tiếp cận cô, cố ý truyền ra tai tiếng.

Cuối cùng, Tô Nhụy xuất ngoại, hai năm sau mới trở về.

Sau khi về nước, Tô Nhụy phát hiện mọi thứ đều thay đổi. Cố Ly Cần cùng Lâm Nhạc đã được công nhận là một đôi, dù Cố phụ và Cố mẫu không đồng ý thì cũng không thể nào thay đổi được.

Về sau, vì lợi ích của Tô Gia, Tô Nhụy gả cho thiếu gia của một đại gia tộc. Nhưng cô vẫn luôn nhớ đến Cố Ly Cần, cả ngày đều buồn bực không vui, không đến ba mươi tuổi liền qua đời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (2)

Edit+beta: LinhLan601

"Hệ thống, cậu hãy nói cho tôi nghe một chút về kết cục của Cố Ly Cần và Lâm Nhạc."

Lâm Nhạc vốn xuất thân từ một gia đình bình thường, bằng vào khả năng của mình mà được vào trường cao trung quý tộc hoàng gia. Kiểu người này, đặt trong ngôi trường cấp ba của giới quý tộc để đồ chính là một kẻ dị biệt. Nếu nói Lâm Nhạc bước vào trường quý tộc là để học tập mà không phải để tìm một người bạn trai có tiền có thế chỉ sợ là không một ai có thể tin tưởng được.

Cố phụ, Cố mẫu đều là những người đã trải qua nhiều năm mưa gió trên thương trường, sao có thể không nhìn ra tâm tư của Lâm Nhạc. Đây cũng là nguyên nhân vì sao mà họ không đồng ý cho con trai mình ở bên Lâm Nhạc.

Bọn họ đối với Tô Nhụy là thật lòng yêu thương. Bởi vì hai vợ chồng họ vốn không có con gái, mà cô gái nhỏ Tô Nhụy cùng Cố Ly Cần lớn lên đã sớm được hai người đặt vào trong mắt, yêu thương như con gái ruột của mình.

Việc Lâm Nhạc tính kế Tô Nhụy, bọn họ cũng biết. Dù một phần Tô Nhụy đã buông xuống, không muốn so đo nhưng hai người vẫn không tính toán buông tha cho Lâm Nhạc. Hơn nữa, ả còn vọng tưởng mượn con trai họ để được gả vào giới quý tộc. Dù là một ngàn, một vạn lần họ cũng không đồng ý.

"Cố Ly Cần cũng không ở bên Lâm Nhạc. Lúc Tô Nhụy xuất ngoại, hần liền cùng Lâm Nhạc duy trì khoảng cách. Đồng thời cũng cảnh cáo cô ta không được để người truyền ra tai tiếng của bọn họ. Kể cả khi nguyên chủ lấy chồng, Cố Ly Cần cũng không hề cùng Lâm Nhạc ở bên nhau, cũng không cưới người khác. Sau khi nguyên chủ mất, hần liền đến cô nhi viện nhận nuôi một nam một nữ, nuôi nấng 2 đứa trẻ cho tới khi chúng lớn lên liền đem công ty giao cho chúng. Sau đó qua đời."

Tô Nhụy kinh hãi, ngậy ra một lúc mới không xác định hỏi: "Ý của cậu là, Cố Ly Cần không chỉ thật sự thích Tô Nhụy mà còn là yêu sâu đậm? Hần sợ dĩ khi dễ Tô Nhụy chỉ vì hy vọng trong lòng cô ấy chỉ có hần. Chỉ có một mình hần mới có thể khi dễ Tô Nhụy. Nhưng mà Cố Ly Cần lại không nghĩ tới, hành động ấy lại đem Tô Nhụy đẩy càng xa, cho tới khi bọn họ trở thành người xa lạ."

"Tô Nhụy lấy chồng, Cố Ly Cần càng tự trách chính mình. Hần cho rằng chính hần là nguyên nhân khiến Tô Nhụy không còn tin tưởng hần, cuối cùng đối với hần hoàn toàn tuyệt vọng mà chặt đứt tình cảm sâu đậm. Sau khi Tô Nhụy chết, Cố Ly Cần cũng không còn ý muốn tiếp tục sống, nhưng hần lại không yên tâm về cha mẹ, về công ty của bọn họ. Hần liền nuôi nấng hai đứa trẻ cho tới khi chúng lớn lên, có thể tự mình đảm đương một phía. Rốt cuộc, Cố Ly Cần cảm thấy chính mình đã có thể giải thoát rồi."

Âm thanh hệ thống tựa như mang theo vài phần bi thương, vài phần đồng tình.

Bọn họ vốn dĩ là thanh mai trúc mã, những người thân cận nhất.

Trên thế giới này, bọn họ có quãng thời gian lâu dài nhất làm bạn.

Tình cảm giữa bọn họ đáng lẽ nên là thứ tình cảm trân quý nhất, sâu nặng nhất. Đáng lẽ nên là họ cùng nắm tay nhau hạnh phúc tới già.

Chỉ tiếc thay, bởi vì kẻ khác chằm ngoi li gián mà giữa họ hiểu lầm nối tiếp hiểu lầm. Cuối cùng vĩnh viễn xa nhau, trở thành 2 kẻ xa lạ!

Thật khiến người khác cảm thấy quá đổi bi thương.

"Nhiệm vụ của cô không chỉ có thổ lộ cùng Cố Ly Căn mà còn phải cùng hắn sống đến đầu bạc răng long. Phải chiếu cố tốt cha mẹ của nguyên chủ, để họ sống bình an tới già." Angel tiếp tục nói.

Kiếp trước Tô Nhụy qua đời sớm, cha mẹ Tô Nhụy nhảy mất già đi rất nhiều, cũng không còn tâm trí quản lý công ty. Mặc dù được Cố Ly Căn chiếu cố nhưng nỗi đau mất đi con gái vẫn khiến cho tuổi già của bọn họ vô cùng cô đơn, đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (3)

Edit+beta: LinhLan601

"Ký chủ, cô bước vào thế giới này vừa lúc nữ chính tham gia vào Hội Học Sinh, chỉ mới truyền ra được chút tai tiếng. Cô còn có cơ hội."

-----cốc cốc cốc.....

Lúc này đột nhiên có người gõ cửa.

"Tiểu thư, đã đến giờ đi học."

Thì ra là Vương quân gia đến kêu cô dậy đi học, làm cô giật mình nhảy dựng.

"Cháu đã biết. Thay quần áo xong cháu xuống ngay."

Tô Nhụy đi đến tủ quần áo bên cạnh, lấy ra đồng phục của mình. Cô cởi áo ngủ, cẩn thận đánh giá thân thể này.

Chỉ thấy người con gái trong gương, dáng người cao một mét sáu, ngũ quan tinh xảo vô cùng, da trắng như tuyết, một đầu tóc đen nhu thuận buông xuống bên hông. Cả người giống như búp bê Tây Dương được người ta cẩn thận đặt trong tủ kính. Càng ngạc nhiên hơn chính là trên người cô tràn đầy hơi thở an tĩnh, trầm ổn khó có thể xuất hiện ở độ tuổi này. Đồng thời, còn có khí chất cao quý của một tiểu thư danh giá, nhưng lại không mãnh liệt đến mức khiến người ta lùi bước.

Thay quần áo xong, Tô Nhụy xuống lầu ăn cơm.

Ngồi xuống bàn ăn, chỉ một lát sau, di Vương liền mang thức ăn lên.

Lúc này, Tô phụ cùng Tô mẫu cũng xuống dưới ăn sáng. Thấy cô, hai người bèn trêu ghẹo: "Nhụy Nhụy, nay con dậy thật sớm nha."

Tô Nhụy tươi cười đáp lại, khẽ đánh giá vợ chồng Tô gia trong trí nhớ. "Ba mẹ, hai người cũng dậy thật sớm quá đi."

Tô phụ cùng Tô mẫu thường xuyên phải đi công tác nên thời gian ở bên cạnh Tô Nhụy không được bao nhiêu. Tô Nhụy muốn thay nguyên chủ bù đắp lại tiếc nuối này thì nhất định phải cùng cha mẹ Tô ở chung thật nhiều.

Tô Nhụy dừng một chút, trầm tư nói: "Ba mẹ, con thích Cố Ly Căn, ba mẹ thấy thế nào?"

Tô phụ cùng Tô mẫu đều cảm thấy kinh ngạc, liếc mắt nhìn nhau, hai người cảm thấy không thể nào tin nổi.

Vẫn là Tô mẫu mở miệng trước: "Nhụy Nhụy, con thích Ly Căn là việc tốt. Mẹ và ba con đều hiểu rõ đứa trẻ này. Quả thực là người không tồi."

Nhưng mà, Cố Ly Căn đối với ai cũng đều lạnh lùng, lãnh đạm. Hắn không thích Tô Nhụy chỉ sợ sẽ khiến cô tổn thương.

Mẹ cô lại tiếp tục nói: "Mẹ nuôi của con luôn nhắc mẹ mãi, muốn con trở thành con dâu của nhà bọn họ. Nếu Ly Căn thích con, thì đây chính là chuyện

không thể tốt hơn. Nhưng ba mẹ chỉ sợ..... " Mẹ của Cố Ly Cần không có đứa bé nào là nữ nhưng lại vô cùng thích con gái. Sau khi Tô Nhụy được sinh ra, bà liền yêu thích không buông, thậm chí nhận cô làm con gái nuôi, yêu thương không khác gì con ruột của mình.

Tô Nhụy đối với mẹ cười cười, khẽ gật đầu: "Mẹ, con biết mẹ sợ con bị tổn thương. Nhưng con hy vọng ba mẹ tin tưởng vào con, Cố Ly Cần anh ấy cũng thích con gái của hai người. Chẳng qua là không nói ra mà thôi. Ba mẹ yên tâm, anh ấy rất yêu con, ba mẹ nói anh ấy lãnh đạm, kỳ thật chỉ là vẻ bề ngoài, bởi vì đối xử với con, anh ấy vô cùng ôn nhu."

Sau khi cô nói xong, trên mặt hiện lên vẻ hạnh phúc ngọt ngào. Ánh mắt Tô phụ Tô mẫu liền lóe sáng.

Bọn họ cảm thấy con gái mình rất thích Cố Ly Cần, đứa bé mà họ nhìn từ nhỏ cho đến khi lớn lên. Làm cha mẹ đều hy vọng con cái mình có thể hạnh phúc. Như vậy, họ cũng thấy vui mừng.

Liếc nhìn nhau một cái, hai người vui vẻ cười cười.

Tô Nhụy ăn sáng xong, chào tạm biệt Tô phụ cùng Tô mẫu, liền chuẩn bị đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (4)

Edit+beta: LinhLan601

Mới vừa đi tới cửa, Tô Nhụy phát hiện Cố Ly Cần đang đứng đợi cô trước cổng nhà. Nhìn thấy cô ra, liền nói: "Đi thôi. Lên xe đi."

Cô ngẩng đầu, muốn cẩn thận đánh giá vị thanh mai trúc mã này, mà hoàn toàn sợ đến ngây người.

Từ trước đến nay, cô chưa từng gặp người đàn ông nào đẹp đến vậy. So với mình tinh ở thế giới của cô, còn đẹp hơn. Làn da trắng nõn, đôi mắt đen huyền thâm thúy như ẩn chứa nỗi buồn, khi cười lộ lên tựa như trăng rằm, khi nghiêm nghị tựa như băng tuyết lạnh lẽo.

Mũi thẳng, môi mỏng khẽ cười như muôn ngàn cánh hoa rơi xuống. Lúc im lặng lại phẳng phất như sương giá mùa đông. Sườn mặt góc cạnh tựa đao khắc, lạnh lùng mà vẫn không mất đi vẻ ôn nhu. Thật sự là người đàn ông khiến người khác phải động tâm.

Cố Ly Cần thấy Tô Nhụy nhìn mình đến phát ngốc, không khỏi cười ra tiếng, hài hước nói: "Bị anh mê hoặc rồi nha, Tiểu Nhụy Nhụy. Có muốn làm con dâu nuôi từ bé của mẹ anh hay không?". Vừa nói trên mặt còn cười xấu xa.

Hắn dừng một chút lại nói: "Em không biết mẹ anh có bao nhiêu phiền phức. Mỗi ngày đều nhắc anh cưới em về nhà. Em cũng biết, anh là một đứa con hiếu thuận, luôn muốn thỏa mãn yêu cầu của mẹ. Vì thế, anh đây đành cố gắng mà cưới em về thôi". Nói xong còn cố ý vẫy vẫy tay, ra vẻ mình thật bất đắc dĩ.

Tô Nhụy biết hắn đây là đang thử chính mình, nhưng cô không muốn theo ý hắn. Việc này sao có thể là người con gái tỏ lộ trước. Mục đích của cô chính là làm hắn thừa nhận thích cô, để ý đến cô.

Cô trợn mắt, không thèm để ý mà nói: "Thôi bỏ đi, anh vốn không thích em thì lấy em làm gì. Anh muốn cưới cũng phải là cưới người anh thích. Không đến lúc đấy lại oán hận, đến bạn bè cũng không làm được nữa".

Cố Ly Cần hơi mất mát một chút: "Em như thế nào biết anh không thích em. Chúng ta là thanh mai trúc mã, từ nhỏ đã lớn lên bên nhau". Hắn không thể tưởng được Tô Nhụy sẽ trả lời hắn như thế. Trong lòng hắn run rẩy một chút, thật sự không biết phải nói thế nào.

Tô Nhụy không biết được sẽ làm Cố Ly Cần thất hồn lạc phách như vậy, cô vẫn tiếp tục nói: "Haha. Em không tin anh thích em đâu. Từ nhỏ đến lớn anh đều bắt nạt em. Làm gì có loại thích nào như vậy?". Nói xong còn chu chu miệng, tỏ vẻ đối với tiểu nhân khi dễ mình vô cùng bất mãn.

Cố Ly Cần ngây ngẩn cả người. Hắn hoàn toàn không nghĩ tới chính mình lúc nhỏ khi dễ Tô Nhụy lại tạo thành cho cô hiểu lầm này, đây thật sự là tự làm tự chịu. Hắn chỉ hy vọng trong lòng cô đặt duy nhất một mình hắn, mà không phải bất cứ người nào khác. Lại không thể nào biết được sẽ làm ra hiệu quả trái ngược này. Hắn chỉ có thể cười khổ.

Tô Nhụy thấy bộ dạng chịu đủ kích của hắn, liền biết lời nói của mình đã có tác dụng. Tiếp tục kích thích hắn: "Em sẽ chỉ gả cho người em thích. Em thích người chiều chuộng em, dù em có làm chuyện gì đi chăng nữa, cũng vĩnh viễn yêu chiều em như vậy". Nói xong liền quệt miệng, tỏ vẻ khinh thường.

Tô Nhụy lớn lên xinh đẹp, gia thế cũng không tồi nên có rất nhiều người theo đuổi. Ngay từ khi còn bé, cô đã được người khác gửi thư tình cùng các món quà nhỏ. Chẳng qua khi ấy bên cạnh cô có tiểu ác ma Cố Ly Cần này mà đã dọa cậu ta chạy mất, cũng thay cô chặn không ít hoa đào.

Lời nói này của Tô Nhụy, lại khiến Cố Ly Cần bất an. Hắn sợ hãi người con gái hắn lo lắng bảo hộ kia, sẽ thực sự yêu người khác, đến lúc ấy dù hắn tìm

cách giữ lại cô thì cũng không thể nào giữ được tâm cô.

Cố Ly Cần thích Tô Nhụy nên luôn hy vọng có được tình yêu của Tô Nhụy, để cô trở thành vợ hắn, cùng nhau sống đến lúc bạc đầu.

Hắn nhất định sẽ không để cô yêu người khác, hắn muốn cô cả thân và tâm đều chỉ thuộc về một mình hắn!

Trong lòng Cố Ly Cần đã xác nhận mục tiêu, thần sắc trên mặt vô cùng kiên định.

Tô Nhụy thấy vẻ mặt hắn như vậy liền biết, nhiệm vụ của cô cuối cùng cũng có tiến triển.

Vì thế, Tô Nhụy lên xe Cố Ly Cần, hai người cùng đi đến trường học.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (5)

Edit+beta: LinhLan601

Trên xe, hai người không nói với nhau lời nào.

Kì thật, Tô Nhụy muốn nói nhưng dường như Cố Ly Cần đang lâm vào trong suy nghĩ của mình, làm cô không biết phải mở lời ra sao. Tốt nhất là đành im lặng.

Đột nhiên, xe phanh gấp. Thời điểm Tô Nhụy tưởng mình sẽ ngã xuống sàn, bên eo liền được một cánh tay ôm trọn, thuận thế ngã vào lòng Cố Ly Cần, ngồi trên đùi hắn.

Tô Nhụy hoàn toàn không nghĩ sẽ có chuyện như vậy phát sinh, mặt thoáng một cái liền đỏ lên, nhưng cũng không bài xích ôm ấp của hắn.

Chờ đến lúc cô phản ứng lại, đứng lúc cùng Cố Ly Cần bốn mắt nhìn nhau. Ở trong mắt đối phương nhìn thấy chính mình, cảm giác như toàn bộ thế giới chỉ có mình tồn tại. Không khí xung quanh phảng phất như tỏa ra hương vị ngọt ngào, hạnh phúc.

(Đỉnh! Hào cảm của nam chủ +10, mức hào cảm hiện tại của nam chủ đối với ký chủ là 80).

Nghe được âm thanh hệ thống nhắc nhở, Tô Nhụy mới kịp phản ứng, chui ra khỏi lòng ngực Cố Ly Cần, trở về chỗ của mình.

(LinhLan: Hệ thống phá game quá =)))

Tô Nhụy rời đi, Cố Ly Cần cảm nhận được một trận mất mát. Nhắm mắt hồi tưởng lại thân thể mềm mại vừa rồi, gương mặt tinh xảo, cằm cổ trắng nõn, vòng eo mảnh khảnh cùng với đường cong lá lốt. Hơn nữa, trên người Tô Nhụy còn có hương thơm nhàn nhạt, khẽ lướt qua chớp mũi hắn. Tất cả đều khiến nhịp tim Cố Ly Cần bỗng chốc tăng nhanh. Cảm giác như trong lồng ngực có một con thỏ nhỏ, tâm chốc chốc lại nhảy lên. Hắn cũng không dám nhìn vào mắt Tô Nhụy, chỉ có thể ngồi đó ngây ngốc cười. Không biết suy nghĩ đã sớm bay đến đâu.

Bên này Tô Nhụy vừa mới bình thường trở lại, liền nhìn về phía Cố Ly Cần, phát hiện hắn đã hoàn toàn chìm vào trong suy nghĩ của mình, thỉnh thoảng còn cười ngây ngô một cái, dọa cô hoảng sợ một trận.

Cô phát phát tay trước mặt hắn, đẩy đẩy: "Này, Cố Ly Cần, anh đang suy nghĩ cái gì, đừng nói là bị ngu đi rồi nhé", trong lòng không khỏi lặng lẽ phi nhỏ.

Tô Nhụy tuyệt đối sẽ không tưởng được, nam chính chỉ vì sự tiếp xúc vừa rồi của bọn họ mà cao hứng không biết trời đất.

Động tác của cô đánh gãy suy nghĩ của Cố Ly Cần, hắn âm thầm khinh bỉ hành vi của chính mình, liền làm bộ làm tịch, ngồi ngẩn ngẩn, nghiêm túc trả lời: "Ai thấy anh cười trộm? Anh không có, tuyệt đối không có. Em thấy sao?"

Chuyện này làm Tô Nhụy hết nói nổi. Cô không nghĩ rằng hắn chưa đánh mà đã khai, chính mình cái gì cũng chưa hỏi, hắn lại đều nói ra. Thật không biết là ngu hay là lẻo.

Tô Nhụy chỉ đành cười khổ. Cô không ngờ ngay nhiệm vụ đầu tiên lại gặp được nam chủ ngạo kiều như vậy. Cảm giác có chút giống người trong trí nhớ.

Cố Ly Cần thấy Tô Nhụy mỉm cười, cảm giác như băng tuyết lạnh giá mùa đông được hòa tan, cả người tràn ngập hơi thở mùa xuân ấm áp.

Hắn thực thích cảm giác này.

Xe tiếp tục đi. Suy nghĩ của hai người trên xe đã sớm bay xa, không hề hay biết bản thân đã bị đối phương tính kế vô số lần.

Đến trường học, hai người xuống xe liền đi tới lớp của chính mình.

Tô Nhụy ở lớp một, ban A, là lớp tốt nhất năm một, nằm ở tầng 2. Cổ Ly Cần thi học tại lớp ba, ban A, cũng là lớp tốt nhất của năm ba, nằm trên tầng 6.

Thành tích của hai người đều rất tốt, gia thế cũng không tồi nên mới được phân đến ban A.

Trong khi đó, nữ chính Lâm Nhạc thành tích so với họ kém hơn không chỉ một chút, gia thế cũng cách họ quá nhiều, nên chỉ có thể học tại lớp ba ban B.

Lâm Nhạc sau khi vào trường học liền thích Cổ Ly Cần. Thật vất vả mới có thể tiến vào Hội Học Sinh, cùng hắn có thêm nhiều cơ hội tiếp xúc thì Lâm Nhạc lại phát hiện, trong mắt Cổ Ly Cần chỉ có một mình Tô Nhụy!

Chính bởi điều này đã khiến Lâm Nhạc không ngừng oán hận. Hơn nữa, Tô Nhụy có thể được xếp vào học ban A trong khi chính cô ta chỉ có thể vất vả học tại ban B. Tất cả trở thành nguyên nhân khiến Lâm Nhạc coi Tô Nhụy như hạt cát trong mắt, cái gai trong lòng.

****Lâm nhảm** ta mới đọc lướt qua mấy chương cuối. Hình như có H. Phải làm sao đây. Ô tô kê?! TvT ta ko chút kinh nghiệm nào hết. Cầu đề cử truyện H ngọt ngọt lấy chút kinh nghiệm huhu~~~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (6)

Edit+beta: LinhLan601

Sau khi xuống xe, vì lâm vào suy nghĩ của mình nên Tô Nhụy không để ý tới Cổ Ly Cần. Thấy cô không nói với hắn lời nào như thế, Cổ Ly Cần trong lòng buồn bực.

Hắn rầu rĩ nói: "Tiểu Nhụy Nhụy, em lại không để ý đến anh rồi. Một đại soái ca như anh mà em còn không quan tâm, ngày ngày em đều suy nghĩ miên man cái gì vậy? "

Tô Nhụy lập tức phục hồi tinh thần, tặng cho Cổ Ly Cần một ánh mắt xem thường. Nghĩ thầm, chưa từng gặp qua người nào tự ki như hắn. Cứ tưởng rằng lần này gặp được một thiếu gia ôn nhu có chút ngạo kiều. Ai ngờ lại phát hiện ra hắn chính là một kẻ siêu cấp tự ki.

Tô Nhụy không trả lời hắn mà đi về phía lớp học của mình. Thấy cô vẫn buồn không để ý đến hắn như vậy, Cổ Ly Cần rất không vui, liền chạy nhanh đến chỗ Tô Nhụy, nói: "Tan học chờ anh rồi cùng về. Còn có, không được ở cùng nam sinh khác. Anh chỉ là sợ em bị lừa mà thôi, không có ý gì khác, em đừng nghĩ nhiều."

Tô Nhụy một bên hướng về phía lớp học mà đi, một bên đối với Cổ Ly Cần vẫy vẫy tay: "Đã biết".

Nghe cô trả lời, Cổ Ly Cần không vừa lòng chút nào. Đang tính nói thêm gì đó mà lại phát hiện cô đã sớm đi xa. Bất đắc dĩ đành đi về lớp của mình.

Mà lúc này, Tô Nhụy đang hồi tưởng lại tình tiết trong tiểu thuyết.

Nguyên chủ Tô Nhụy tính cách dịu dàng, không thích cùng người khác so đo, càng không muốn giải thích với người khác. Khi nguyên chủ cùng một học trưởng truyền ra tai tiếng ở trường, cô cũng không hề giải thích, làm cho quan hệ giữa nguyên chủ và Cổ Ly Cần càng gia tăng thêm hiểu lầm.

Nghĩ đến đây, cô không thể không nói, nữ chính Lâm Nhạc thực sự là một người rất có thủ đoạn, hiểu được cách làm thế nào để lợi dụng nhược điểm của người khác, đạt được mục đích của mình. Nhưng Lâm Nhạc ngàn vạn lần không nên, chỉ bởi mục đích của cô ta, mà châm ngòi li gián đôi thanh mai trúc mã này, khiến hai người sinh tử xa cách, chỉ có thể tiếc thương cả đời.

Mà người học trưởng thổ lộ với Tô Nhụy kia, chính là nam phụ Úc Khuynh. Hắn vốn dĩ thích Tô Nhụy, nhưng trong một lần, tại bữa tiệc văn nghệ buổi tối, hắn bị Lâm Nhạc mỹ lệ chinh phục, liền ái mộ Lâm Nhạc. Khi biết được Lâm Nhạc thích Cổ Ly Cần, còn muốn tính kế Tô Nhụy và Cổ Ly Cần, hắn tính toán nói cho bọn họ để bọn họ cẩn thận thì bị Lâm Nhạc lấy sinh mệnh ra uy hiếp, bèn không nhúng tay vào việc này nữa.

Sau khi Lâm Nhạc thiết kế Tô Nhụy cùng Úc Khuynh lên giường, hắn liền tự giác mà xin lỗi Tô Nhụy, đồng thời cũng nhìn rõ bản chất của Lâm Nhạc, rời xa cô ta. Về sau hắn tiếp nhận mối liên hôn của gia tộc, không yêu không hận.

[Đỉnh! Nhiệm vụ chi nhánh, giúp nam phụ tìm được hạnh phúc!]

"Angel, nhiệm vụ chi nhánh là gì? Sao tôi chưa từng nghe qua? " Tô Nhụy không hiểu hỏi.

Âm thanh quen thuộc xuất hiện trong đầu." Nhiệm vụ chủ tuyến quyết định giá trị sinh mệnh cô đạt được nhiều hay ít, mà nhiệm vụ chi nhánh thì lại giúp cô thu hoạch được tích phân. Rất nhiều nhiệm vụ chi nhánh là tùy cơ, còn có khả năng sẽ bị che dấu, cái này cần chính cô phát hiện".

Tô Nhụy đi đến cửa phòng học, dựa vào kí ức tìm được chỗ của mình.

Vừa mới ngồi xuống, một nữ sinh đi tới vỗ vỗ vai cô. Tô Nhụy quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cô gái má hồng xinh đẹp, mắt to lông lánh, trông mắt mang theo chút màu lam, tựa như đá quý, tóc buộc gọn gàng, sạch sẽ.

Tô Nhụy từ trong trí nhớ của nguyên chủ biết được, cô gái này là bạn cùng lớp của nguyên chủ. Đồng thời còn là bạn thân của cô ấy, tên là Vũ Lâm. Vốn dĩ Vũ Lâm thích Úc Khuynh, nhưng Úc Khuynh lại không hề thích cô. Vì thế, cô đành chôn chặt phần tình cảm ấy trong lòng.

Tô Nhụy lập tức quyết định tác hợp Vũ Lâm cùng Úc Khuynh thành một đôi.

Tô Nhụy cho rằng, dù Úc Khuynh đã cắt đứt liên hệ với Lâm Nhạc nhưng hẳn là vẫn còn tình cảm với cô ta, ko sao quên được. Dù ngày sau Úc Khuynh thành gia lập nghiệp, thì Lâm Nhạc cũng đã vĩnh viễn trở thành nốt chu sa trong lòng hắn.

Như vậy, nếu muốn làm cho nam phụ hạnh phúc thì phải để hắn yêu người khác. Vũ Lâm không thể nghi ngờ chính là lựa chọn tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (7)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy lặng lẽ nghĩ trong lòng, không khỏi đối với Vũ Lâm cười cười.

Thấy Tô Nhụy cười vui vẻ với mình như vậy, trong lòng Vũ Lâm âm thầm kêu không ổn. Cô có cảm giác Tô Nhụy đang đánh chủ ý nào đó với mình. Nhưng ngẫm lại quan hệ giữa hai người, cùng hiểu biết của bản thân về Tô Nhụy, Vũ Lâm tin tưởng dù có là ý tưởng gì đi chăng nữa thì chắc chắn cô ấy cũng sẽ không làm hại cô.

Vũ Lâm động viên chính mình xong, liền nói với Tô Nhụy: "Tô Nhụy, chuyện của trúc mã nhà cậu với Lâm Nhạc, cậu nhất định phải tin tưởng anh ấy. Anh ấy sao có thể thích loại con gái bình thường như Lâm Nhạc? Gia thế không bằng cậu, lớn lên cũng không xinh đẹp như cậu, hơn nữa, giữa cậu và anh ấy còn có mười mấy năm tình cảm. Theo mình thấy, Lâm Nhạc chính là ghen ghét với cậu nên mới châm ngòi li gián quan hệ của hai người".

Cô nói tiếp: "Cậu nhất định phải để ý tới Lâm Nhạc, không biết cô ta sẽ còn làm ra chuyện gì nữa".

Tô Nhụy quả thật rất muốn nói một câu: "Bạn tốt, cậu đoán trúng hết chân tướng rồi!"

Đương nhiên, Tô Nhụy sẽ không nói lời này với Vũ Lâm. Nhưng mà, ngay cả bạn bè bên người của nguyên chủ còn nhìn rõ được sự tình, vì cái gì nguyên chủ lại không hiểu được?

Có lẽ đây giống như lời mọi người thường nói: "người trong cuộc thì u mê, kẻ ngoài cuộc thì tỉnh táo". Nguyên chủ quá yêu Cố Ly Cần, cô không thể chịu đựng được dù là một chút phản bội.

Khi yêu say đắm một người, người ta thường mất cảm và mê man, mà Cố Ly Cần lại không thể cho cô ấy cảm giác an toàn. Lúc tai tiếng giữa hắn và Lâm Nhạc truyền ra, Cố Ly Cần cũng không đứng lúc giải thích với nguyên chủ. Điều này càng khiến cho nguyên chủ vốn yếu ớt mất đi niềm tin vào tình yêu của mình.

Quay lại với hiện tại, Tô Nhụy thấy Vũ Lâm cẩn thận nhắc nhở mình như vậy, không khỏi cảm thấy hạnh phúc thay nguyên chủ. Bên người cô ấy thực sự có rất nhiều người thật lòng yêu thương. Có cha mẹ nguyên chủ, có cha Cố, mẹ Cố, có người bạn thân luôn suy nghĩ vì cô ấy, còn có cả chàng trai là thanh mai trúc mã Cố Ly Cần kia.

Không giống như Tô Nhụy cô, trừ bỏ người đó ở bên làm bạn, thì chẳng còn một ai quan tâm đến.

Nghĩ tới bản thân thâm thương như vậy, Tô Nhụy không khỏi thờ dãi.

Vũ Lâm thấy cô thờ dãi, tưởng rằng cô không tin lời mình nói, cho rằng chính mình đang an ủi cô ấy, liền vội vàng nói: "Không cần lo cho Cố Ly Cần nữa. Cố Ly Cần thích ai là việc của anh ta, Nhụy Nhụy nhà chúng ta xinh đẹp như vậy, không biết có bao nhiêu người thích đâu. Không cần hiềm lạ anh ta".

Vừa nói, mắt to vừa chớp chớp nhìn Tô Nhụy: "Nhụy Nhụy, dù có như thế nào thì cậu nhất định phải vui vẻ lên. Đàn ông mà thôi. Bỏ một người, còn cả

một rừng lớn kia kia". Nói rồi nhìn Tô Nhụy, hai người đều nở nụ cười.

-----reng reng reng....

Chuông vào lớp vang lên, Tô Nhụy cùng Vũ Lâm trở lại chỗ ngồi của mình, chuẩn bị vào tiết học.

Tiết đầu là môn toán học, người dạy môn này là một nữ giáo viên hơn hai mươi tuổi, xinh đẹp, tốt nghiệp thạc sĩ, là một thiên kim gia thế khủng, được nam sinh trong lớp tôn làm nữ thần. Đồng thời, cô còn là chị gái của Úc Khuynh.

Úc Vi đi giày cao gót, trong thanh âm ma sát với sàn nhà mà bước vào lớp. Giữa một đám học sinh bên dưới, cô liền chú ý tới một nữ sinh khuôn mặt thanh tú--Tô Nhụy.

Cảm nhận được ánh mắt chăm chú của người khác, Tô Nhụy ngẩng đầu, phát hiện là Úc Vi, cô khẽ cười, không chút kiêu ngạo, siểm nịnh

Trong lòng Úc Vi không khỏi tán thưởng, nghĩ thầm, không hổ là người mà em trai cô coi trọng, quả là không giống với người bình thường. Cô nhất định phải giúp em trai kết thành chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (8)

Edit+beta: LinhLan601

Trên bảng, Úc Vi viết một đề toán tích phân và vi phân.

Tô Nhụy nhìn thoáng qua đề mục, kinh ngạc đến trợn mắt há mồm. Cô không nghĩ rằng giáo viên sẽ viết ra một đề bài như vậy để khảo sát học sinh!

Úc Vi thấy Tô Nhụy tuy rằng vô cùng kinh ngạc nhưng lại không có chút nào hoang mang, thì biết Tô Nhụy sẽ giải được đề toán này. Trong lòng mừng thầm, em trai mình quả thật rất tinh mắt, coi trọng cô bé không tầm thường này.

Lời này nếu như bị Tô Nhụy nghe được, nhất định sẽ phi nhổ một phen. Úc Vi lấy ra một đề toán Đại Học cho đám học sinh năm nhất cấp ba giải đáp, không phải là đang làm khó bọn họ ư? Chính mình nếu không phải ở kiếp trước đã tốt nghiệp tiến sĩ thì đề toán này chỉ sợ cũng khó chơi.

"Tô Nhụy, em đi lên giải đề này đi. Cô tin em nhất định sẽ giải được. Đi lên đi". Nói xong còn cho Tô Nhụy một ánh mắt cô hoàn toàn tin tưởng em.

Tô Nhụy bất đắc dĩ chỉ có thể đi lên.

Bên dưới, Vũ Lâm nhìn Tô Nhụy vô cùng lo lắng. Cho Vũ Lâm một nụ cười tự tin, Tô Nhụy hoàn mỹ giải xong đề toán, duyên dáng về lại chỗ của mình.

Úc Vi vỗ tay đầu tiên, bạn học trong lớp cũng theo đó mà đồng loạt vỗ tay. Đối với cô gái hiếu học Tô Nhụy này, mọi người đều khẳng định.

Vũ Lâm kề tai Tô Nhụy nói nhỏ." Nhụy Nhụy, cậu giỏi quá. Minh ngưỡng mộ cậu quá đi mất". Nói rồi còn chớp chớp mắt, lấp lánh nhìn Tô Nhụy.

Tô Nhụy thấy bộ dáng này của Vũ Lâm, cảm thấy cô ấy vô cùng đáng yêu, bởi vì kích động mà cả khuôn mặt Vũ Lâm đều đỏ bừng.

Thời gian một buổi sáng cứ thế trôi qua.

Cố Ly Căn đứng giờ đến bên người Tô Nhụy tạo cảm giác tồn tại, hấp dẫn ánh mắt của các nữ sinh đi qua.

"Oa, cậu xem Đó là Cố Ly Căn, đẹp trai quá đi!!", một nữ sinh hưng phấn nói.

"Nhưng mà, không phải anh ấy ở tầng 6 ư? Vì sao lại chạy xuống tầng 2 rồi?!", nữ sinh khác tò mò.

"Này, cậu cũng không biết sao, Cố Ly Căn và Tô Nhụy là thanh mai trúc mã, mà vừa vặn, Tô Nhụy lại ở tầng 2, chắc hẳn anh ấy tới đây là vì chờ Tô Nhụy", một cô gái tỏ vẻ hiểu biết nói.

.....

Các nữ sinh xung quanh không ngừng bàn tán mục đích mà Cố Ly Căn đi tới tầng 2.

Cố Ly Căn nghe mọi người sôi nổi nghị luận về hắn, nếu hôm nay không phải là chờ Tô Nhụy đi ăn cơm trưa, dựa theo tính cách ngày thường, hẳn đã sớm bỏ chạy.

Nghĩ đến Tô Nhụy, Cố Ly Cẩn không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Hẳn sợ Tô Nhụy sẽ bị nam sinh khác cuốn lấy, bị bắt cóc đi. Bởi các phương diện của Tô Nhụy đều vô cùng tốt, được công nhận là hoa hậu giảng đường, người thích cô ấy so với hẳn không hề thiếu.

Một cô bạn gương mặt dễ thương ngồi phía trước Tô Nhụy quay đầu lại nói: "Tô Nhụy, kia không phải là Cố Ly Cẩn sao? Chắc hẳn anh ấy đang đợi cậu đó"

Tô Nhụy vốn đang không chú ý, nghe nữ sinh này nói vậy mới bừng tỉnh ra khỏi suy nghĩ của mình. Cô ngẩng đầu lên, nhìn về phía Cố Ly Cẩn, đúng lúc hẳn cũng nhìn về phía cô.

Tô Nhụy kinh ngạc muốn rút cằm, mắt tỏ vẻ hoang mang. Cô thật không nghĩ tới vị đại thiếu gia này sẽ đến chờ cô cùng đi ăn cơm trưa.

Tô Nhụy nhớ rõ trong cốt truyện, lần này Lâm Nhạc ở trong nhà ăn, gặp được Cố Ly Cẩn và nguyên chủ, liền thiết kế nguyên chủ đẩy ngã cô ta, tạo thành hiểu lầm cho hai người.

Một người kiêu ngạo như nguyên chủ, khinh thường cùng loại người như vậy giải thích, chỉ nói một câu tôi không làm rồi bỏ đi.

Khi ấy, trong lòng Cố Ly Cẩn vô cùng tin tưởng Tô Nhụy sẽ không làm việc này, cho nên liền đem Lâm Nhạc tới phòng y tế băng bó, cảnh cáo cô ta không được nói lung tung, bằng không sẽ không để cho cô ta được yên ổn.

Lâm Nhạc ngoài mặt đáp ứng, trong lòng lại không ngừng tính toán khổ nhục kế.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (9)

Edit+beta: LinhLan601

Sau đó, chuyện này dưới sự cố ý của người có tâm truyền ra, cơ hồ toàn trường đều biết, sau lưng đều lên lút nghị luận phẩm hạnh của nguyên chủ. Thanh danh của cô ấy vì vậy mà hoàn toàn rơi xuống.

Nguyên chủ không hề để ý đến thanh danh của mình như thế nào, cô chỉ để ý đến suy nghĩ của Cố Ly Cẩn. Ngày ấy, cảnh tượng Cố Ly Cẩn mang theo Lâm Nhạc cùng nhau rời đi, hiện ra rõ ràng trước mắt nguyên chủ. Nguyên chủ cho rằng người Cố Ly Cẩn thích là Lâm Nhạc, nên mới có thể không đuổi theo cô ấy mà đưa Lâm Nhạc rời đi. Nghĩ vậy, nguyên chủ liền uể oải van phần.

Tô Nhụy từ trong hồi ức tỉnh lại, dường như đã quyết tâm điều gì, vội vàng thu thập một chút đồ vật của mình. Cô đứng dậy, đi đến chỗ Cố Ly Cẩn, trực tiếp kéo hẳn đi: "Chúng ta đi ăn cơm thôi".

Cố Ly Cẩn bị hành động lớn mật của cô dọa cho ngây ngẩn cả người, nửa ngày vẫn không nói được một câu, mặt lạnh lẽo đỏ bừng bừng.

Cho đến khi vào tới nhà ăn, Tô Nhụy hỏi hẳn muốn ăn cái gì, Cố Ly Cẩn mới bình thường trở lại.

Hắn biết Tô Nhụy thích ăn canh tốt cho da, liền thân sĩ giúp Tô Nhụy đi lấy canh. Vừa đi còn ngây ngô cười với Tô Nhụy. Trên mặt hẳn vẫn còn biểu tình ngốc ngốc lúc nãy, lại thêm mấy phần ý cười nhân nhật lúc này, lập tức mê đảo những nữ sinh đi qua.

Tô Nhụy không ngờ nam chính lại đơn thuần như vậy, vừa thấy liền biết hẳn rất ít cùng người con gái khác ở chung, trong lòng mừng thầm.

Ngay lúc này, Tô Nhụy phát hiện một nữ sinh đang đi về phía cô. Ánh mắt của nữ sinh này cất giấu tia ghen ghét cùng oán hận. Tuy rằng chỉ xuất hiện có vài giây nhưng Tô Nhụy vẫn nhạy cảm nhìn ra được.

Cô đoán đây chắc hẳn là nữ chính của cuốn tiểu thuyết này, người đã không từ thủ đoạn, dẫm lên nguyên chủ để đi lên--Lâm Nhạc.

Dung mạo người này không xinh đẹp bằng nguyên chủ nhưng lại rất thanh thuần, khiến người khác không thể chán ghét. Cả người còn ngập tràn khí chất nhu nhược, làm cho người ta sinh ra cảm giác thương tiếc, chỉ hận không thể bảo hộ cô ta.

Lâm Nhạc đi đến gần Tô Nhụy, cười một cách xinh đẹp, hào phóng, nói: "Xin chào Tô Nhụy, chị là Lâm Nhạc, rất vui được quen biết em".

Sau khi nói xong, không đợi Tô Nhụy trả lời, Lâm Nhạc liền đứng gần vào chỗ Tô Nhụy, thân mật nắm lấy tay cô. Từ bên ngoài nhìn vào, chỉ thấy hai người bọn họ tựa như một cặp chị em thân thiết, cho dù không phải, cũng tuyệt đối không thể nghĩ tới, cả hai người đều hận chết đối phương.

Mất thấy hành động của Lâm Nhạc, nội tâm Tô Nhụy không khỏi cười lạnh, thì ra là ở chỗ này chờ tôi, tôi muốn nhìn xem cô như thế nào tính kế tôi, dẫm lên tôi bỏ lên trên. Tôi sẽ cho cô vì hành động ngu xuẩn này mà trả giá lớn!

Nhưng lúc này, nên diễn thì vẫn phải diễn, Tô Nhụy rất nhanh liền nhập vai.

Cô lập tức làm một bộ dáng kinh ngạc, tựa hồ như không nghĩ tới sẽ có người chủ động chào hỏi với mình, còn là người mình không quen biết.

Bình thường trở lại, Tô Nhụy lập tức lễ phép nói: "Chào chị, em là Tô Nhụy". Nói xong còn mỉm cười với Lâm Nhạc.

Lâm Nhạc không nghĩ rằng Tô Nhụy lại dễ tiếp cận như vậy, điều này không phải có ý nghĩa kế hoạch của cô ta càng có thể nhanh chóng hoàn thành được rồi sao, trong lòng không khỏi âm thầm vui vẻ.

Lâm Nhạc đột nhiên thay đổi biểu cảm trên mặt, trở nên đắc ý dào dạt: "Tô Nhụy, em biết không, Ly Cần thích chị, chị cũng thích anh ấy. Hai người bọn chị thật xứng đôi. Anh ấy cũng nói với chị rồi. Em cùng anh ấy lớn lên bên nhau, cha mẹ trong nhà đều quan hệ tốt nên anh ấy vẫn luôn coi em như em gái mà đối đãi. Quan hệ hai người tuy rằng tốt nhưng đó không phải là tình yêu. Cho nên chị vô cùng yên tâm để hai người bên nhau. Chị cũng sẽ giống Ly Cần, đối xử với em như em gái của chị".

Bộ dáng cô ta mòi phần "Chị cũng sẽ rất yêu thương em".

Khuôn mặt Tô Nhụy tái mét, thất hồn lạc phách như phải chịu một sự kích thích quá lớn. Vành mắt đỏ rực, trong mắt đã bao phủ đầy nước mắt, tựa hồ có thể rơi xuống bất cứ lúc nào: "Không. Tôi không tin anh ấy thích chị. Tôi yêu anh ấy như vậy, anh ấy làm sao có thể thích người như chị được!".

Lâm Nhạc thừa dịp Tô Nhụy xuất thần, trong nháy mắt nắm lấy tay Tô Nhụy, đẩy về phía cô ta. Phản ứng của Tô Nhụy so với cô ta còn nhanh hơn, cô thuận thế đem tay Lâm Nhạc, đẩy lại về phía cô. Bởi vì Tô Nhụy chọn vị trí gần cầu thang, Lâm Nhạc đẩy, cô lập tức ngã lăn xuống bậc cầu thang

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (10)

Edit+beta: LinhLan601

Cố Ly Cần bung canh cùng đồ ăn Tô Nhụy thích đi tìm cô khắp nơi.

Cho đến khi hắn chứng kiến được hình ảnh cả đời không thể nào quên kia nổi kia, tim hắn đau đến mức tưởng chừng như đã ngừng đập.

Hắn thấy Lâm Nhạc đẩy Tô Nhụy từ trên cầu thang ấy xuống, không kịp nghĩ nhiều liền lao đến bên Tô Nhụy, bế cô lên đưa đi bệnh viện.

Ở bệnh viện, bác sĩ tiến hành kiểm tra toàn diện cho Tô Nhụy, xác định xương cẳng chân bị gãy, trên người còn có một số chỗ bị thương, cần nằm viện điều trị. Sau khi bác sĩ kiểm tra, băng bó xong thì Tô Nhụy được chuyển đến phòng bệnh. Cố Ly Cần lúc này vẫn chưa thể hồi phục lại từ trong bị thương.

Tô Nhụy nằm trên giường, lòng mi thật dài tĩnh lặng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, đôi mắt vốn nên lấp lánh ánh cười kia, giờ phút này lại gắt gao nhắm chặt. Cố Ly Cần chưa từng thấy Tô Nhụy như vậy. Cô ấy lẳng lặng nằm ở đây, giống như có thể rời bỏ hắn đi bất cứ lúc nào.

Nghĩ vậy, hắn cảm thấy bản thân như đang rơi xuống vực sâu vạn trượng, núi cao tới tận tâm như đè nặng hắn, biển rộng bao phủ như nhấn chìm hắn. Không thể nói nên lời cũng không thể nào thở được. Trên thế giới này, dường như đã không còn bất luận nỗi thống khổ nào có thể so sánh được với hắn lúc này.

(Đỉnh! Hào cảm của nam chủ +5. Trước mắt mức hào cảm là 85)

Âm thanh hệ thống rất không thích hợp xuất hiện. Nhưng mà, hiện giờ Tô Nhụy đang hôn mê nên chẳng thể nào nghe được.

Cố Ly Cần đột nhiên ý thức được tầm quan trọng của Tô Nhụy đối với mình. Đồng thời, trong lồng ngực hắn tràn đầy tức giận, giống như một quả bom sắp đứt nứt kịp nổ, đối với kẻ đẩy Tô Nhụy xuống hận đến thấu xương.

Đúng lúc này, một y tá đem đồ vật tùy thân của Tô Nhụy đưa cho Cố Ly Cần. Hắn chú ý tới chiếc di động đang sáng lên của Tô Nhụy. Xuất phát từ tò mò nên mở ra xem.

Vừa mở lên, lập tức thấy được vấn đề lớn.

Di động của Tô Nhụy đang trong chế độ ghi âm, ghi lại cuộc nói chuyện giữa cô ấy và Lâm Nhạc khi nãy. Tô Nhụy vốn là một cô gái thích âm nhạc. Ngày thường đều thích đi ktv hát hò, không có việc gì làm cũng thích hát trên phần mềm ở điện thoại.

Chế độ ghi âm này là lúc Tô Nhụy mở ra để chuẩn bị hát. Mới chỉ háng giọng được hai tiếng, còn chưa kịp hát thì Lâm Nhạc đi tới, chào hỏi với cô. Toàn bộ lời nói của Lâm Nhạc đương nhiên cũng bị ghi vào, bao gồm cả những lời khoe khoang, diễu võ dương oai của cô ta đối với Tô Nhụy. Tất cả

đều được Cố Ly Căn nghe thấy hết.

Cố Ly Căn thật sự không ngờ được, ngày thường hắn không thèm nhìn đến Lâm Nhạc lại chính là dung túng cô ta, cho cô ta cơ hội làm hại Tô Nhụy. Nghĩ tới Tô Nhụy vì ả mà bị thương, hắn càng tự trách, áy náy không thôi.

Cố Ly Căn cấp tốc gọi điện cho hiệu trưởng, yêu cầu nhanh chóng đem toàn bộ video từ camera trong nhà ăn cho hắn, nếu không sẽ hướng nhà trường truy cứu trách nhiệm.

Hiệu trưởng cũng biết thân phận của Cố Ly Căn và Tô Nhụy, biết hai người kia đều không thể trêu vào. Lúc này ông ta đang sợ đến toát mồ hôi hột, lo lắng việc Tô Nhụy ngã từ trên cầu thang xuống có thể bị truy cứu trách nhiệm thì nhận được điện thoại của Cố Ly Căn. Hiệu trưởng đáp ứng ngay lập tức, gọi người đi lấy video giám sát.

Cố Ly Căn nhận được video, chăm chú xem thật kỹ. Hắn nhìn thấy ả Lâm Nhạc kia, khuôn mặt nhu nhược giả tạo, biểu cảm vụn vặt nói ra những lời như vậy với Tô Nhụy, còn dùng đôi tay kia đem Tô Nhụy đẩy xuống tầng.

Hắn chẳng thể nghĩ tới bản thân vì không thổ lộ tâm ý đối với Tô Nhụy mà lại làm cho người khác hiểu lầm tình cảm giữa bọn họ là tình cảm anh em. Còn khiến cho kẻ khác mượn chuyện này để mang đến đả kích cô, khiến cho cô mất không chế.

Hắn không chỉ hận chính mình, còn hối hận đã không sớm bày tỏ tình cảm, tuyên bố quyền sở hữu với cô.

Cố Ly Căn quyết tâm trong lòng: "Sau khi Tô Nhụy tỉnh dậy, nhất định phải nói rõ tình cảm với cô ấy, để cô ấy trở thành bạn gái của mình".

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (11)

Edit+beta: LinhLan601

"Ly Căn, con gái bác làm sao vậy? Nó sao có thể bị thương?". Cha mẹ Tô Nhụy biết được đứa con gái bảo bối của mình bị người khác đẩy xuống cầu thang, lập tức chạy tới bệnh viện, thấy Cố Ly Căn canh giữ bên giường Tô Nhụy, liền vội vàng hỏi. Nghe Tô mẫu hỏi, nội tâm Cố Ly Căn lại tự trách một hồi, hắn đã cô phụ sự tin tưởng và yêu thương của cha mẹ Tô Nhụy.

"Bác trai, bác gái, là con không chăm sóc tốt Nhụy Nhụy nên mới khiến cho em ấy chịu tổn thương". Nói xong liền cúi đầu ngoác đứng, nhìn chăm chăm mặt đất, giống như một con rối gỗ bị vứt bỏ, nước mắt đã tràn đầy hốc mắt, lại cố tình không chịu rơi xuống.

Đàn ông có nước mắt nhưng không dễ dàng rơi, đó chỉ là chưa đến lúc thương tâm mà thôi. Cố Ly Căn lúc này chính là một ví dụ.

Cha mẹ Tô Nhụy thấy đáng về hắn như vậy, cũng không muốn hỏi tiếp, liền an ủi: "Đứa nhỏ, không phải do con sai, đây chẳng qua là một chuyện ngoài ý muốn mà thôi, không ai có thể biết trước được".

Cố Ly Căn lại lắc đầu, trầm giọng nói: "Bác trai, bác gái, đây thật sự là con sai. Nếu không phải vì con không xử lý tốt chuyện tình cảm cá nhân, Nhụy Nhụy sẽ không phải chịu thương tổn. Cho nên, hai người cứ trách con đi, là con liên lụy đến Nhụy Nhụy". Nói xong lại yên lặng cúi đầu.

Tô phụ, Tô mẫu không nghĩ con gái bọn họ bị thương lại thật sự là vì Cố Ly Căn, liền hỏi rõ sự tình xảy ra. Cố Ly Căn nhanh nhẹn đưa đoạn ghi âm và video giám sát hắn thu được cho hai người xem, cũng nói ra kết luận của chính mình.

Cha mẹ Tô Nhụy xem xong không khỏi lắc đầu. Bọn họ không ngờ được, một nữ sinh tuổi còn nhỏ mà tâm kế lại sâu đến như vậy. Không chỉ li gián Cố Ly Căn và con gái mình, mà còn làm hại nó.

Nghĩ đến con gái đang hôn mê, mẹ Tô Nhụy đã sớm rơi lệ đầy mặt.

Tô phụ hỏi Cố Ly Căn, giọng vô cùng trịnh trọng: "Vậy con không thích nữ sinh tên Lâm Nhạc kia mà là thích Nhụy Nhụy sao?".

Nghe thấy ông nói vậy, Cố Ly Căn lại nghĩ tới tình cảm mình dành cho Tô Nhụy, mặt bắt đầu đỏ lên, tay còn liên tiếp sờ sờ vành tai, bộ dáng mười phần xấu hổ.

Tô phụ, Tô mẫu nhìn nhau, ánh mắt đều lộ ra ý cười.

Mẹ Tô nói với Cố Ly Căn: "Sáng sớm hôm nay, Nhụy Nhụy tự mình nói với hai bác con bé thích con, muốn gả cho con".

Lời của mẹ Tô Nhụy như quả bom ném vào lòng Cố Ly Căn, sự hưng phấn trào lên khiến đầu hắn choáng váng. Loại vui sướng này tựa như dòng suối phun ra, theo từng lỗ chân lông trên người hắn mà khuếch tán ra ngoài.

"Nhưng mà, nếu như Nhựt Nhựt nghe theo lời Lâm Nhạc nói, sợ là sẽ không còn tin tưởng con". Tô mẫu lo lắng nói tiếp.

Cố Ly Căn tự tin cười, khí thế như đã nắm cả thế giới trong tay.

"Bác trai, bác gái yên tâm. Con yêu Nhựt Nhựt thật lòng. Con sẽ thổ lộ với em ấy, cho em ấy đủ cảm giác an toàn, sẽ không để em ấy không tin nhiệm con".

Hắn cũng tự tin sẽ thuyết phục được cha mẹ Tô Nhựt. Bởi hắn và Tô Nhựt đều ở dưới mắt họ mà lớn lên, chắc hẳn bọn họ cũng hi vọng hai người ở bên nhau.

Lúc này, Tô Nhựt từ trong hôn mê tỉnh lại, thấy cha mẹ nhà mình đang nói chuyện gì đó, bèn hỏi: "Ba mẹ, hai người cùng anh Ly Căn nói gì vậy?".

Thấy Tô Nhựt tỉnh lại, mẹ cô liền đi nhanh đến bên giường, vội vàng hỏi: "Nhựt Nhựt, trên người con có chỗ nào không thoải mái, có muốn mẹ đi gọi bác sĩ hay không? Còn có, con muốn ăn gì? Mẹ sẽ về nhà làm ngay cho con". Nói xong bà kì vọng nhìn Tô Nhựt, hy vọng cô trả lời.

Thấy biểu tình của mẹ, Tô Nhựt không khỏi bật cười. "Mẹ, con không có chuyện gì. Bác sĩ đã điều trị qua nên con khá hơn nhiều rồi. Có điều, con rất muốn ăn canh thịt bò hầm nước xương mẹ làm".

"Tốt, tốt. Mẹ về nấu luôn cho con, con cứ ở đây nghỉ ngơi thật tốt". Vừa nói, một bên kéo tay Tô phụ, một bên nhìn Cố Ly Căn nháy mắt.

Cố Ly Căn hiểu ý tứ của Tô mẫu, lập tức đến bên Tô Nhựt.

***Vi edit nhanh nên sẽ không tránh khỏi lỗi sai chính tả hoặc lặp câu. Nếu mọi người có thấy. Nhớ nhắc nhở mình nhé. Thân kiuuu = 〰 ω 〰 =

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (12)

Edit+beta: LinhLan601

"Nhựt Nhựt, hai đứa cứ từ từ trò chuyện. Ba mẹ về trước chuẩn bị đồ ăn. Ly Căn, con nhớ chăm sóc tốt Nhựt Nhựt. Hai bác về đây" Tô phụ nói.

Sau khi hai người đi, phòng bệnh chỉ còn Cố Ly Căn và Tô Nhựt.

Trong lúc nhất thời, hai người đều nhìn nhau không nói gì. Tô Nhựt từ từ ngẩng đầu, không dấu được xấu hổ, cực kì mất tự nhiên mà cười với Cố Ly Căn.

Cố Ly Căn liền mở miệng trước: "Nhựt Nhựt, thân thể em còn có chỗ nào không thoải mái, cứ nói với anh". Thần sắc trên mặt cũng vô cùng mất tự nhiên.

Tô Nhựt ngượng ngùng sờ sờ đầu: "" Em hiện tại đã khá hơn rồi. Cảm ơn anh đã quan tâm. Em còn tưởng rằng anh sẽ châm chọc em nữa, vì không cẩn thận mà rơi xuống cầu thang". Nói xong còn tỉnh nghịch lè lưỡi với Cố Ly Căn.

Bỗng nhiên thần sắc cô cứng lại, nghĩ đến điều gì, vội vàng hỏi: "Điện thoại của em đâu, anh có thấy nó ở đâu không?"

Lời nói của cô nhắc nhở Cố Ly Căn, sắc mặt hắn liền thay đổi, phần nộ nghiêng răng nói: "Là Lâm Nhạc đẩy em xuống cầu thang. Cô ta không chỉ li gián quan hệ của chúng ta, mà còn làm hại em. Thật sự là không thể tha thứ!".

Tô Nhựt trong lòng trầm nghĩ, nhất định là hắn đã nghe được đoạn ghi âm trong điện thoại, cũng xem được video trong camera giám sát chỗ cô và Lâm Nhạc đứng. Nơi đó là chỗ Tô Nhựt cố ý lựa chọn, chính là chứng cứ để Lâm Nhạc không thể cãi được gì. Nơi nguyên chủ bị Lâm Nhạc hãm hại lại không hề có camera theo dõi, nên cô ấy mới phải ngậm bồ hòn làm ngọt. Tô Nhựt cô sao có thể phạm sai lầm như nguyên chủ.

Có điều, Tô Nhựt vẫn cố ý nói: "Tuy rằng em không muốn thừa nhận, nhưng những lời mà chị ta nói là đúng phải không?". Vành mắt lúc này đã đỏ hoe.

"Anh vốn dĩ cũng không thích em, nếu không, sao từ nhỏ lại luôn ức hiếp em" Cô yếu đuối nói.

Lời này thật sự làm cho Cố Ly Căn bất đắc dĩ. Hắn không nghĩ việc hắn bắt nạt cô từ nhỏ lại để lại bóng ma trong lòng cô như vậy.

"Nhựt Nhựt, anh yêu em. Anh khi dễ em chỉ đơn thuần là muốn trong lòng em chỉ có một mình anh. Anh không nghĩ việc này lại làm em cho rằng anh không có tình cảm với em. Anh rất thương tâm".

Cố Ly Căn thu hồi cột nhà, thành khăn hỏi." Nhụy Nhụy, em có thích anh một chút nào hay không?"

Nghe thấy Cố Ly Căn nói, nội tâm Tô Nhụy mừng thầm, nhưng ngoài mặt lại không một chút biến hóa, kiêu ngạo nói:" Ai thích anh chứ, em mới không thêm thích anh đâu".

Cố Ly Căn thấy bộ dáng chết cũng không thừa nhận của Tô Nhụy, cũng không hề nóng nảy, than thở nói:"Aiz, lúc này trong một đoạn ghi âm, anh nghe thấy có người thổ lộ với anh. Không biết là ai nhưng anh cảm thấy cô ấy thực không tồi".

Tô Nhụy hiểu, nhất định là lời thổ lộ tình cảm của cô dành cho hấn khi nói với Lâm Nhạc đã bị hấn nghe được. Nếu cô lại không thừa nhận, sẽ có vẻ làm kiêu, hơn nữa, Cố Ly Căn sẽ thất vọng đối với cô. Cô hơi xấu hổ, chớp mắt nói:" Chuyện đây..... Những lời này em chỉ nói một lần, sẽ không nhắc lại lần hai, anh hãy nghe cho kỹ". Giọng nói cô vẫn mang theo tia bá đạo nhưng càng nhiều hơn là sự cẩn thận, chờ mong.

"Em yêu anh"

Âm thanh rất nhỏ, rất nhanh thoảng qua tai hấn. Hạnh phúc như đột nhiên đánh úp lại, khiến hấn suýt không chống đỡ nổi.

(Đỉnh! Hào cảm +10, mức hào cảm hiện tại là 95)

"Em nói cái gì?" Cố Ly Căn chớp chớp mắt. Câu nói vừa rồi quá nhanh, hấn vẫn chưa hưởng thụ thật tốt lời thổ lộ của cô gái mình yêu.

"Em đã bảo sẽ chỉ nói một lần. Anh không nghe thấy thì thôi"

"Đừng mà. Em hãy nói lại lần nữa đi, chỉ một lần nữa thôi"

"Không"

"Chỉ một lần thôi cũng không được sao"

"Em chỉ nói một lần, không nhắc lại lần thứ hai".

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (13)

Edit+beta: LinhLan601

Cố Ly Căn bỗng ôn nhu hôn lên môi Tô Nhụy, Tô Nhụy hiển nhiên cảm thấy rất mới lạ, không biết làm sao, liền vươn đầu lưỡi nhỏ lung tung hùa theo hấn.

Cố Ly Căn tựa như đứa trẻ, hút lấy đầu lưỡi cô, cả người Tô Nhụy lập tức giống như điện giật, run rẩy xụi lơ trong lòng ngực Cố Ly Căn.

Tô Nhụy nghĩ muốn gãy giữa, nhưng cơ thể đã sớm xụi lơ, vì vậy mà động tác đẩy Cố Ly Căn ra lại trở thành gặt gao ôm eo hấn.

Bàn tay của Cố Ly Căn luồn vào trong quần áo cô, không ngừng ở trên người cô châm lửa.

Lúc này, cửa phòng bỗng mở, Cố Ly Căn lập tức buông Tô Nhụy ra. Nhưng đi vào không phải là y tá hay bác sĩ mà là cha mẹ của Cố Ly Căn.

Mẹ Cố thấy môi Tô Nhụy sưng đỏ, vỗ tay cười:" Thật tốt quá, cuối cùng thì tiểu tử con cũng làm được việc cả ba với mẹ đều hài lòng. Nhụy Nhụy chính là con dâu mẹ định từ bé, cuối cùng con cũng đem được con bé về".

Nói rồi lại quay đầu sang Tô Nhụy:"Nhụy Nhụy à, con cũng biết từ nhỏ ba mẹ nuôi đều thích con, cũng hy vọng con trở thành con dâu của Cố gia. Chỉ là, sợ con không thích Ly Căn nên chúng ta mới không ép con. Nhưng bây giờ hai đứa đều đã có tình cảm với nhau, nếu như sau này nó dám bắt nạt con, con cứ nói cho ba mẹ nuôi, chúng ta sẽ thay con trừng trị tên nhóc này".

Cố Ly Căn không ngăn được mẹ mình lái nhai, liền dùng ánh mắt ý bảo ba hấn:" Ba mau quản tốt vợ mình đi".

Ba Cố thấy vậy, bắt đầu dĩ vỹ vỹ tay. Sau đó nhẹ giọng hỏi Tô Nhụy:" Nhụy Nhụy, con như nào mà lại bị thương?". Không đợi Tô Nhụy trả lời, Cố Ly Căn lập tức nói:" Là một người mới trong Hội Học Sinh. Cô ta thích con, thấy quan hệ thân cận giữa con và Nhụy Nhụy, liền ghen ghét mà hãm hại em ấy".

Cố Ly Căn định nói tiếp, Tô Nhụy đã vội cướp lời:" Không phải như thế, là do chính con tự mình té ngã. Lâm Nhạc chỉ là bắt được tay con, cũng không có đẩy con. Là con bị mất cân bằng nên mới ngã xuống".

Cô đỏ mặt cúi đầu nói tiếp: "Mọi người không nên trách Lâm Nhạc, tất cả đều do con không cẩn thận tạo thành".

Cố Ly Cẩn cùng ba mình nhìn nhau, trầm nghĩ sự tình xử lý không ổn.

Cố Ly Cẩn vốn định gây áp lực với trường học, làm trường học buộc Lâm Nhạc thôi học. Nhưng nghe những lời hiện giờ Tô Nhụy nói, liền sợ người khác nghĩ rằng Cố gia vì tình riêng oan uổng Lâm Nhạc, đó là điều bọn họ không muốn. Rốt cuộc, bọn họ đều là xí nghiệp gia đình chứ không phải đại ca xã hội đen.

Cố Ly Cẩn nghĩ nghĩ, liền có chủ ý.

Lúc này, mẹ của Cố Ly Cẩn đột nhiên hỏi: "Nếu hai con đã xác định tình cảm rồi thì có muốn đính hôn trước hay không?"

Hắn vội gật đầu: "Vâng, vậy thì đính hôn trước đi". Nói xong, ánh mắt đầy chờ mong nhìn sang Tô Nhụy.

Tô Nhụy vừa nghe thấy hai chữ đính hôn, tuy rằng kinh ngạc cả người, nhưng vẫn mỉm cười đồng ý.

Cố Ly Cẩn thấy phản ứng ngây ngốc của cô, cứ tưởng rằng cô không muốn nhưng không nghĩ tới cô lại gật đầu đồng ý, lập tức cho Tô Nhụy một cái ôm thật lớn. Tô Nhụy chỉ hơi thất thần một chút, cũng liền vòng tay ôm lại, dựa đầu vào vai Cố Ly Cẩn.

Thấy cô đáp lại, trong lòng Cố Ly Cẩn hết sức ngọt ngào.

Hai vị phụ huynh thấy hành động của hai người thì cũng an tâm không ít, liền chủ động đi về, trả lại không gian riêng cho họ.

Ôm nhau một lúc, Tô Nhụy và Cố Ly Cẩn tách ra.

Cố Ly Cẩn để cô nằm xuống nghỉ ngơi, chính mình ngồi bên giường làm bạn với cô.

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Xung quanh hai người, không gian như trở nên hài hòa, yên ả.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (14)

Edit+beta: LinhLan601

Giờ phút này, tuy rằng Tô Nhụy nghỉ ngơi nhưng thực tế là đang nói chuyện với hệ thống.

"Hệ thống, hiện tại hảo cảm của nam chính là bao nhiêu?"

"Mức hảo cảm lúc này đã đạt 95" Angel báo cáo tình hình.

"15 điểm này thêm khi nào?" Tô Nhụy kì quái hỏi.

"5 điểm là sau khi kí chủ hôn mê. 10 điểm kia là lúc hai người tỏ tình rồi hôn mê thì được thêm vào". Giọng nói Angel như mang theo cảm giác thẹn thùng.

Tô Nhụy tỏ vẻ nhất định đây là ảo giác của mình.

Cô nói ra nghi hoặc: "Vì sao cậu không nhắc nhở mức độ hảo cảm của nữ chính?"

"Hệ thống không báo cáo hảo cảm của nữ chính, chỉ báo hảo cảm của nam chính. Nếu ký chủ muốn biết thì có thể dùng điểm tích phân mua vật dò xét hảo cảm nữ chủ. Nhưng đây là nhiệm vụ đầu tiên của ký chủ nên không có điểm tích phân, không thể mua bất kì kĩ năng hay đạo cụ phụ trợ nào."

"Có điều, vì sao cô lại muốn biết hảo cảm của nữ chính?", hệ thống không hiểu hỏi.

"Có thể lên làm vai nữ chính thì sao có thể là người bình thường? Nhất định cô ta sẽ có chỗ khác người. Nếu như nữ chính đang rất hận tôi mà lại đối xử với tôi vô cùng hòa thuận, thì chắc chắn cô ta muốn hại tôi."

Cô dừng một chút: "Nếu ngay cả mạng của mình tôi còn không giữ được, thì làm sao hoàn thành được nhiệm vụ?"

Lúc này, Angel không khỏi cảm thấy việc lựa chọn Tô Nhụy ngày trước quả thật là rất chính xác. Tâm tư cùng suy nghĩ của cô đều rất chu toàn.

Tuy nhiên, Angel lại không tán thành việc mua vật dò xét hảo cảm nữ chủ: "Ký chủ, các người không phải là thường nói nên có tâm phòng người (*) sao? Cô không thể chỉ mang tâm phòng bị đối với nữ chủ mà còn đối với tất cả mọi người xung quanh nữa. Bởi vì mỗi một người đều có khả năng làm mục đích của cô không thể hoàn thành. Chỉ có thể bảo trì tâm tính ban đầu của mình thì mới có thể chiến thắng mọi sự giữa trời đất."

Nghe hệ thống nói xong, Tô Nhụy mới biết được ý nghĩ của mình đã sai lầm ở đâu, cô khẽ trả lời: "Được. Tôi đã nhớ rồi".

Sau một giấc ngủ, Tô Nhụy tỉnh lại vừa lúc Cố Ly Cần mua cháo trở về. Ánh mắt nhìn Tô Nhụy nhu hòa như nước.

Thấy Tô Nhụy tỉnh, hần lập tức đến đỡ cô ngồi dậy, "Nhụy Nhụy, đây là cháo anh mới mua, em còn chưa có ăn cơm, chắc hẳn là rất đói bụng. Em mau ăn trước đi".

Lời nói của Cố Ly Cần làm Tô Nhụy nhớ tới chính mình vốn dĩ tính toán đi ăn cơm, kết quả lại xảy ra chuyện, ngay cả một hạt cơm còn chưa cho vào bụng. Vừa nghĩ đến đã thấy đói vô cùng. Cô gật gật đầu.

Cố Ly Cần múc một thìa cháo: "Nào, Nhụy Nhụy, ăn một chút nào"

Tô Nhụy trong ánh mắt kì vọng của Cố Ly Cần, liền ăn một miếng. Cố Ly Cần lại tiếp tục bón cho cô. Một tô cháo trong chốc lát đã thấy đáy, Tô Nhụy cũng ăn tới no căng.

Thấy cô đã ăn hết, trong lòng Cố Ly Cần cao hứng vạn phần, âm thầm nghĩ, mỗi bữa cơm về sau của cô đều phải do chính tay hần bón. Loại ý nghĩ này nếu để cho Tô Nhụy biết, nhất định sẽ khinh bỉ hần một phen.

Có điều, hiện tại Tô Nhụy chắc chắn sẽ không biết được, bởi cô đang bận suy nghĩ phải giải thích như thế nào thì nữ chính mới không bị buộc thôi học.

Cố Ly Cần sau khi thu thập giúp Tô Nhụy xong, liền quyết định nói với cô việc xử lí Lâm Nhạc.

"Nhụy Nhụy, anh sẽ để hiệu trưởng đưa ra hình thức xử phạt Lâm Nhạc nặng hơn. Em cảm thấy như thế nào?", hần nói ra suy nghĩ của mình.

"Nhưng đây là do em bắt cần ngã xuống, cũng không phải lỗi của Lâm Nhạc." Tô Nhụy làm bộ thực áy náy.

"Trước không nói đến việc cô ta có cố ý đẩy em ngã hay không, nhưng sự thật cô ta tính kế ly gián quan hệ giữa chúng ta là không thể nào tha thứ được", hần kiên định nói, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho kẻ khi dễ cô.

"Nhưng mà....."

"Không có nhưng gì hết. Đây chính là phương pháp thích hợp nhất" giọng nói không cho bất kì ai cự tuyệt.

"Được. Cứ như vậy đi".

*Nguyên văn trong bản Convert là "Phòng nhân chi tâm không thể vô"(hại nhân chi tâm thường thường có, phòng nhân chi tâm không thể vô). Nhờ sự góp ý bạn hacao1028 mình xin sửa lại phần này.

Câu gốc đầy đủ là: "hại nhân chi tâm bất khả hữu, phòng nhân chi tâm bất khả vô". Đại ý lòng hại người không thể có nhưng nên có lòng phòng bị người. Đây là câu nói của Tư Mã Ý trong Tam Quốc Diễn Nghĩa. Ông là nhà chính trị, quân sự phục vụ nước Tào Ngụy thời kì Tam Quốc trong lịch sử Trung Hoa. Ông cũng là người đặt nền móng cho nhà Tây Tấn, thay thế nhà Ngụy. Đồng thời cũng là người có công lớn trong việc bảo vệ nước Tào Ngụy trước các cuộc Bắc phạt của Gia Cát Lượng. (Theo Wikipedia)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (15)

Edit+beta: LinhLan601

Ở trường quý tộc của đế đô, giáo viên dạy học đều là tinh anh, tất cả học sinh đều phải lên lớp học, sau khi về nhà lại tiếp tục học tập quản lí xí nghiệp của gia tộc.

Toàn bộ trường học đều không có việc tự học. Tô Nhụy cũng thế. Mà ngay cả Cố Ly Cần, người sắp tốt nghiệp cấp ba cũng giống như vậy.

Khi hoàng hôn xuống, cũng là thời điểm tan học.

Vũ Lâm biết Tô Nhụy bị thương, sau khi tan học liền chạy đến thăm cô. Nhưng lại phát hiện Cố Ly Cẩn đang cùng Tô Nhụy nói gì đó, còn làm cho Tô Nhụy bật cười ha hả.

Thấy Vũ Lâm tới, Tô Nhụy lập tức cố gắng ngăn tiếng cười lại, một phen giữ lấy tay Vũ Lâm. Một bên cô nói với Cố Ly Cẩn: "Anh, anh có thể ra ngoài một lúc không? Em có một số chuyện muốn nói với Vũ Lâm." lời nói như mang ý làm nũng.

Cố Ly Cẩn vốn dĩ không muốn rời đi, nhưng nghe được Tô Nhụy làm nũng, lại không cách nào nói ra lời cự tuyệt.

Hắn vừa đi ra cửa vừa oán giận: "Nhụy Nhụy, anh kém bạn em đến vậy sao. Cùng bạn tốt nói chuyện còn không cho anh nghe một chút." nói rồi còn ai oán liếc Tô Nhụy một cái.

Sau khi Cố Ly Cẩn ra ngoài, Vũ Lâm lập tức nói: "Chỉ một buổi trưa không nhìn thấy cậu mà thôi, sao có thể thành ra thế này? Còn có, cậu và Cố Ly Cẩn đã thẳng thắn tình cảm với nhau rồi hả? Phát triển thật nhanh quá đi."

Mặt Tô Nhụy đỏ lên, nở nụ cười ngọt ngào: "Anh ấy thổ lộ với mình, hơn nữa, mình cũng có tình cảm với anh ấy. Bọn mình cũng đã định sẽ đính hôn trước."

Cô nói tiếp: "Thật ra mình cũng thấy đính hôn lúc này là quá đột ngột, bởi tương lai phía trước còn quá dài, không thể biết được sẽ xảy ra chuyện gì. Nhưng khi anh ấy nói muốn đính hôn, mình thực sự rất vui vẻ, không hề nghĩ đến chuyện cự tuyệt việc này."

"Mình yêu anh ấy, thật sự muốn ở bên anh ấy cả đời" Tô Nhụy chờ mong nói.

"Nhụy Nhụy, cậu có nhớ mình từng nói không nên nghe mấy lời đồn thổi. Đặc biệt là liên quan đến cái người tên Lâm Nhạc kia. Chị ta thích anh Ly Cẩn, chắc chắn là muốn cậu hết hy vọng với anh ấy nên mới tính kế li gián hai người. Về sau cậu cần cẩn thận đề phòng chị ta hơn nữa, nhất là phải luôn tin tưởng trực mã nhà cậu." Vũ Lâm không nhịn được mà dận dò Tô Nhụy.

"Mình hiểu. Chẳng qua, bất kể như thế nào thì cũng là do mình sai, bởi mình không đủ tin tưởng anh Ly Cẩn. Nếu không thì Lâm Nhạc đã không có cơ hội chen vào tính kế. Nhưng may mà hiện giờ, mọi hiểu lầm giữa mình và anh ấy đều đã được giải quyết." Tô Nhụy thật sự cảm thấy vô cùng may mắn.

Vũ Lâm giờ phút này rất hâm mộ cô bạn thân của mình. Có người yêu là thanh mai trúc mã, hơn nữa trong mắt người ấy chỉ có một mình Tô Nhụy, đối với ai cũng đều lạnh như băng. Giữa hai người dù có chút hiểu lầm, nhưng coi bỏ rồi quan hệ lại càng thân mật, gần gũi hơn trước kia.

Nghĩ đến người mình thích, Vũ Lâm cười khò một tiếng, chính cô cũng không biết hắn có thích cô hay không. Nếu không thích, cô biết phải làm gì bây giờ?

Phát hiện thần sắc của Vũ Lâm, Tô Nhụy biết cô ấy đang nghĩ tới Úc Khuynh.

Cô nói: "Lâm Lâm, nếu cậu không thổ lộ thì sao Úc Khuynh biết được cậu thích anh ấy."

"Nhưng mà, nhớ sau khi mình nói ra, anh ấy lại không thích mình thì ngày sau gặp mặt, chỉ sợ làm bạn cũng không được nữa rồi."

"Có điều, mình nghĩ mình có thể tìm cách trở thành bạn của anh ấy trước, chờ đến khi anh ấy có hảo cảm với mình thì mình sẽ thổ lộ. Cậu thấy thế nào?" Vũ Lâm đưa ra ý kiến của mình.

Ánh mắt Tô Nhụy sáng lên: "Được, biện pháp này không tồi, chúng ta có thể thử xem."

Hai người lại bàn bạc một phen, bắt đầu xác định kế hoạch.

Ở bên ngoài, Cố Ly Cẩn nghe Tô Nhụy thổ lộ tình cảm với mình, trong lòng kích động không thôi. Hắn vội vàng gọi điện cho cha mẹ Tô Nhụy, nói chuyện đính hôn.

Mẹ Tô vốn dĩ đang nấu canh cho Tô Nhụy, nhận được điện thoại của Cố Ly Cẩn, bị yêu cầu của hắn làm cho giật mình kinh hãi. Nhưng bà nghĩ đến việc hai đứa lớn lên cùng nhau từ nhỏ, cũng liền đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (16)

Edit+beta: LinhLan601

Ở bệnh viện một tháng, cuối cùng Tô Nhụy cũng hoàn toàn bình phục, đã có thể trở lại trường.

Sau khi đi học lại, Tô Nhụy mới nhận ra đã gần cuối năm, trường học đang gấp rút chuẩn bị làm tiệc tối đón năm mới.

Cô nhớ rõ trong nguyên tác, lần này nguyên chủ vì việc của Cố Ly Cẩn nên không tham gia, còn nữ chính Lâm Nhạc, bữa tiệc này chính là bàn đạp, là cơ hội để cô ta biểu hiện tài nghệ kinh người, cũng khiến cho nam phụ Úc Khuynh vừa gặp đã thương, cả một đời cũng không quên được.

"Chuyện của chính mình cùng Cố Ly Cẩn đã tạm thời ổn thỏa, nhưng sự tình của nam phụ lại không có chút tiến triển nào. Lúc này tốt nhất là để Úc Khuynh cùng Vũ Lâm thành một đôi." Tô Nhụy bắt đầu nghĩ cách giải quyết.

"Đúng rồi, không phải lúc trước Lâm Nhạc bằng một bài múa mà làm kinh diễm mọi người sao? Mình cũng có thể giao cho Vũ Lâm nhảy. Nữ chính có bàn tay vàng, còn mình không phải là có hệ thống ư."

Tô Nhụy lập tức gọi hệ thống

"Angel, cậu có bài nhảy và bản nhạc nào không?"

"Có. Nhưng ký chủ muốn nợ sao?" hệ thống nhắc nhở.

Cô suy nghĩ một chút, "Được. Vậy cậu cho tôi nợ đi."

"Ký chủ muốn dùng một lần hay là vĩnh viễn? Muốn kiểu Trung Quốc hay là kiểu Tây?"

"Sử dụng một lần và vĩnh viễn là thế nào?"

"Dùng một lần là ký chủ chỉ có thể sử dụng ở thế giới này. Còn vĩnh viễn thì ở các thế sau ký chủ vẫn có thể tiếp tục sử dụng." Angel giải thích.

"Ra vậy. Tôi hiểu rồi."

Tô Nhụy nghĩ đến việc chọn lựa phong cách Trung và Tây, cô vẫn quyết định chọn kiểu Trung. Úc Khuynh có lẽ càng thích vũ đạo cổ Trung Quốc hơn.

Hệ thống bắt đầu liệt kê: "Ồ đây tôi có: phá trận nhạc, khánh thiên nhạc, thượng nguyên nhạc, thanh hương nhạc, Lan Lăng Vương nhập trận khúc, Nghệ Thường vũ y, bát đầu, đập điều nương, chương thượng vũ....."

"Từ từ, << chương thượng vũ>> (*) hình như là điệu nhảy của Triệu Phi Yến?" Tô Nhụy cảm thấy cái tên này rất quen thuộc.

Cô thầm nghĩ, bài nhảy này rất được nhưng dáng người của Vũ Lâm lại không uyển chuyển, nhẹ nhàng như Triệu Phi Yến. đành phải từ bỏ. Cô quyết định lựa chọn <> (**). Dấu sao thì Dương Quý phi béo như vậy cũng có thể nhảy, Vũ Lâm chắc chắn sẽ càng nhảy tốt hơn.

"Hệ thống, tôi lựa chọn <>, quyền vĩnh viễn sử dụng." Tô Nhụy khẳng định nói.

"<>, sử dụng vĩnh viễn -30 điểm tích phân. Ký chủ, cô mau cố lên. Lần này cô nợ những 30 điểm tích phân đó." Angel không quên nhắc nhở.

Ngay sau khi bản vũ được truyền vào, trong đầu Tô Nhụy lập tức xuất hiện các động tác vũ đạo. Cô nhanh chóng tìm một nơi trống trải, dựa theo các tư thế vũ đạo trong đầu mà nhảy. Sau vài lần, cuối cùng Tô Nhụy cũng quen thuộc với <>.

Tô Nhụy trực tiếp ngồi xuống đất, thầm nghĩ: may mắn trước kia chính mình học qua ba lê, bằng không vũ đạo như vậy thật sự quá khó học, càng không nói đến việc dạy cho Vũ Lâm

Đúng lúc này, cha mẹ Tô Nhụy tìm được cô, hỏi: "Nhụy Nhụy, con cùng Cố Ly Cẩn tính toán bao giờ thì đính hôn?"

"Bọn con và cha mẹ nuôi đều theo ý tứ của ba mẹ."

"Cái gì mà làm theo ý tứ của chúng ta. Rõ ràng là bọn họ đều muốn làm thật lớn, muốn mời tất cả người quen. Mẹ thấy vẫn nên làm nho nhỏ một chút, khiêm tốn một chút." Tô mẫu tức giận nói.

"Nếu đã nói như vậy, cứ quyết định làm nhỏ một chút. Hai đứa còn ít tuổi, chẳng may sau này có xảy ra chuyện gì, còn có đường sống mà quay lại". Tô phụ nói

Tô mẫu cũng không còn gì để nói, liền đồng ý.

Sau khi cha mẹ đi, Tô Nhụy tiếp tục đem vũ đạo luyện thêm mấy lần, đã có thể hoàn toàn nhảy nhuần nhuyễn toàn bộ bài múa. Cô lập tức gọi cho Vũ Lâm, nói ra ý nghĩ của chính mình, hy vọng cô ấy có thể phối hợp.

Vũ Lâm nghe xong, nghĩ đến Úc Khuynh, liền vội vàng đáp ứng, đồng ý phối hợp để Tô Nhụy dạy nhảy.

(*) Chương thượng vũ: nhảy múa trên lòng bàn tay.

—Triệu Phi Yến, hay còn gọi là Hiếu Thành Triệu hoàng hậu, là hoàng hậu thứ hai của Hán Thành Đế triều đại nhà Hán trong lịch sử Trung Quốc.

Bà nổi tiếng với tài ca múa. "Ca khúc trong cung nhà Hán" có miêu tả khả năng múa hát điêu luyện của Triệu Phi Yến, với câu "nhảy múa trên lòng bàn tay" (chường thượng vũ).

Trong 《Tây kinh tạp ký》 ghi lại: "Triệu hậu thân thể nhẹ nhàng, vòng eo thon thả, hạnh tiến bước lui đều uyển chuyển". Hay 《Triệu Phi Yến biệt truyện》 nói: "Triệu hậu eo cốt tinh tế, giỏi việc đi nhẹ nhàng (Củ bộ)". Cái gọi là Củ bộ (蹙步), là sáng tạo độc đáo của Triệu Phi Yến, tay như cầm hoa rung động, thân hình tựa gió mà nhẹ nhàng, có thể thấy được bản lĩnh vũ đạo cực kỳ thâm hậu.

Trong văn học, bà thường được so sánh với đại mỹ nhân thời Đường là Dương Quý Phi với câu: Hoàn phi Yến sầu. Câu nói chỉ về đẹp đầy đặn của Dương Quý phi, trong khi Triệu Phi Yến lại mảnh mai, uyển chuyển tựa tiên nữ.

(**) Nghệ Thường vũ y: "Nghệ thường vũ y khúc" gọi tắt là "Nghệ thường" là vũ nhạc cung đình dưới thời Đường, thuộc điệu "Thương". Toàn khúc phân làm ba phần: tán, trung và khúc phá. Tán tự là diễn tấu nhạc khí, không vũ không ca, trung tự bắt đầu có nhịp phách, vừa ca vừa vũ khúc phá là ca trào của toàn khúc, nhiều âm nhịp gấp, thanh điệu sang sáng, lúc kết thúc thì chuyển chậm, chỉ vũ mà không ca.

—Về xuất xứ: Khúc Nghệ thường vốn là một Đại vũ khúc (hay Đại khúc) nổi tiếng vào thời kỳ nhà Đường (618 – 896), Trung Quốc. Đại khúc hiểu là tác phẩm nghệ thuật tổng hợp có quy mô lớn viết cho ca, múa và nhạc cụ. Về xuất xứ tác phẩm có khá nhiều giả thuyết khác nhau.

Giả thuyết thứ nhất, tác phẩm này do vua Đường Huyền Tông Lý Long Cơ sáng tác.

Thứ hai, theo “Đường hội yếu”, năm Thiên Bảo thứ 13, vua Đường Huyền Tông cải biên một số nhạc khúc Bà La Môn du nhập từ Tây Vực (hiểu là Ấn Độ) thành ra Khúc nghệ thường.

Thứ ba, Đường Huyền Tông sáng tác nửa đầu tác phẩm, còn nửa sau cải biên từ chất liệu nhạc khúc Bà La Môn do Tiết độ sứ Hà Tây Dương Kinh Thuật cung hiến.

Trong cả ba giả thuyết trên đều có liên quan tới vua Đường Huyền Tông Lý Long Cơ. Tương truyền Lý Long Cơ nằm mơ rong chơi cung trăng nghe thấy tiếng nhạc tiên, các tiên nữ múa trong trang phục sắc màu cầu vồng (Nghệ thường) làm bằng lông chim (Vũ y). Tiếng hát của bầy tiên nữ huyền diệu ưu mỹ, điệu bộ thanh thoát, bay bổng...

Sau khi tỉnh giấc, Lý Long Cơ còn nhớ rõ cảnh tượng trong mộng. Ông muốn chép lại khúc nhạc đó để cho nhạc công diễn tấu cùng ca nữ múa. Ông dần dần hồi tưởng lại giấc mơ, rồi lần lượt chép lại vũ điệu, nhạc khúc, thậm chí có lúc thiết triều, Lý Long Cơ còn thủ sẵn một cây Địch bằng ngọc, vừa nghe các Đại thần bẩm tấu, vừa lên bệ lỗ Địch nhằm dò tìm âm điệu. Rồi một lần tới trạm Tam Hương, Lý Long Cơ đối nhìn ra núi Tiên Sơn xa xăm.

Trước cảnh núi non điệp trùng, mây mờ che phủ, ông vua nổi tiếng phong lưu tài hoa nhất trong lịch sử quân vương Trung Hoa bỗng tức cảnh sinh tình, nhớ lại toàn bộ cảnh tượng trong mộng ngày trước. Sau khi trở về, ông sáng tác Khúc Nghệ thường với kết cấu của một Đại khúc sử dụng cho cung đình. Nhạc công diễn tấu nhạc khúc, lệnh ái phi Dương Ngọc Hoàn thiết kế phần vũ đạo. Kể từ đó, Khúc nghệ thường chính thức ra đời và chuyển sử dụng trong các nghi thức quan trọng hoặc yến hưởng (hiểu là tiệc tùng) diễn ra tại cung đình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (17)

Edit+beta: LinhLan601

Còn mấy ngày nữa là đến bữa tiệc, Tô Nhụy nhanh chóng nói cho Vũ Lâm hiểu về việc biểu diễn tài nghệ hôm ấy.

Thế nhưng, ở giữa lại xảy ra một kiện không tưởng được.

Hôm sau đi học, Tô Nhụy cùng Vũ Lâm đang thảo luận về việc thi đấu, một bạn học chạy tới nói với Tô Nhụy: "Tô Nhụy, ở cửa có người tìm cậu."

Tính toán thời gian trong cốt truyện, Tô Nhụy nhớ hôm nay hẳn là ngày Úc Khuynh đến thổ lộ với cô, còn hẹn cô đi xem phim.

Khi đứng trước vị học trưởng Vũ Lâm thăm mếu, Tô Nhụy vốn định cự tuyệt, nhưng nghĩ đến việc cô có thể đem Úc Khuynh cùng Vũ Lâm thành một đôi, liền đáp ứng lời mời của Úc Khuynh.

Tô Nhụy cũng nói với Vũ Lâm chuyện này, hy vọng Vũ Lâm có thể cùng cô đi tới buổi hẹn, còn để cho Vũ Lâm có thể ở trước mặt Úc Khuynh tạo hảo cảm, thuận lợi cho cô ấy đạt được tình yêu của Úc Khuynh sau này.

Khi Tô Nhụy và Vũ Lâm đi tới rạp chiếu phim, Úc Khuynh đã sớm chờ từ lâu.

Tô Nhụy giới thiệu với Úc Khuynh: “Đây là bạn tốt nhất của em, Vũ Lâm, em không muốn đi một mình nên kéo cô ấy đi cùng, liệu anh có ngại không?”.

Úc Khuynh vốn dĩ tính toán sau khi xem phim xong thì bày tỏ tình cảm với Tô Nhụy, lại không nghĩ đến Tô Nhụy sẽ mang theo bạn tới cùng.

Trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, nhưng vẫn ôn hòa giới thiệu “Chào em, anh là Úc Khuynh, rất vui khi được biết em, Vũ Lâm”.

Vũ Lâm thấy Úc Khuynh tuy rằng không thoải mái, nhưng vẫn ôn hòa giới thiệu chính mình, cô cũng không hề ngượng ngùng, xoắn xít nữa.

Cô thoải mái chào hỏi với Úc Khuynh: “Đã nghe người khác nhắc đến tên của anh nhiều, học trường Úc Khuynh, học bá năm hai”.

Úc Khuynh thấy thái độ của Vũ Lâm không kiêu ngạo không siểm nịnh, nháy mắt tăng thêm không ít ấn tượng với cô.

Úc Khuynh giới thiệu với Tô Nhụy cùng Vũ Lâm tên các bộ phim điện ảnh, hỏi hai người các cô muốn xem phim gì.

Tô Nhụy nhìn, thấy có: "Rừng mình", "Đại ngư hải đường", "Ninja rùa 2: Đập tan bóng tối", "Hóa ra anh vẫn ở đây".....

"Hóa ra anh vẫn ở đây" do Ngô Diệc Phàm và Lưu Diệc Phi thủ vai chính. Nghĩ đến hai người này chính là nam thần cùng nữ thần trong lòng mình, Tô Nhụy cảm thấy vô cùng kích động. Dù phim được cho điểm không cao, nhưng nhìn nhan sắc của hai người cũng cảm thấy cảnh đẹp ý vui. Tô Nhụy lập tức đề nghị xem phim này.

Vũ Lâm vốn dĩ chính là vì tạo hảo cảm với Úc Khuynh mà đến, trong khi Úc Khuynh lại vẫn tiếp tục tính toán sau khi xem xong thì thổ lộ với Tô Nhụy. Hai người đều có mục đích riêng nên cũng không để ý chính mình xem phim gì.

Sau khi cả ba quyết định và mua vé xong thì bắt đầu vào xem phim. Đột nhiên, Tô Nhụy nhận được điện thoại, là Cố Ly Cẩn gọi tới. Cô đành lấy cớ đi WC mà chạy nhanh ra ngoài, để lại Vũ Lâm cùng Úc Khuynh trong rạp.

Sau khi Cố Ly Cẩn tan học, đi gần đến cửa lớp của Tô Nhụy thì đã thấy Tô Nhụy cùng Vũ Lâm đang về cùng nhau.

Trong lòng Cố Ly Cẩn thực rầu rĩ, cô ấy thế nhưng lại không dỗi hằn mà đi về cùng bạn.

Có điều, một đường đi theo Tô Nhụy, lại đi thẳng tới rạp chiếu phim. Cố Ly Cẩn còn trông thấy Tô Nhụy cùng một nam sinh vào phòng chiếu.

Nghĩ đến Tô Nhụy chưa từng cùng hần đi xem phim lần nào mà lại có thể đi cùng một tên con trai không quen biết, Cố Ly Cẩn cảm thấy vô cùng ủy khuất. Hần lập tức gọi cho Tô Nhụy, muốn cô đi xem với hần.

Tô Nhụy ra tới nơi, phát hiện Cố Ly Cẩn một mình đứng ở trước cửa rạp chiếu phim, nhìn đông nhìn tây, nhưng vừa thấy Tô Nhụy ra, khuôn mặt vốn đang trầm xuống lập tức thay đổi, tươi cười đầy mặt.

Tô Nhụy đối với tâm tình thay đổi thất thường của Cố Ly Cẩn thực bất đắc dĩ. Cô đi tới, kéo Cố Ly Cẩn ra ngoài.

Cố Ly Cẩn lúc này tỏ vẻ ngao kiêu, không vui, trên mặt viết rõ ràng mấy chữ: anh muốn cùng Nhụy Nhụy xem phim.

“Nhụy Nhụy, anh rất muốn được đi xem phim cùng em. Nhưng em tình nguyện đi với những người không quan hệ, lại không muốn đi với anh, anh không vui chút nào”. Cố Ly Cẩn ủy khuất nói.

Tô Nhụy trong lòng phi nhỏ; cái gì là người không quan hệ, bọn họ đều là một phần trong nhiệm vụ, Vũ Lâm còn là bạn tốt nhất của mình.

Nhưng lời này Tô Nhụy chỉ có thể nghĩ ở trong lòng, cũng không dám nói ra.

Cô đành phải nói cho Cố Ly Cẩn về ý tưởng để Vũ Lâm cùng Úc Khuynh trở thành một đôi. Cố Ly Cẩn nghe xong, không thể nào đồng ý hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (18)

"Nhụy Nhụy, chúng ta cùng vào xem phim đi". Vừa nói, Cố Ly Cẩn vừa lôi kéo Tô Nhụy quay trở lại rạp chiếu.

Tô Nhụy bắt đầu đi, chỉ có thể để Cố Ly Cẩn kéo đi.

Mua vé xong, hần mang theo Tô Nhụy đi vào bên trong. Tô Nhụy hết sức cẩn thận, rất sợ đúng lúc chạm mặt Úc Khuynh.

Bên này, Úc Khuynh thấy Tô Nhụy đi ra ngoài vẫn chưa trở lại, trong lòng sốt ruột, sợ Tô Nhụy xảy ra chuyện, muốn gọi điện thoại, lại không có số của cô.

Vũ Lâm vốn rất chú ý Úc Khuynh, thấy hần thất thần, liền hiểu hần đang lo lắng cho Tô Nhụy.

Cô chủ động nói: "Không cần lo lắng cho Nhụy Nhụy, cậu ấy sẽ không có việc gì. Nếu anh không yên tâm, em có thể gọi điện thoại hỏi cậu ấy".

Nghe lời an ủi của Vũ Lâm, Úc Khuynh đối với Vũ Lâm tăng thêm không ít hảo cảm. Cảm thấy cô thật sự là người con gái hiểu lòng người.

"Có thể chứ? Anh sợ cô ấy một mình ở bên ngoài sẽ xảy ra chuyện."

Vũ Lâm gọi cho Tô Nhụy, Tô Nhụy liền nói bản thân đang ở cùng Cố Ly Cẩn, nói Vũ Lâm không cần lo lắng, còn bảo cô nên làm như thế nào. Vũ Lâm hiểu rõ ý của Tô Nhụy, lập tức phối hợp với cô.

Trong khi Tô Nhụy cùng Cố Ly Cẩn hạnh phúc xem đến kết thúc của phim, hai người Vũ Lâm và Úc Khuynh tâm tư khác nhau, hoàn toàn không đặt sự chú ý vào bộ phim đang chiếu.

Chỉ là không ngờ được, sau khi ra ngoài, Úc Khuynh lại ở trong đám người trông thấy Tô Nhụy cùng Cố Ly Cẩn. Cảm thấy rất khó hiểu, hần vội tiến lên hỏi.

Nhìn thấy Úc Khuynh, Cố Ly Cẩn vì đã kích tình địch, liền ôm lấy bà vai Tô Nhụy, tuyên bố quyền sở hữu.

Úc Khuynh đối với hành vi bá đạo của Cố Ly Cẩn tỏ vẻ không thoải mái, "Học muội, không phải em đã về trước rồi sao, như thế nào vẫn còn ở nơi này? Còn có, người con trai bên cạnh em là ai vậy?"

Tô Nhụy lúc này bị Úc Khuynh gặp phải mà cảm thấy chột dạ, đối với hành vi của Cố Ly Cẩn không hề để ý. Mất thấy Tô Nhụy không phản ứng lại, Úc Khuynh hiểu Tô Nhụy cũng thích người này. Nghĩ vậy, trong lòng bỗng thấy vô cùng khổ sở.

Hần không nghĩ tới mối tình đầu của mình còn chưa có bắt đầu thì đã phải chết non.

Cố Ly Cẩn thấy Úc Khuynh một bộ dáng chịu đã kích lớn, lập tức biết hần đã thành công đã kích tình địch của mình, trên mặt tươi cười như hoa.

"Chào cậu, tôi là Cố Ly Cẩn, vị hôn phu của Nhụy Nhụy" nói xong chủ động đưa tay về phía Úc Khuynh.

Ba chữ "Vị hôn phu" đập nát tia hy vọng cuối cùng của Úc Khuynh.

Cũng may là hần chưa yêu sâu đậm, còn có thể kịp thời dừng lại. Nghĩ thế, hần cũng bình thường trở lại, đưa tay mình ra.

Tô Nhụy thấy biểu tình của Úc Khuynh, rốt cuộc cũng có thể thở phào một hơi, kế hoạch coi như đã thành công một nửa.

Tô Nhụy giải thích với Úc Khuynh: "Thật ngại quá, không nói rõ ràng với anh đã đi trước rồi. Đây là vị hôn phu của em, bọn em là thanh mai trúc mã".

Nhưng nghĩ đến Vũ Lâm, Tô Nhụy lại khẩn thiết nói: "Học trưởng, anh có thể giúp em đưa Vũ Lâm về nhà được không? Em phải cùng anh Ly Cẩn trở về, không thể đi với Vũ Lâm được".

Úc Khuynh nghĩ, chính hần cũng không có khả năng sẽ để một nữ sinh một mình đi về nhà, việc ấy quá là không an toàn. Do dự một chút, cuối cùng hần vẫn đồng ý.

Sau khi Tô Nhụy và Cố Ly Cẩn rời khỏi, Úc Khuynh cũng đưa Vũ Lâm về nhà.

Ở trên đường, Vũ Lâm bỗng hỏi: "Học trưởng, anh có phải là thích Nhụy Nhụy hay không?"

Úc Khuynh vốn dĩ đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình, vừa nghe Vũ Lâm hỏi, lập tức quay lại.

Bây giờ hần mới chú ý tới người con gái bên cạnh, má hồng da trắng, mắt to trong veo, tựa như đá quý, mái tóc mềm mượt, cả người toát lên khí chất thoải mái, thanh tân sạch sẽ.

Úc Khuynh vì sự xuất thần của chính mình mà cảm thấy xấu hổ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (19)

Edit+beta: LinhLan601

"Đúng vậy, anh thực sự thích Tô Nhụy, lại không nghĩ đến cô ấy đã có vị hôn phu." Úc Khuynh nhàn nhạt mở miệng.

"Em có người yêu thích không, Vũ Lâm?" Úc Khuynh không nhịn được hỏi.

"Em có. Em thích một người, chỉ là anh ấy lại không thích em" cô cười khổ.

"Là tên con trai nào, một người con gái xinh đẹp lại dịu dàng như em còn không động lòng, hẳn đúng là không có mắt." Úc Khuynh khẽ an ủi Vũ Lâm.

Vũ Lâm thật ra rất muốn nói, người con trai ấy chính là anh. Anh đang nói chính mình đây học trưởng à.

"Vậy anh thích kiểu con gái nào?" Vũ Lâm bắt đầu tìm hiểu loại hình yêu thích của Úc Khuynh.

"Anh cảm thấy anh hẳn là thích một cô gái rực rỡ, tươi sáng tựa ánh mặt trời, nếu dịu dàng một chút thì tốt. Nhưng kì thực, sau này gặp được cô ấy, chỉ cần là người anh thích, dù là kiểu người nào đi chăng nữa cũng không quan trọng." Úc Khuynh trong lòng tưởng tượng bộ dáng của người mình thích.

Đi một lúc đã tới nhà Vũ Lâm, hai người đành chào tạm biệt.

"Học trưởng, ở tiệc mừng năm mới sắp tới, em có tham gia biểu diễn, anh có thể đến xem không?" Mục đích quan trọng nhất mà Vũ Lâm tham gia tiệc tối là Úc Khuynh, nên cô rất hy vọng hắn đến.

Úc Khuynh đối với những sự kiện như vậy vốn không có hứng thú là bao, nhưng thấy ánh mắt kì vọng của Vũ Lâm, lời cự tuyệt đã đến bên môi lại đành nuốt xuống. Chỉ có thể gật gật đầu "Được".

Vũ Lâm vừa thấy Úc Khuynh đồng ý, khuôn mặt phút chốc sáng bừng, tươi cười ngọt ngào, mi mắt cong cong.

"Học trưởng, hẹn gặp lại. Anh nhất định phải đến nha!" Vũ Lâm vẫy tay tạm biệt Úc Khuynh, muốn nhìn hắn rời đi.

"Em mau vào nhà đi thôi." Úc Khuynh đáp lại.

Ngồi ở trong xe, Úc Khuynh nghĩ nghĩ, liền gọi điện thoại cho Lâm Nhạc.

Điện thoại vừa được kết nối, hắn đã tức giận nói: "Lâm Nhạc, cô không biết Tô Nhụy thích Cố Ly Cẩn sao? Hơn nữa, bọn họ đã đính hôn. Cô bảo tôi thất vọng với Tô Nhụy, là để tôi trở thành kẻ thứ ba đúng không?!"

Lâm Nhạc nghe thấy Cố Ly Cẩn đã đính hôn, kinh ngạc đến mức nói không ra lời. Lập tức trấn định lại: "Chỉ là đính hôn mà thôi, chứ có phải là kết hôn đâu. Anh còn có cơ hội. Cho dù hiện tại bọn họ có kết hôn đi nữa, thì chẳng lẽ không thể ly hôn sao?" Tâm tư của Lâm Nhạc bắt đầu nổi lên tính toán.

Lúc trước Lâm Nhạc bị Cố Ly Cẩn cảnh cáo một phen, không dám nhắm vào Tô Nhụy ở bên ngoài. Biết được Úc Khuynh thích Tô Nhụy, cô ta bèn tính kế liên hợp cùng Úc Khuynh, để hắn thành công hấp dẫn được Tô Nhụy, còn cô ta sẽ có cơ hội cùng Cố Ly Cẩn ở bên nhau.

Úc Khuynh vốn cho rằng Lâm Nhạc sẽ biết đường dùng tâm tư không nên có của mình lại, không nghĩ tới cô ta càng có những ý tưởng xấu xa hơn. Hắn lập tức quyết định không liên hệ gì cùng Lâm Nhạc nữa, phải giữ khoảng cách với cô ta.

Lâm Nhạc không nghĩ tới cô ta chỉ tùy ý nói mấy câu đã làm bản thân mất đi một người giúp đỡ. Không biết ngày hiểu được, Lâm Nhạc sẽ hối hận đến mức nào. Nếu lúc này Tô Nhụy mà biết chuyện, nhất định cũng sẽ cười Lâm Nhạc ngu ngốc tự mình tìm đường chết.

Sau khi Vũ Lâm vào nhà, phát hiện ba mẹ mình đã ngồi trên sofa, nhìn cô cười cười, tư thế như đang chờ cô thẳng thắn khai báo.

Ba Vũ đánh đòn phủ đầu "Đó là con trai độc nhất của Úc gia phải không? Thì ra người con thích là tên nhóc ấy sao?".

Vũ Lâm thấy không giấu được cha mẹ, đành thẳng thắn: "Ba mẹ, con thích Úc Khuynh, hai người sẽ ủng hộ con chứ?"

Mẹ cô mỉm cười nói: "Nếu con thích một người thì trước hết con phải hiểu rõ về người ta đã. Chẳng trai này nếu tốt thì chúng ta liền hôn cùng Úc gia cũng không tồi".

Thấy cha mẹ yêu thương mình như thế, đôi mắt Vũ Lâm đỏ lên, "Ba mẹ, con sẽ làm anh ấy thích con, nhà của chúng ta cùng Úc gia cũng tương xứng. Hai người cứ yên tâm, ánh mắt con tuyệt đối sẽ không sai".

Cha mẹ Vũ Lâm thấy con gái mình kiên định như thế, cũng không muốn nói điều gì đã kích cô. Bọn họ đành ở phía sau, âm thầm ủng hộ con gái.

Vũ Lâm lúc này, có cha mẹ vĩnh viễn ở bên ủng hộ, còn có bạn tốt Tô Nhụy luôn sẵn sàng lập kế hoạch vì cô, chính là động lực lớn nhất để cô quyết tâm cưa đổ Úc Khuynh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (20)

Edit+beta: LinhLan601

Sau khi Cố Ly Cần đưa Tô Nhụy về nhà, liền hướng Tô phụ Tô mẫu chào hỏi rồi vội vàng rời đi luôn.

Thấy vậy, mẹ Tô Nhụy vô cùng kinh ngạc "Trước kia Ly Cần không phải thích nhất là ở lại nhà chúng ta sao, hôm nay sao đi vội vàng như vậy?"

Không chỉ có Tô mẫu cảm thấy kỳ quái, ngay cả Tô Nhụy cũng cảm giác hẳn có điểm không bình thường.

.....

Rửa mặt xong, Tô Nhụy nằm trên giường, cảm lấy di động gọi cho Vũ Lâm.

Điện thoại được kết nối, Tô Nhụy hỏi Vũ Lâm về tiến triển của ngày hôm nay. "Lâm Lâm, cậu và Úc Khuynh thế nào rồi? Anh ấy có đồng ý đi xem cậu biểu diễn không?" Tô Nhụy rất quan tâm hỏi.

Nhớ tới Úc Khuynh, Vũ Lâm khẽ cười, "Nhụy Nhụy, học trưởng đã đáp ứng mình hôm ấy nhất định sẽ tới. Chỉ là bài múa mà cậu dạy kia, thật sự là khó quá. Mình sợ sẽ nhảy không tốt". Vũ Lâm bắt đầu rầu rĩ.

Tô Nhụy trấn an: "Cậu không cần lo lắng, mấy ngày nay cố gắng mà luyện tập, gia tăng trình độ thuần thục đối với vũ đạo. Tiệc tối ngày đó nghiêm túc biểu diễn là đủ rồi. Còn lại tất cả cứ giao hết cho mình"

Vũ Lâm đối với việc Tô Nhụy nhất định phải để Úc Khuynh xem mình múa vẫn cảm thấy vô cùng hoang mang. Nhịn không được mà hỏi mục đích thật sự của Tô Nhụy.

Tô Nhụy trả lời "Cậu không phải rất thích Úc Khuynh sao, cũng muốn hẳn thích cậu còn gì? Đàn ông đều yêu bằng mắt, cái đầu tiên mà bọn họ chú ý tới không phải tâm hồn của cậu, mà là vẻ bề ngoài. Chỉ khi cậu thành công hấp dẫn được sự chú ý của hắn thì sau đó hắn mới có thể đi khám phá tâm hồn của cậu được".

Trong nguyên văn câu chuyện, Úc Khuynh chính là bị một màn múa kinh tâm của Lâm Nhạc mê hoặc, mới có thể vừa gặp đã thương, từ đó trở thành trung huyền của Lâm Nhạc. Cho nên cái gì mà bên ngoài không quan trọng, tâm hồn đẹp mới là quan trọng nhất đều là gạt người cả.

Cô muốn đem phần diễn của Vũ Lâm đẩy lên phía trước, còn tiết mục của Lâm Nhạc lùi xuống cuối cùng. Cô không tin thứ gọi là phần trình diễn áp lực, một vài tiết mục đầu còn có thể có người xem. Chỉ những tiết mục cuối còn mấy ai có tâm trí để tiếp tục xem đây.

Xem ra chuyện này còn phải cùng Cố Ly Cần thương lượng một chút, để hắn nghĩ cách cho người ta sắp xếp tiết mục theo ý muốn của bọn họ.

Nghĩ đến Cố Ly Cần, Tô Nhụy liền nhớ tới hành động khác lạ của hắn lúc đưa cô về. Trong lòng không ngừng suy đoán, không biết có phải là hắn có chuyện gì hay không.

Bỗng nhiên, Tô Nhụy cảm thấy như có người đang gõ cửa sổ, vừa quay đầu lại, cô thấy một bóng người màu đen ghé vào cửa sổ, dọa cô nhảy dựng.

Tô Nhụy đi tới gần, phát hiện hình dáng người này rất quen thuộc.

Bóng người mở miệng "Nhụy Nhụy, anh là Cố Ly Cần, mau mở cửa cho anh."

Tô Nhụy vừa nghe là Cố Ly Cần, lập tức ra mở cửa sổ, nhỏ giọng nói với chính mình: Vừa rồi còn nhắc mãi Cố Ly Cần, không nghĩ tới giờ hắn lại xuất hiện.

Cố Ly Cần nghe Tô Nhụy nói thầm, hỏi: "Nhụy Nhụy đang nói gì vậy?"

Tô Nhụy nhanh chóng xua tay: "Không có gì", rất sợ bị hắn phát hiện ra tâm tư nhỏ của mình.

"Anh ở ngoài cửa sổ của em từ khi nào?" Tô Nhụy nói sang chuyện khác.

"Từ lúc em gọi cho Vũ Lâm " Cổ Ly Căn ngồi ở trên giường Tô Nhụy trầm nghĩ.

"Anh có phải đã nghe thấy hết những gì em nói với Vũ Lâm hay không?" Tô Nhụy không tin hẳn chưa nghe thấy gì.

"Đúng vậy. Anh đều nghe thấy hết. Nhưng mà Nhụy Nhụy, em và Vũ Lâm rốt cuộc định tính toán như thế nào?" Cổ Ly Căn muốn biết các cô sẽ lên kế hoạch ra sao.

Tô Nhụy nghĩ mình an bài tiết mục kia còn cần Cổ Ly Căn hỗ trợ, liền đem kế hoạch của cô cùng Vũ Lâm nói cho hẳn.

LinhLan: Ta mới đào thêm hồ (Np, nữ cường). Cầu chư vị anh tài đi qua cho một vote. Xì xì~~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (21)

Edit+beta: LinhLan601

Cổ Ly Căn nghe xong kế hoạch của cô, không khỏi bật cười ra tiếng. Hắn khẽ gõ gõ trán Tô Nhụy: "Nhụy Nhụy cho dù em không xinh đẹp, không có bất luận tài năng gì, anh vẫn sẽ thích em". Nói rồi còn thuận thế ôm Tô Nhụy vào lòng.

Nghe được lời thổ lộ của Cổ Ly Căn, Tô Nhụy nháy mắt thẹn thùng, cúi thấp đầu xuống.

Phản ứng của cô khiến Cổ Ly Căn hài lòng, lại hạnh phúc mà cười lên.

"Có điều vì sao em lại đem tiết mục của Lâm Nhạc đẩy xuống cuối? Có phải em vẫn để ý lời đồn lần trước của anh với cô ta không?" tưởng tượng đến việc Tô Nhụy ghen vì mình, trong lòng hắn vụng trộm vui vẻ.

Tô Nhụy thấy hắn cười đến ngu ngốc như vậy, liền biết hắn lại nghĩ sai rồi. Nhưng cô cũng không muốn giải thích, tốt hơn hết là cứ để hắn hiểu lầm như vậy đi.

"Vậy rốt cuộc anh có giúp em không? Không giúp thì em sẽ đi tìm người khác" Tô Nhụy giật nhẹ tay áo hắn, uy hiếp.

"Đừng đừng, sao anh có thể không đáp ứng yêu cầu của em được" Cổ Ly Căn vội vã lấy lòng.

"Nhụy Nhụy, về sau em có việc gì cần hỗ trợ, nhất định phải nói với anh, không được đi tìm người khác. Nếu để cho anh biết được em nhờ người nào khác ngoài anh, anh sẽ trừng phạt em" hắn bá đạo nói.

Tô Nhụy đã sớm biết tính cách bá đạo này của Cổ Ly Căn, phản kháng cũng không có bao nhiêu tác dụng, ngược lại sẽ khiến quan hệ của hai người xấu đi. Nghĩ vậy, cô liền cam chịu yêu cầu của hắn.

"Nhưng mà, hiện tại đã trễ thế này, anh không ở trong nhà mình ngủ, chạy tới chỗ em làm gì?" Cô nhớ tới việc lúc này, không khỏi cảm thấy có vấn đề.

"Nhụy Nhụy, buổi tối em ngủ một mình có lạnh hay không? Có muốn thêm một cái gối ôm không?" Cổ Ly Căn đột nhiên ghé sát mặt vào Tô Nhụy.

Gương mặt phóng đại trước mắt khiến Tô Nhụy giật mình, nói không ra lời.

"Ý của anh là, anh muốn ngủ cùng em sao?" Ngón tay cô chỉ chỉ chính mình, hỏi lại Cổ Ly Căn.

"Chính xác, bảo bối của anh thật thông minh". Cổ Ly Căn tươi cười xấu xa.

"Haha" Tô Nhụy cười khò, sao cô lại trêu chọc vào tên ác ma này cơ chứ.

Trong chớp mắt, Cổ Ly Căn đã cởi quần áo, nằm vào bên trong.

"Anh cởi quần áo làm gì?" Tô Nhụy hoàn toàn bị dọa phát ngốc.

"Không cởi quần áo thì anh ngủ kiểu gì?" chớp chớp mắt vô tội, nói.

"Anh...."

"Nhụy Nhụy, em mau lên đây đi, anh đã làm ấm chân rồi." Cố Ly Cẩn thúc giục.

Anh ở trên giường thì làm sao em dám đi lên. Đã ngộ ngu hai người này, một chút em cũng không cần. Tô Nhụy trong lòng thầm nghĩ.

Cô đành cắn răng ngồi luôn ở sô pha bên mép giường, lấy ra một cuốn sách, giả vờ đọc.

Một giờ, hai giờ, ba giờ....

Tô Nhụy đã ngủ say, hô hấp dần dần ổn định.

Vốn làm bộ đang ngủ, Cố Ly Cẩn lại mở mắt ra, đi tới chỗ Tô Nhụy, nhìn cô gái nhỏ đã ngủ không biết trời đất gì. Hắn lắc lắc đầu, cúi xuống bế cô lên giường.

Cố Ly Cẩn nằm ở mép giường Tô Nhụy, chăm chú nhìn người con gái mình thích từ nhỏ đến lớn này, trong lòng vô cùng cảm khái. Thiếu chút nữa bọn họ đã vì lời ly gián của kẻ khác mà hiểu lầm đối phương.

Nghĩ đến việc sẽ mất đi cô, tâm Cố Ly Cẩn run rẩy, cảm giác như trong lòng thiếu mất một khối, nhân sinh của bản thân cũng không còn hoàn chỉnh.

Nỗi đau mất đi cô, hắn không dám tưởng tượng, chỉ có thể ôm chặt lấy người con gái này vào trong lồng ngực, hắn mới cảm giác chính mình còn sống.

Bởi vì bị ôm quá chặt, người trong lòng không thoải mái kêu lên một tiếng. Ý thức được chính mình mất khống chế, Cố Ly Cẩn lập tức giảm bớt lực đạo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (22)

Edit+beta: LinhLan601

Trên tầng hai, tia nắng ban mai chiếu vào hình ảnh hai người trên giường đang ôm nhau ngủ, yên lặng mà tốt đẹp.

"Nhụy Nhụy, mau rời giường đi thôi. Con không dậy là lại muộn bây giờ." Mẹ Tô ở ngoài gõ cửa.

Tô Nhụy buồn ngủ mở mắt ra, lại phát hiện trên eo có một bàn tay gắt gao mà ôm lấy mình, không thể nhúc nhích.

Theo tầm mắt hướng lên trên, một gương mặt đẹp trai phóng đại ngay trước mắt, Tô Nhụy thầm nghĩ trong lòng "Cố Ly Cẩn".

Kí ức tối hôm qua lập tức xuất hiện trong đầu cô, cô chỉ nhớ rõ chính mình ngồi ở trên sô pha, sau lại không chịu nổi mà ngủ quên mất. Nhưng mà hiện tại cô lại nằm trên giường, hẳn là Cố Ly Cẩn bế cô lên.

"Nhụy Nhụy, chúng ta lại ngủ tiếp đi" Cố Ly Cẩn tựa hồ vẫn chưa tỉnh ngủ, ôm Tô Nhụy nói thầm.

"Ngủ cái gì mà ngủ, nhanh nhanh rời giường đi học" Tô Nhụy dùng sức bỏ bàn tay trên người ra, thế mà lại không thể nào dứt ra nổi.

"Anh mau buông em ra, mẹ em đang ở bên ngoài kêu em dậy rồi, nếu thấy chúng ta như vậy, trong lòng sẽ nghĩ thế nào cơ chứ?!" cô gấp gáp nói.

"Vậy thì tốt quá, anh có thể trực tiếp hướng mẹ vợ đại nhân xin cưới em luôn rồi." Cố Ly Cẩn ngấm lại liền cảm thấy kích động, nhưng tay rốt cuộc vẫn buông Tô Nhụy ra..

Nghe thấy ý nghĩ này của hắn, nội tâm Tô Nhụy muốn hồng mắt. Tuy rằng cô muốn gả cho Cố Ly Cẩn nhưng đó là về sau. Hiện tại chuyện này quá sớm, cô không thể nào tiếp thu được.

Không thấy Tô Nhụy rời giường, mẹ cô liền mở cửa.

Bước vào phòng con gái, dường như bà nhìn thấy trên giường con mình có một người con trai đang nằm. Nghĩ đến đó là nam, trong lòng mẹ Tô dậy sóng. Nhưng mà, người này sao lại quen mặt như vậy.

Đi đến nơi bà mới phát hiện, đây còn không phải là Cố Ly Cẩn, hôn phu của con gái mình sao? Chẳng qua tên nhóc này khi nào thì chạy đến trên giường Nhụy Nhụy?

Nghĩ đến con gái nhà mình còn nhỏ như vậy đã bị làm hư, bà không thể nào bình tĩnh nổi.

Tô Nhụy thấy vẻ mặt của mẹ mình liền biết bà khẳng định là suy nghĩ nhiều rồi. Có điều cô không tính toán giải thích, vì nó cũng không có gì tác dụng gì,

càng giải thích nhiều, hiểu lầm càng sâu.

Không đợi mẹ Tô Nhụy mở miệng, Cố Ly Căn đã chào hỏi trước “Buổi sáng tốt lành, mẹ vợ!”

Vừa nghe thấy từ mẹ vợ này, không chỉ có mẹ Tô giật mình mà ngay cả Tô Nhụy cũng tưởng bản thân đã nghe lầm.

Bà cũng kịp phản ứng lại, “Ly Căn, khi nào thì con lại ở trên giường Nhụy Nhụy? Con như thế là muốn làm gì?” bộ dáng như vừa bắt được tại trận con gái mình yêu sớm.

“Mẹ vợ, mẹ đừng giận. Tối hôm qua do con quá nhớ Nhụy Nhụy nên mới có thể vụng trộm chạy đến đây.”

Cố Ly Căn biết ngàn vạn lần không thể làm nhạc mẫu đại nhân không vui, bằng không con đường truy vợ về sau của chính mình sẽ khó càng thêm khó.

“Hôm nay con cũng muốn cùng mẹ và ba vợ bàn bạc một chuyện, con muốn dọn đến ở chung với Nhụy Nhụy” Cố Ly Căn lúc này vẫn không quên mục đích của mình.

“Chuyện đến cũng có thể, chỉ là hai đứa bây giờ còn nhỏ, phải chú ý đúng mực. Cho dù đã là vị hôn phu thì, cũng phải hiểu cái gì nên làm, cái gì không nên làm”. Mẹ Tô dặn dò.

Bà cũng rõ ràng, chàng trai trước mắt chính là người mà con gái dựa vào cả đời, cũng là người ngoài hai vợ chồng bà yêu con gái nhất. Hẳn nhất định sẽ để Tô Nhụy hạnh phúc cả đời. Vậy nên ngăn cản tự nhiên là không được, vẫn là thuận theo tự nhiên đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (23)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy nghe được mẹ mình sáng khoái đáp ứng như thế thì biết có phản kháng đi chăng nữa cũng không thay đổi được gì, đành phải ngậm miệng không nói lời nào.

Dù sao bản thân cô cũng đã định sẽ không cự tuyệt hẳn. Nếu quyết định về sau cả đời đều ở bên nhau, như vậy thân mật chỉ là chuyện sớm hay muộn, hơn nữa, sớm một chút để quen dần cũng tốt.

"Thôi hai đứa mau rời giường rửa mặt mà còn xuống ăn bữa sáng, ăn xong còn đi học. Chuyện khác về sau lại nói". Mẹ Tô thúc giục hai người.

Tô Nhụy mở tủ quần áo lấy ra đồng phục liền vào phòng vệ sinh thay đồ. Sửa soạn xong, cô cùng Cố Ly Căn xuống ăn cơm.

Trên bàn cơm, bốn người an tĩnh ngồi ăn. Không khí lộ ra một cảm giác quái dị.

"Ly Căn, con tính toán khi nào thì đính hôn cùng Nhụy Nhụy?". Ba Tô đành mở miệng hỏi.

"Khi nào cũng đều có thể ạ. Con hy vọng là càng nhanh càng tốt".

"Như vậy, tổ chức vào ngày đầu tiên của năm mới thì thế nào? Tết truyền thống Trung Hoa, hai con lại đính hôn, chính là song hỷ lâm môn. Con thấy có được không?". Ông đưa ra ý kiến của mình.

"Dạ. Vậy cứ quyết định vào mừng một năm mới đi ba vợ. Song hỷ lâm môn cũng rất tốt".

"Nếu đã định như vậy, mẹ sẽ cùng cha mẹ con thương lượng, xem phải làm như thế nào. Danh sách khách mời, hai nhà cũng đều phải cân nhắc thật tốt. Tuy rằng không yêu cầu tổ chức long trọng, nhưng cũng không thể quá mức sơ sài". Mẹ Tô lấy ra khí thế đương gia chủ mẫu.

Bản thân Cố Ly Căn cũng không muốn úy khuất Tô Nhụy. Chính hắn cũng đã bảo đảm cả đời chỉ yêu Tô Nhụy. Nhưng cha mẹ cô lo lắng cũng là điều hiển nhiên, đều là vì hắn và Tô Nhụy mà suy nghĩ. Vì thế, Cố Ly Căn cũng cam chịu việc lễ đính hôn sẽ giản lược hết thảy.

Ăn xong bữa sáng, Cố Ly Căn cùng Tô Nhụy đến trường.

Ngay sau khi tan học, Tô Nhụy hẹn Vũ Lâm đến nhà mình tập luyện võ đạo.

Cố Ly Căn trở thành cái đuôi của Tô Nhụy, đảm đương nhiệm vụ làm bảo tiêu. Đối với việc này, kỳ thực hắn cũng không cảm thấy có vấn đề gì.

Tô Nhụy làm mẫu trước một lần, cẩn thận dạy Vũ Lâm từng động tác võ đạo, cuối cùng đem tất cả hợp lại với nhau.

Vũ Lâm ngơ ngẩn nhìn Tô Nhụy. Vạt áo Tô Nhụy bay bay, nhẹ nhàng như cánh bướm, váy trắng như tuyết, tựa như tiên tử đứng trên đám mây nhẹ mìa.

Vũ Lâm hoàn toàn bị những động tác của Tô Nhụy mê hoặc. Cô chưa bao giờ nghĩ tới, Tô Nhụy lại múa đẹp như vậy, khả năng vũ đạo của cô ấy lại tốt như thế.

Có điều, bị mê hoặc không chỉ có Vũ Lâm, còn có người đang đảm đương trách nhiệm làm bảo tiêu, Cố Ly Cẩn. Hắn không biết cô gái mình thích lại mỹ lệ đến mức này. Đồng thời cũng khiến trong lòng hắn tràn ngập cảm giác nguy cơ, sợ cô bị người khác cướp đi khỏi hắn.

Hắn biết, những người giống như bọn họ, những đứa trẻ lớn lên trong gia đình nắm các xí nghiệp lớn trong tay, ngay từ nhỏ đã bắt buộc phải học tập các loại kỹ năng. Là con gái thì phải học tập cầm kỳ thư họa, đủ loại lễ nghi, để trở thành một thể hệ danh媛 thực nữ.

Chỉ là, Cố Ly Cẩn không ngờ vũ đạo của Tô Nhụy tốt như vậy. Hắn hiểu, Tô Nhụy vì luyện tập khẳng định chịu rất nhiều đau khổ. Hắn vô cùng đau lòng, âm thầm thề về sau sẽ không để cô phải nhảy múa gì nữa.

"Nhụy Nhụy, cậu múa đẹp quá! Mình sợ học xong cũng không thể nào bằng cậu được". Vũ Lâm không ngừng vỗ tay, trong lòng vẫn hơi tự ti.

"Cậu không nghĩ tới việc mê hoặc Úc Khuynh sao? Không muốn anh ấy yêu cậu sao?" Tô Nhụy không quên dùng Úc Khuynh kích thích Vũ Lâm.

Vừa nghe Tô Nhụy nhắc tới Úc Khuynh, trên mặt Vũ Lâm lại bốc lên ý chí chiến đấu lần nữa, lập tức luyện tập cùng Tô Nhụy.

Sau khi tập xong, vì an toàn của Vũ Lâm, bọn họ liền đưa Vũ Lâm về.

Hai cô gái nói chuyện thẳng cho tới khi đến cửa nhà Vũ Lâm. Tô Nhụy cố ý hỏi Vũ Lâm kích cỡ từng nơi trên cơ thể, để có thể làm váy áo cùng đạo cụ biểu diễn một cách tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (24)

Edit+beta: LinhLan601

Đưa Vũ Lâm về xong, Tô Nhụy cùng Cố Ly Cẩn trở về.

Vừa về tới nhà, xoay người trở lại phòng ngủ của mình, Cố Ly Cẩn bỗng ôm lấy cô từ phía sau. "Nhụy Nhụy, về sau anh không muốn em luyện tập vũ đạo nữa. Nghĩ tới em phải chịu khổ, anh rất đau lòng."

Sau đó lại bá đạo nói: "Cho dù em muốn nhảy hay múa, cũng chỉ có thể nhảy ở trước mặt anh."

Tô Nhụy biết rõ Cố Ly Cẩn có bao nhiêu chấp nhất, cho dù cô có nói thì cũng khó mà thay đổi được gì, nên đành tùy hắn đi.

Rửa mặt xong, Tô Nhụy nằm ở trên giường, trong đầu gọi hệ thống.

"Hệ thống, cậu có kỹ năng nào là thiết kế không?"

"Ký chủ xác định muốn đổi kỹ năng này? Sẽ khấu trừ tích phân đó." Angel không xác định hỏi.

"Tôi muốn." Cô kiên định nói.

"Khấu trừ 20 điểm tích phân. Trước mắt điểm tích phân là -50" thật đúng là nợ nần chồng chất.

Ngay sau âm thanh hệ thống, trong đầu Tô Nhụy xuất hiện một lượng lớn tri thức về thiết kế. Cô nghĩ tới các động tác của bài múa, kết hợp với hình ảnh trang phục Trung Quốc cổ đại, Tô Nhụy lập tức có linh cảm thiết kế.

Quay đầu lại, nhìn sang Cố Ly Cẩn bên cạnh, vì không để bại lộ thân phận của mình, Tô Nhụy quyết định ở thời điểm Cố Ly Cẩn không chú ý sẽ vẽ trang phục và nói rằng cô tìm được người thiết kế.

Lại qua mấy ngày, chỉ còn có một ngày nữa là đến tiệc tối. Lúc này, Vũ Lâm cũng đã nắm được vũ đạo toàn bài, quần áo của cô Tô Nhụy cũng đã làm xong, mặc lên hết sức vừa người, đẹp không tưởng nổi.

Tiệc tối hôm ấy, vì được nghỉ học nên Tô Nhụy đã sớm đưa Vũ Lâm đi trang điểm, thay đồ múa. Chuẩn bị xong, hai người nhanh chóng đến trường tiến

hành diễn tập lần cuối.

Dưới sự cố tình sắp xếp của Cố Ly Cần, thứ tự tiết mục đã thay đổi. Nghệ Thường vũ y của Vũ Lâm là tiết mục thứ hai. Phần biểu diễn của nữ chính Lâm Nhạc cũng ở vị trí số hai, nhưng là từ dưới đếm lên.

Vũ Lâm đến nơi tổ chức tiệc tìm Úc Khuynh nhưng trước sau vẫn không nhìn thấy bóng dáng của hắn.

Tô Nhụy mở miệng "Cậu có nói cho Úc Khuynh thời gian biểu diễn cụ thể hay không? Nếu lần này bỏ lỡ, mọi nỗ lực của chúng ta đều uổng phí".

Vũ Lâm cũng rất nôn nóng, cố gắng trấn định chính mình, "Nhụy Nhụy, mình tin tưởng Úc Khuynh là người giữ lời hứa. Anh ấy đã đồng ý với mình, thì nhất định anh ấy sẽ đến" ánh mắt cô kiên định.

Chỉ sợ là hắn xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Tô Nhụy trong lòng trầm nghĩ, lại không dám nói với Vũ Lâm, sợ đã kích cô ấy, đành âm thầm cầu nguyện mọi việc hết thảy thuận lợi.

Ngay trước lúc Vũ Lâm lên sân khấu, Úc Khuynh cuối cùng cũng chạy tới, bộ dáng vô cùng lại chật vật, mồ hôi chảy đầy đầu, tóc tai hỗn độn. Nhìn thấy Vũ Lâm tỉ mỉ trang điểm, Úc Khuynh cảm thấy chính mình như gặp được tiên nữ.

Hắn vốn dĩ đáp ứng sẽ tới xem cô biểu diễn, nhưng khi tới đây lại bị tắc đường. Nghĩ đến ánh mắt thất vọng của Vũ Lâm, Úc Khuynh vô cùng khó chịu, cho nên hắn bỏ xe lại, đi một đoạn đường dài đến chỗ không còn kẹt xe, gọi người tới đón mới có thể đến được đây. May mà tới kịp.

Thấy Úc Khuynh tới, Vũ Lâm nở nụ cười rục rờ. Giây phút ấy, Úc Khuynh cảm thấy tim mình như sắp nhảy ra ngoài.

Lên sân khấu biểu diễn, Vũ Lâm tựa như tiên tử giáng xuống nhân gian. Tay áo khẽ phất lên, eo nhỏ nhẹ xoay vòng, cả người vũ động linh hoạt. Khi thì thông thả, nhẹ nhàng, lúc lại dồn dập tựa mây vờn gió vũ.

Tất cả đều xem đến ngây người. Ngay cả Úc Khuynh cũng vậy. Hắn thấy được trái tim trong lồng ngực mình đang nhảy bang bang, nói cho hắn biết, hắn đã trúng tiếng sét ái tình với cô gái trước mắt.

Tô Nhụy thấy ánh mắt si mê của Úc Khuynh, biết kế hoạch của mình đã thành công. Cô nhìn về phía Cố Ly Cần mỉm cười, kéo hắn đi ra ngoài hẹn hò. Việc còn lại, Tô Nhụy không cần phải nhọc lòng nữa, giao cho hai đương sự đi thôi.

Sau khi Vũ Lâm kết thúc phần biểu diễn của mình, Úc Khuynh liền đi tìm cô thổ lộ, cho cô một cái ôm thật lớn cùng một nụ hôn ngọt ngào.

Trong lòng Vũ Lâm vô cùng cảm kích Tô Nhụy. Nhờ kế hoạch của cậu ấy mà điều bấy lâu nay cô luôn mong mỏi đã được thành toàn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thân Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (25)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy cùng Cố Ly Cần rời khỏi bữa tiệc, đến một nhà hàng.

"Nhụy Nhụy, vì sao em lại muốn tác thành chuyện của Vũ Lâm và Úc Khuynh đến vậy? Anh nhớ rõ em cũng không thích nhúng tay vào việc của người khác mà." Cố Ly Cần nói ra nghi vấn của mình.

"Vũ Lâm là bạn tốt của em nên em hy vọng cậu ấy có được hạnh phúc của mình. Vì thế nên em luôn cố gắng giúp đỡ bất cứ chuyện gì có thể. Vũ Lâm thích Úc Khuynh, em lập tức nghĩ đến kế hoạch tác hợp hai người. Không phải anh ta thích em sao? Nếu em không làm cho Úc Khuynh quên em thì nhất định trong lòng anh sẽ không thoải mái. Biện pháp tốt nhất chính là khiến Úc Khuynh yêu người khác, mà Vũ Lâm chính là lựa chọn phù hợp nhất".

Tô Nhụy sẽ không nói với hắn, cô đây là phòng ngừa Úc Khuynh yêu Lâm Nhạc, đến lúc đó, chính mình lại có thêm một kẻ thù. Úc Khuynh yêu Vũ Lâm, cô không chỉ mất đi một người đối địch mà còn nhiều thêm một người giúp đỡ. Sự tình vẹn cả đôi đường này, cô chắc chắn phải làm.

"Nhụy Nhụy, trong khoảng thời gian này em đều bỏ mặc anh, anh muốn em bồi thường." Cố Ly Cần vô cùng bất mãn.

"Mỗi ngày, buổi tối anh đều ôm em ngủ, đem em trở thành gối ôm của anh. Giờ anh lại còn muốn em bồi thường?" Tô Nhụy thật sự không hiểu nổi.

"Được rồi. Em không bồi thường anh, anh đành dùng thịt tới bồi em vậy", nghĩ thôi cũng cảm thấy vô cùng tốt đẹp.

"Anh đã quên mẹ em nói gì rồi sao?" Da mặt người này cũng dày quá đi.

"Không phải, ý của anh là trong khoảng thời gian tới, em chỉ có thể ở bên anh, không được quan tâm những người khác".

"VẬY ĐƯỢC RỒI, EM ĐỒNG Ý".

Nghĩ đến 5 điểm hảo cảm cuối cùng, nội tâm Tô Nhụy lập tức chìm xuống. Muốn lấy được chúng, có lẽ đây là một cơ hội tốt cho cô.

Bên ngoài nhà hàng này có một dãy suối phun, dưới ánh đèn lấp lánh nhiều màu, nơi đây giống như một tòa Long Cung dưới đáy biển.

Rất nhiều cặp yêu nhau đứng ở bên cạnh suối phun ước định cả đời, tình cảm mãnh liệt hơn nữa thì ôm hôn say đắm.

Đột nhiên, Cố Ly Căn ôm Tô Nhụy vào lòng, hôn lên đôi môi nhỏ xinh của cô. Tô Nhụy ban đầu còn giãy giụa, nhưng cảm giác tê dại dần dần làm cô hoàn toàn từ bỏ phản kháng, đôi tay gắt gao ôm lấy cổ hắn, tích cực mà đáp lại. Bàn tay Cố Ly Căn vuốt ve toàn thân Tô Nhụy. Cơ thể hắn càng ngày càng nóng, nhưng hắn lại càng không dám bộc phát ra ngoài. Tô Nhụy còn quá nhỏ, hắn không đành lòng thương tổn cô. Cô là trân bảo hắn nâng niu trong lòng bàn tay, không nỡ để cô phải chịu bất cứ tổn thương nào.

Cuối cùng, Cố Ly Căn vẫn buông Tô Nhụy ra, ngồi xuống trước mặt Tô Nhụy. Hắn sợ chính mình sẽ không khống chế được mà khiến cô sợ hãi.

"Nhụy Nhụy, em xem, hiện tại anh chịu khổ như vậy, về sau em nhất định phải bồi thường cho anh gấp bội." Ngoài miệng, Cố Ly Căn bắt đầu hướng Tô Nhụy đòi tiền nghỉ.

"Anh dám động vào em, ba mẹ em nhất định sẽ không tha cho anh."

Tô Nhụy đương nhiên biết Cố Ly Căn yêu cô nhiều đến đâu. Cho dù hắn tình nguyện làm thương tổn chính mình cũng sẽ không để Tô Nhụy phải chịu bất kì uất ức hay tổn thương nào. Chỉ là ngoài miệng hắn thích chiếm tiện nghi của cô mà thôi, muốn cô ngày càng yêu hắn, càng để ý đến hắn.

"Nhụy Nhụy, cuối cùng em cũng trưởng thành, sắp tới sẽ là vị hôn thê của anh. Qua mấy năm sẽ trở thành vợ anh. Tương lai, chúng ta còn có hai đứa trẻ bụ bẫm của chính mình. Nghĩ đến những chuyện này, anh cảm thấy hạnh phúc vô cùng" Cố Ly Căn từ phía sau ôm lấy Tô Nhụy, vẻ mặt khát khao, hy vọng về tương lai tốt đẹp.

Nếu kiếp trước nguyên chủ không có sự hiểu lầm đó, chắc hắn cũng sẽ sống rất hạnh phúc. Chỉ là vạn sự đều có ngoại lệ, cô ấy lại trở thành vật hi sinh. Nguyên chủ mang theo tiếc nuối cùng oán hận chết không nhắm mắt, chỉ có thể bồi hồi lưu lại trần thế, nhìn Tô Nhụy thay thế bản thân hoàn thành tâm nguyện của chính mình, mới có thể an tâm rời đi.

Nhìn vẻ mặt hạnh phúc của Cố Ly Căn, lại nhớ tới kiếp trước thống khổ của hắn, hiện tại nhiệm vụ của cô không chỉ là đền bù tiếc nuối của nguyên chủ mà còn phải trả lại cho nam chủ Cố Ly Căn một cuộc đời hạnh phúc, an yên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thân Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (26)

Edit+beta: LinhLan601

Từ ngày đó về sau, Vũ Lâm cùng Úc Khuynh rơi vào tình yêu cuồng nhiệt. Hai người cả ngày dính lấy nhau như hình với bóng, ân ái vô hạn.

Chính vì vậy mà thời gian Vũ Lâm và Tô Nhụy ở bên nhau tự nhiên phải giảm bớt. Tô Nhụy đương nhiên sẽ không oán giận Vũ Lâm. Chỉ là, mỗi lần nhìn thấy Vũ Lâm cô đều trêu ghẹo cậu ấy quá vô tình, có người yêu liền quên mất người bạn tốt là cô đây. Lần nào Vũ Lâm cũng bị chọc đến nổi mặt đỏ không ngừng, thẹn thùng liên tục.

Những ngày sau bữa tiệc, Tô Nhụy tập trung tìm hiểu tình huống của nữ chủ Lâm Nhạc.

Ngày đó xem Vũ Lâm biểu diễn, cơ hồ ánh mắt của toàn bộ nam sinh trong trường đều bị cô ấy hấp dẫn. Hôm sau lập tức đem Vũ Lâm trở thành nữ thần thể hệ mới. Đồng thời cũng khiến các nữ sinh liên tục cắn khấn kêu “Hô ly tình”.

Về phần nữ chính, tiết mục của cô ta quả thực là không tồi, nhưng vì bị xếp phía sau tiết mục đặc sắc của Vũ Lâm mà bị âm ỉ đi không ít.

Giống như Tô Nhụy suy đoán, càng đến gần cuối, người xem càng ít. Thời điểm tiết mục của nữ chủ bắt đầu, toàn trường đã chẳng còn được mấy người.

Lâm Nhạc vốn tính toán dựa vào phần biểu diễn mỹ lệ của mình để câu được rùa vàng. Vậy mà kế hoạch này lại bị phá hỏng, còn chọc tới một số nữ sinh có gia thế không nhỏ. Kỳ thực, người mà những cô gái này ghen ghét vốn dĩ là Vũ Lâm. Chỉ có điều Vũ Lâm lại có Úc Khuynh che chở nên không thể động tay. Vì thế mà Lâm Nhạc lập tức trở thành nơi cho bọn họ trút giận, ngày ngày không thiếu người tìm phiền toái, khiến cho Lâm Nhạc khổ không thể nói.

Tô Nhụy biết được chuyện này, trong lòng cười thầm.

Ở nguyên tác, lần này Lâm Nhạc biểu diễn trở thành tiết mục kinh động toàn trường, cũng khiến cho những nữ sinh kia ghen ghét. Dưới sự che chở của Úc Khuynh, cô ta mới không phải chịu bất cứ sự đau khổ, hãm hại nào.

Nhưng hiện tại, người Úc Khuynh yêu là Vũ Lâm, nên không thể nào có khả năng che chở cho Lâm Nhạc được.

*

Vật đổi sao dời, thời gian nhanh chóng trôi qua...

Những năm này, mấy người Tô Nhụy lần lượt thi đậu vào đại học để đi.

Riêng vị hôn phu của cô, Cố Ly Cần thay đổi vô cùng lớn. Hắn không chỉ nhanh chóng hoàn thành việc học, còn tiếp quản xí nghiệp Cố gia, đem công ty dưới tay hắn ngày một trở nên cường đại.

Giống như lời hắn nói, muốn nhanh chóng trở nên thành thực, để bản thân có thể cho Tô Nhụy một tương lai yên ổn, hạnh phúc.

Sau khi Tô Nhụy thi đại học xong, cô dùng một năm để kết thúc việc học ở trường đại học để đi.

Cô xin cha mẹ xuất ngoại để bồi dưỡng và phát triển khả năng quản lý, kế toán công thương, ngày sau trở về tiếp nhận xí nghiệp Tô gia.

*

Chỉ chớp mắt, đã đến ngày Tô Nhụy về nước.

Cố Ly Cần nhanh chóng hoàn thành công việc trong ngày, một mình đi đến sân bay đón Tô Nhụy.

Hắn muốn người đầu tiên mà Tô Nhụy thấy sau khi trở về là hắn, còn muốn để cô chấp nhận lời hứa hẹn cả đời bấy lâu nay hắn luôn ấp ủ.

Cô gái nhỏ kia, so với trong tưởng tượng của hắn, còn mỹ lệ gấp vạn lần.

Một thân váy nhạt màu lam, bên hông cài một con bướm màu hồng nhạt, vô cùng đáng yêu. Làn da nhẵn mịn như mặt ngọt tron bóng, trắng tựa tuyết đầu đông. Đường nét khuôn mặt nhu hòa, đẹp mong manh như cánh hoa anh đào. Mỗi nhỏ không tô mà đỏ, kiều diễm chọc người thương, sợi tóc hai bên mai theo gió mà phất qua mặt.

So mấy năm trước, lúc này Tô Nhụy càng thêm thành thực, gương mặt cũng ngày một tinh xảo hơn.

Thời điểm Cố Ly Cần đánh giá Tô Nhụy, Tô Nhụy cũng đánh giá người con trai trước mặt, người đã có thể một mình đảm đương một phía.

Trên người là bộ tây trang cắt may khéo léo, thân như ngọc thụ, khuôn mặt như điêu khắc mà ra, ngũ quan rõ ràng, khiến người ta có cảm giác mỹ lệ thường. Mũi cao thẳng, môi mỏng vừa phải.

Giờ phút này, chính khuôn mặt ấy đang tươi cười rực rỡ chạy về phía Tô Nhụy, trong mắt bao hàm vô hạn tình cảm, nhớ nhung.

Tô Nhụy vừa tới gần Cố Ly Cần, đã bị kéo vào trong lòng ngực hắn.

“Nhụy Nhụy, em có biết anh nhớ em tới nhường nào hay không? Mỗi ngày mỗi đêm, không có lúc nào là toàn thân anh không kêu gào tên em. Nếu không phải vì anh vui đầu vào công việc để làm tên em chính mình, anh chỉ hận không thể bay đến bên em.” Cố Ly Cần nhớ lại những ngày không có Tô Nhụy bên cạnh, không khác nào là sinh hoạt nơi địa ngục u ám.

“Ly Cần, em cũng rất nhớ anh. Mỗi giây mỗi phút ở nước ngoài em đều nhớ đến anh.” Được một người yêu đến sâu sắc, thâm tình như vậy, cho dù là sắt thép còn bị hòa tan, huống chi là một người có trái tim mềm yếu như Tô Nhụy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (27)

Edit+beta: LinhLan601

“Nhụy Nhụy, lần này em trở lại thì không cần đi nữa. Về nhà anh sẽ nuôi em.” Trong lòng Cố Ly Cần bắt đầu tưởng tượng hình ảnh Tô Nhụy ở nhà, thời khắc khắc ở bên cạnh hắn, bù lại nỗi nhớ xa cách mấy năm qua. Nghĩ đến cuộc sống mỹ mãn như vậy, Cố Ly Cần không khỏi mà cười ra tiếng.

Tô Nhụy vừa thấy hấn cười ngơ ngẩn liền biết hấn lại đang nghĩ ngợi linh tinh gì. Cô cũng không định đả kích hấn, bởi lần này về nước, cô đã tính toán sẽ không đi nữa mà ở lại tiếp nhận công ty nhà mình.

Tô Nhụy đi theo Cố Ly Cẩn tới biệt thự bên ngoài của hấn.

Vừa mới bước vào cửa, Cố Ly Cẩn liền ôm chặt lấy Tô Nhụy, hôn lên môi cô, tay hấn cũng không an phận mà hướng vào bên trong, chu du trên khắp cơ thể Tô Nhụy. Lập tức, cả người Tô Nhụy run rẩy, hô hấp trở nên dồn dập, trong cổ họng phát ra tiếng rên khe khẽ, đôi tay xiết chặt lấy hấn.

Bàn tay xấu xa kia lại đặt lên bộ ngực no đủ, không ngừng vuốt ve nó. Tô Nhụy cảm thấy thân thể như ngã vào hư không, sợ hãi nhưng lại không bài xích cảm giác này.

Cô dùng đôi tay ôm chặt lấy Cố Ly Cẩn, đáp lại nhiệt tình của hấn.

Thấy Tô Nhụy không bài xích mình, Cố Ly Cẩn giống như nhận được sự cổ vũ của cô, càng thêm ra sức.

Một phen bế Tô Nhụy lên giường lớn mềm mại, chính mình cũng phủ xuống người cô.

Một đêm triền miên, Cố Ly Cẩn tinh lực dồi dào, lẫn lộn Tô Nhụy hết lần này đến lần khác. Cho tới tận chiều hôm sau, Tô Nhụy mới tỉnh dậy. Không thấy Cố Ly Cẩn không ở bên cạnh, trong lòng cô vô cùng mất mát. Lại thấy chỗ hấn nằm có một tờ giấy, viết: “Com anh nấu trong nồi. Chờ anh trở lại”.

Tô Nhụy cảm thấy ngọt ngào như vừa được ăn mật, tươi cười hạnh phúc.

Lúc này, Cố Ly Cẩn đang trên đường đi làm, nhớ đến ngày hôm qua hấn và Tô Nhụy thân mật, khuôn mặt vốn luôn lạnh lùng, nghiêm túc lại mang đầy ý cười.

Thậm chí khi đến công ty còn chủ động chào hỏi nhân viên, khiến không ít người sợ hãi. Tất cả đều sôi nổi suy đoán Boss nhà mình đã gặp phải chuyện gì.

Trong giờ làm việc, Cố Ly Cẩn vẫn tiếp tục nghĩ đến Tô Nhụy, liệu cô ấy đã rời giường hay chưa, có ăn cơm hay không. Ngày hôm qua hấn hơi quá sức, không biết có làm Nhụy Nhụy đau không, có làm cô ấy hài lòng với biểu hiện của hấn không...

Vì để nhanh chóng về nhà với Tô Nhụy, Cố Ly Cẩn cấp tốc hoàn thành công việc của mình, lập tức lái xe về nhà.

Về phần Tô Nhụy, lúc này cô mới bắt đầu ăn cơm, vừa thấy Cố Ly Cẩn trở lại, liền nhớ tới hành động thân mật tối hôm qua, trên mặt bỗng chốc đỏ bừng. Sau cô lại nghĩ, mọi chuyện nên hay không nên làm hai người đều đã làm rồi, tương lai chắc chắn sẽ còn xảy ra nhiều hơn. Nghĩ vậy nên xấu hổ trong lòng mới dần tiêu tan.

Ngược lại là Cố Ly Cẩn, một người đàn ông lại liên tục ngượng ngùng, xoắn xít, áp a áp úng nói với cô: “Nhụy Nhụy, em có còn đau không? Tối qua anh đã dùng quá sức, lần sau anh nhất định sẽ nhẹ nhàng hơn.” Biểu tình trên mặt vô cùng rối rắm. Lập tức khiến Tô Nhụy bật cười.

“Anh đừng có như vậy được không.. Bộ dạng này.. Haha. Trông buồn cười quá!” Tô Nhụy ôm bụng cười to.

“Em dám cười anh? Cho em ném thư sự lợi hại của anh đây.” Cố Ly Cẩn kéo Tô Nhụy vào lòng, không cho cô phản kháng.

Cố Ly Cẩn một bên hôn lên môi Tô Nhụy, một bên dùng tay để cô dựa vào vai mình.

Năm tháng như yên tĩnh lại, không khí hài hòa chảy xuôi. Hai người dựa vào vai nhau, vĩnh viễn không xa rời.

Một tháng sau, Tô Nhụy phát hiện kinh nguyệt tháng này vẫn còn chưa tới, trong lòng đột nhiên nhảy dựng.

Không thể nào, chẳng lẽ trứng?

Một tháng này cơ hồ mỗi ngày cô đều cùng Cố Ly Cẩn thân mật. Hai người vì muốn thoải mái nên không có dùng biện pháp phòng tránh.

Cố Ly Cẩn cũng không cho cô động đến thuốc tránh thai, nói là gây ảnh hưởng tới cơ thể, vì thế mà cô mới không dùng. Chẳng lẽ là có thật...

Nhưng mà, nếu cô có đứa nhỏ của bọn họ thì cũng là chuyện tốt. Hai người hiện tại đều đã có thể gánh vác trách nhiệm nuôi nấng con cái. Nghĩ vậy, Tô Nhụy an tâm tiếp nhận chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27. [101] Thành mai trúc mã cùng đờ ỉu (20)

Edit+beta: LinhLan601

Một tháng, còn không phải là lần đầu tiên của cô và Cố Ly Cẩn sao? Không nghĩ tới hai người lại may mắn đến như vậy. Nghe người khác nói, ba tháng đầu mang thai phải vô cùng chú ý. Vậy mà hàng đêm hai người bọn họ đều làm loại vận động kia... Tô Nhụy không khỏi cảm thấy bản thân quá đổi may mắn.

Vì để xác định chắc chắn, Tô Nhụy quyết định đi bệnh viện kiểm tra.

Xuống xe, cô vào bệnh viện báo tên rồi ra hành lang ngồi đợi đến lượt mình. Cô nghĩ, vẫn nên gọi cho Cố Ly Cẩn nói một chút tình hình.

Cố Ly Cẩn vốn dĩ đang mở cuộc họp, vừa thấy Tô Nhụy gọi tới, sợ cô xảy ra chuyện gì, lập tức nghe điện thoại.

Thấy hẳn nghe máy, Tô Nhụy bỗng chốc không biết phải nói gì.

Cố Ly Cẩn thấy không ai trả lời, còn tưởng rằng đã xảy chuyện, có chút nôn nóng hỏi: “Nhụy Nhụy, em đang ở đâu? Có xảy ra chuyện gì hay không?”.

Tô Nhụy thấy hẳn khẩn trương như thế, nội tâm không khỏi mừng thầm. Đây chính là người đàn ông của cô, người đem mọi chuyện liên quan tới cô đều đặt ở trong lòng.

Có điều, cô vẫn nên trấn an hắn trước. Tô Nhụy hít một hơi, nói: “Ly Cẩn, em mang thai, chúng ta có con rồi!”

Ở đầu bên kia, Cố Ly Cẩn lập tức ngây người, sau đó là một trận mừng như điên, cao hứng mà quơ chân múa tay, khiến trợ lý cùng nhân viên xung quanh sợ tới mức không nhẹ.

Bọn họ vội vàng suy đoán, rốt cuộc là sự tình gì mà lại có thể đem Boss trở nên cao hứng đến mức độ này.

Vui mừng qua đi, Cố Ly Cẩn mới kịp phản ứng lại bản thân đang ở trong phòng họp, nhớ tới bộ dáng vừa rồi của mình, có lẽ hình tượng nghiêm cẩn, lạnh lùng của hắn trong lòng cấp dưới đã hoàn toàn bị hủy hoại mất rồi. Lập tức xem như chưa có chuyện gì xảy ra, Cố Ly Cẩn bình tĩnh an bài trợ lý kết thúc buổi họp, dời sang ngày khác.

Nhưng trong điện thoại, hắn lại vội vã hỏi Tô Nhụy: “Nhụy Nhụy, hiện tại em đang ở đâu? Cứ đứng yên ở đấy. Anh sẽ lập tức đến ngay”.

Tô Nhụy gửi vị trí của mình qua. Nhận được địa chỉ, Cố Ly Cẩn cấp tốc lái xe đến bệnh viện.

Tới nơi, thấy Tô Nhụy ngồi ở dãy ghế chờ trên hành lang, Cố Ly Cẩn có chút không thể tin được mà ôm lấy cô, “Nhụy Nhụy, chuyện em nói là sự thật sao? Chúng ta có con rồi?”

Tô Nhụy gật gật đầu “Đúng vậy. Nhưng em còn chưa hoàn toàn xác định, phải đợi kết quả”.

Một lát sau, y tá đem kết quả xét nghiệm đến, Tô Nhụy thực sự mang thai.

Lúc này, Cố Ly Cẩn lại có chút lo lắng. Tô Nhụy còn trẻ tuổi như vậy, chỉ sợ rằng cô ấy còn chưa nghĩ đến chuyện làm mẹ. Hắn thực sự yêu Tô Nhụy, dù trong lòng có khó chịu, tiếc nuối đến đâu, nếu cô ấy không muốn giữ, hắn cũng tuyệt đối không miễn cưỡng cô.

Nhìn biểu tình rối rắm của Cố Ly Cẩn, Tô Nhụy lập tức hiểu hắn đang lo lắng vấn đề gì.

Cô dịu dàng nói: “Ly Cẩn, đây là đứa bé của em và anh. Em sao có thể không cần được đây..” Nói xong, cô khẽ vuốt bụng mình, vẻ mặt hạnh phúc.

Cố Ly Cẩn ôm lấy cô, đột nhiên nói: “Nhụy Nhụy, gả cho anh nhé?”

Vội vàng như thế, không chỉ có Cố Ly Cẩn cảm thấy không vui mà ngay cả Tô Nhụy cũng không cao hứng nổi.

Cô tỏ vẻ kiêu ngạo nói “Không có hoa tươi, không có nhẫn, còn không có lời cầu hôn chính thức, em sẽ không gả cho anh đâu” Không thể cứ thế mà tiện nghi cho hắn được.

Cố Ly Cẩn cũng biết bản thân mình quá hấp tấp, âm thầm buồn rầu, nhất định phải sớm chuẩn bị thật chu đáo, dù sao hắn cũng sẽ không để cho cô chịu bất cứ ủy khuất nào...

Cố Ly Cẩn vô cùng cẩn thận đưa Tô Nhụy trở về nhà, còn gọi cho trợ lý chuẩn bị đầy đủ đồ dùng cho trẻ nhỏ.

Lại nghĩ, bọn họ còn chưa nói chuyện Tô Nhụy mang thai với cha mẹ hai nhà, hai người lập tức gọi điện thoại thông báo tin tốt này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: [TG1] Thanh mai trúc mã từng bỏ lỡ (29)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy gần đây vô cùng buồn khổ. Từ ngày cô mang thai, Cố Ly Cẩn đều đi sớm về trễ, không biết là làm việc gì.

Lại nghĩ đến người khác nói, đàn ông trong thời gian phụ nữ mang thai thường không nhận được **, dễ dàng tìm tình nhân ở bên ngoài.

Nghĩ đến tiểu tam, trong lòng Tô Nhụy càng thêm khó chịu. Cảm xúc của cô thay đổi, Cố Ly Cẩn đương nhiên cũng đã nhận ra, vì vậy mà hần lập tức đưa cô ra ngoài giải sầu, còn gọi cha mẹ cô đến làm bạn. Tuy nhiên, chút trấn an này của Cố Ly Cẩn cũng không hiệu quả là bao.

Về nguyên nhân thật sự, Cố Ly Cẩn tạm thời chưa thể nói với cô, chính là vì muốn mang đến cho cô một kinh hi.

*

Tô mẫu dựa theo yêu cầu của Cố Ly Cẩn, đưa Tô Nhụy đến một ngôi nhà bên cạnh giáo đường.

Lúc này, đứng ở gần đây, Cố Ly Cẩn lần lượt gọi người tới trang điểm, thay đồ cho Tô Nhụy khiến cô có cảm giác vô cùng kì quái. Giống như một cô dâu đợi gả...

Sau khi đi qua cổng giáo đường, mẹ cô đã không thấy tăm hơi, còn đang tìm mẹ khắp nơi thì Tô Nhụy lại nhìn thấy Cố Ly Cẩn. Nhớ tới hành động gần đây của hắn, cô lập tức đi theo.

Cố Ly Cẩn thấy Tô Nhụy quả nhiên đi theo mình, liền chậm rãi mang cô tiến vào trung tâm giáo đường.

Vừa bước tới nơi, Tô Nhụy lập tức bị kinh hi trước mắt làm cho ngây người. Cha mẹ cô cùng cha mẹ Cố Ly Cẩn đều đang ở nơi đó, còn có Vũ Lâm đang nắm tay Úc Khuynh nhìn cô cười cười, ngay cả Úc lão sư và một số bạn bè quan hệ không tồi trong lớp cũng đều có mặt ở đây.

Lúc này, ba Tô tiến lên kéo tay Tô Nhụy chậm rãi đi về phía Cố Ly Cẩn.

Một tay cầm nhẫn kim cương, một tay nắm lấy tay Tô Nhụy, ngay ở trước mặt cô, Cố Ly Cẩn quỳ xuống, chân thành nói: "Tình yêu của anh, thời điểm em không vui hay tâm trạng em không tốt, anh vẫn luôn ở bên cạnh em, nếu em khóc, anh sẽ lau nước mắt cho em, bất kể là như thế nào, dù em thay đổi ra sao, thời gian sẽ trôi qua như thế nào, em chính là người mà anh yêu nhất, là toàn bộ sinh mệnh và sắc màu trong thế giới của anh. Anh yêu em. Vĩnh viễn yêu em! Nhụy Nhụy, gả cho anh nhé? Anh nhất định sẽ chăm sóc, bảo vệ tốt cho em và con".

Tô Nhụy đã sớm cảm động đến rơi nước mắt, gật đầu, bật khóc.

Cố Ly Cẩn thấy thế, lập tức đeo nhẫn vào ngón tay cô, một phen bế bổng cô lên.

Tô Nhụy không nghĩ tới Cố Ly Cẩn sẽ cho mình một bất ngờ lớn như vậy.

Cô vốn dĩ cho rằng Cố Ly Cẩn sẽ giống với những người đàn ông khác, có mới nới cũ, làm hại cô suy nghĩ, lo lắng suốt thời gian qua.

Nghĩ đến đây, Tô Nhụy cảm thấy bản thân đã không tin tưởng vào Cố Ly Cẩn. Cô âm thầm hạ quyết tâm, từ ngày sau nhất định phải tin tưởng, tin nhiệm hắn vô điều kiện.

Lúc này, cha xứ trang nghiêm, trịnh trọng nói với Cố Ly Cẩn: "Cố Ly Cẩn, ta đại diện cho sự tối cao của giáo hội, trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời thánh khiết, ta hỏi con: Con có nguyện ý cùng cô dâu kết thành vợ chồng, hứa sẽ giữ lòng chung thủy, khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi phú quý hay lúc bần cùng, khi bệnh hoạn hay khỏe mạnh, con đều tôn trọng, trợ giúp và quan tâm, một lòng yêu thương cô ấy, cùng nhau xây dựng hạnh phúc gia đình. Con có đồng ý hay không?"

Cố Ly Cẩn khẳng định nói: "Con đồng ý".

Lại nói với Tô Nhụy: "'Tô Nhụy, ta đại diện cho sự tối cao của giáo hội, trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời thánh khiết, ta hỏi con: Con có nguyện ý cùng chú rể kết thành vợ chồng, hứa sẽ giữ lòng chung thủy, khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi phú quý hay lúc bần cùng, khi bệnh hoạn hay khỏe mạnh, con đều tôn trọng, trợ giúp và quan tâm, một lòng yêu thương chú rể, cùng nhau xây dựng hạnh phúc gia đình. Con có đồng ý hay không?"

Tô Nhụy kiên định gật đầu: "Con đồng ý".

Hôn lễ kết thúc, Tô Nhụy cùng Cố Ly Cẩn lập tức đến Cục Dân Chính lĩnh giấy kết hôn.

Tám tháng sau, Tô Nhụy hạ sinh một bé trai ở bệnh viện.

Một đời này, cô quá đổi hạnh phúc, Cố Ly Cẩn thực sự yêu cô, không để cho cô phải chịu bất kì chút ủy khuất nào.

(Đỉnh! Hảo cảm nam chủ +5, mức hảo cảm là 100, thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: [TG1] Phiên ngoại: Ngoài em ra, cả thế giới đều biết anh yêu em

Edit+beta: LinhLan601

Sau khi Cố gia cùng Tô gia trở thành hàng xóm, Cố Ly Cẩn đã nhận thức hai người Tô phụ và Tô mẫu.

Khi Tô mẫu mang thai Tô Nhụy, mẹ hấn liền dặn dò một phen: Trong bụng mẹ Tô là một em gái nhỏ, về sau con nhất định phải cưới cô bé này làm vợ.

Từ vợ này ở trong lòng Cố Ly Cẩn lúc nhỏ vẫn chưa hiểu là gì. Có điều hấn đã nhớ kỹ, em gái này chính là vợ của hấn.

Sau khi Tô Nhụy được sinh ra, Cố Ly Cẩn nhìn bé gái trắng trắng tròn tròn, nằm trong ngực mẹ chảy nước dãi ngủ ngon lành, như thế nào cũng không thích nổi.

Nhưng mẹ hấn đã nói ngày sau đây sẽ là vợ hấn, điều này có nghĩa em gái nhỏ này chính là đồ vật của hấn, mọi chuyện đều nghe theo hấn, hấn nói gì cũng sẽ làm theo.

Thời điểm Tô Nhụy lớn lên rất dính Cố Ly Cẩn, mọi chuyện đều nghe hấn nói. Chính hấn cũng vô cùng chiều chuộng Tô Nhụy. Có đồ ăn gì ngon đều để hết lại cho cô, những người dám bắt nạt cô đều bị hấn xử qua một lần.

Nhưng khi Tô Nhụy càng ngày càng lớn, ánh mắt nhìn Cố Ly Cẩn bắt đầu thay đổi, dường như luôn mang theo sợ hãi.

Điều này thật sự là không được, tất cả mọi người đều có thể sợ hấn, chỉ có duy nhất một người là cô, vị hôn thê của hấn, thì không thể!

Cố Ly Cẩn không chịu đựng nổi việc bên cạnh Tô Nhụy có bất kì kẻ nào khác, những người muốn thổ lộ với cô nếu không phải bị hấn đánh cho một trận thì chính là bị hấn dùng phương pháp khác đe dọa, uy hiếp.

Nữ sinh thích hấn cũng không ít, viết thư tình cho hấn lại càng không thiếu. Nhưng hấn không thích những người này, ngoài lạnh lùng thì chưa từng cho bọn họ sắc mặt khác. Thấy hấn lạnh nhạt như vậy họ mới dần từ bỏ..

Nhụy Nhụy, anh chỉ là muốn ánh mắt em dừng lại trên người anh mà thôi, vậy mà từ trước đến nay, em chưa từng để ý.

Anh thích em, người khác đều biết, vì cái gì em lại không biết đây?

Sau này, bên cạnh hấn không có một người con gái nào, cạnh cô cũng không có bất kì người con trai nào khác. Mọi người đều nói bọn họ là một đôi. Khi ấy, hấn đã nghĩ, lúc này cô hấn là đã chú ý tới hấn đi.

Chỉ là mọi việc trên đời này nào có dễ dàng đến thế. Chẳng ai có thể ngờ được, trong cuộc đời của hấn lại xuất hiện một biến số tên là Lâm Nhạc. Hấn vốn không muốn để ý tới cô ta, cứ nghĩ rằng hấn cứ tiếp tục lạnh nhạt như vậy thì Lâm Nhạc sẽ từ bỏ. Dù sao hấn cũng sẽ không thích cô ta.

Nhưng, cô ta ngàn vạn lần không nên đánh chủ ý lên người quan trọng nhất trong lòng hấn. Nhìn Tô Nhụy yếu ớt nằm trên giường bệnh, hấn đau lòng đến không thờ được, ý muốn giết Lâm Nhạc cũng đều có. Nhưng hấn càng hận bản thân mình nhiều hơn. Là do hấn không bảo vệ được cô.

Trong lòng hấn dâng lên một nỗi sợ hãi, sợ cô đột nhiên rời xa hấn, sợ cô tỉnh dậy sẽ xa cách hấn, sẽ yêu người khác. Khi ấy hấn đã hạ quyết tâm, chờ đến lúc Tô Nhụy tỉnh lại, hấn sẽ không bao giờ khi dễ cô nữa, phải cung chiều cô cả đời này.

May mắn là Tô Nhụy đã tỉnh, càng may mắn hơn chính là, cô cũng yêu hấn. Hai người bọn họ có thể hạnh phúc ở bên nhau, không cần quan tâm đến bất kì người nào khác...

Sau này khi cô xuất ngoại, hấn phát hiện, nỗi nhớ nhung trong lòng chỉ có tăng chứ không có giảm. Một khi đã như vậy, thì cả đời này cứ ở bên nhau đi.

Vốn dĩ hấn đã tính toán sẽ mời bạn bè, thân thích của hai người tới, chứng kiến hấn cầu hôn cô, cho cô một kinh hi. Lại không ngờ được, một tháng sau cô lại mang thai. Chuyện này thực sự là ngoài ý muốn của hấn.

Đã có đứa nhỏ thuộc về bọn họ, vậy hấn phải nhanh chóng lập kế hoạch, nắm chặt thời gian chuẩn bị hôn lễ.

Nhưng hắn không nghĩ đến, thời điểm hắn bận rộn thực hiện kế hoạch của mình đã vắng vẻ cô, khiến cho cô nghĩ ngợi miên man, còn tưởng rằng hắn có tình nhân bên ngoài.

Vì để cô an tâm, hắn đưa mẹ vợ đến để cô có người tâm sự, nói chuyện cho khuây khỏa. Chỉ là, việc này vẫn không thể nào làm cô bớt suy nghĩ.

Được rồi, là hắn cố tình nhờ mẹ vợ đánh lạc hướng cô, hắn muốn tự mình dẫn cô đến lễ đường kết hôn, ai bảo cô không tin tưởng hắn đây....

Cố Ly Căn từ trong hồi ức tỉnh lại, khẽ hôn lên mặt vợ mình, trong ngực còn ôm con trai của hai người. Một nhà ba người bọn họ sẽ luôn hạnh phúc.

Chúng ta sẽ vĩnh viễn hạnh phúc, không phải sao....

—————Hoàn thế giới I—————

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (1)

Edit+beta: LinhLan601

Sau khi Tô Nhụy trở lại không gian hệ thống, giọng nói của Angel xuất hiện: "Lần này ký chủ hoàn thành rất tốt. Hãy tiếp tục nỗ lực".

Tô Nhụy nghe xong nháy mắt thở ra một hơi, cũng coi như là một khởi đầu tốt đẹp đi.

Lúc này, Angel lại nói: "Ký chủ, cô cũng đừng vui mừng quá sớm, vì đây là nhiệm vụ đầu tiên nên tương đối đơn giản, thời điểm cô vào nhiệm vụ cũng sớm, nhưng càng về sau, độ khó của nhiệm vụ càng tăng, thời gian sẽ càng muộn hơn. Và một khi nhiệm vụ thất bại, cô chắc chắn sẽ phải chịu trừng phạt. Tốt nhất là cô nên chuẩn bị sẵn tâm lý".

"Giờ hãy xem phần thưởng của nhiệm vụ lần này đi." Sau lời nói của hệ thống, danh sách nhiệm vụ và khen thưởng lần lượt hiện lên.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Cùng Cố Ly Căn nắm tay đến già (+30 tích phân)

Tô phụ và Tô mẫu an hưởng lúc tuổi già (+10 tích phân)

Chấn hưng Tô thị (+10 tích phân)

Giá trị sinh mệnh được tặng: 2 năm

Nhiệm vụ chi nhánh: tác hợp Vũ Lâm và Úc Khuynh (+20 tích phân)

Tổng số tích phân: 70

Khấu trừ -50, còn lại: 20 tích phân.

Ngay sau đó, hệ thống lại hiển thị các số liệu của Tô Nhụy:

Tên họ: Tô Nhụy

Giới tính: nữ

Tuổi: 25

Dung mạo: 60 (max 100)

Trí lực: 60 (max 100)

Vũ lực: 60 (max 100)

Kỹ năng: thiên phú thiết kế sư

Đạo cụ: vũ phở

Tích phân: 20

Giá trị sinh mệnh: 2 năm.

Xem xét lại số liệu của mình xong, Tô Nhụy hỏi Angel: "Hệ thống, cậu có thể thanh trừ tình cảm của tôi ở thế giới trước được hay không?" Một đời ân ái kia, bảo cô làm sao có thể nói quên là quên ngay đi được!

"Đương nhiên là có thể. Tôi có một thứ gọi là ký ức cầu, nó sẽ đem tình cảm ở mỗi thế giới của cô cất chứa vào trong đó." Nhiệm vụ giả phải xuyên qua rất nhiều thế giới, nếu họ không thể loại bỏ cảm tình của chính mình thì rất khó để mà tiếp thu và phân biệt được các thế giới. Như vậy chắc chắn sẽ hỏng mất.

Chính bởi lí do này mà hệ thống bắt buộc phải tìm ra biện pháp xử lí.

Trước mặt Tô Nhụy xuất hiện một quả cầu, cô đặt tay lên nó. Một lát sau, Tô Nhụy phát hiện, dù cô có nhớ lại người đàn ông đã ở bên cạnh mình suốt một đời kia, mọi ký ức tuy vẫn vẹn nguyên nhưng cảm giác rung động đã không còn tồn tại nữa.

Nghĩ đến đây, trong lòng Tô Nhụy cũng không rõ là tư vị gì.

"Ký chủ muốn nghỉ ngơi một lúc hay là lập tức tiến vào thế giới tiếp theo?" Angel không quên hỏi ý kiến Tô Nhụy.

Tô Nhụy nhớ tới bản thân mới chỉ hoàn thành một thế giới, nếu muốn sống lại, chặng đường còn rất xa, vẫn nên là cố gắng làm nhiệm vụ đi thôi.

"Thế giới tiếp theo".

Nghe cô quyết định xong, hệ thống lập tức đưa cô tiến vào nhiệm vụ.

Tô Nhụy liền chìm vào hôn mê.

Tỉnh lại một lần nữa, cô phát hiện bản thân đang đứng ở một nơi giống như là cổ đại.

Chỉ thấy bên trong tấm điện, đỉnh tròn lấy gỗ đàn làm xà, lấy vàng đúc thành trụ. Giường rộng sáu thước làm bằng gỗ trầm hương, ngay trên mép giường là màn che từ chất liệu vô cùng trân quý. Mặt trên tấm rèm này là từng bông hải đường được thêu bằng chỉ bạc và các hạt châu nhỏ. Mỗi khi gió nổi lên lại khẽ lay động, giống như vô số hạt sương long lanh, hư ảo rơi xuống mặt nước mênh mông.

Trên giường là gối ngọc mát lạnh, chăn tơ tằm phủ kín khắp giường, đệm bên dưới chính là tầng tầng lớp lớp lụa mềm xếp chồng lên nhau.

Phía trên đỉnh điện khảm một viên minh châu vô cùng lớn, phát ra tia sáng rực rỡ tựa ánh trăng rằm.

Tường điện khảm kim châu, nền lát bằng bạch ngọc, bên trên tạc thành từng đóa hoa sen tinh xảo. Vô số bông sen năm cánh là lướt như đang trôi nổi trên nền ngọc trắng, ngay cả nhụy hoa cũng vô cùng tinh tế. Dù dùng chân trần bước lên cũng chỉ cảm thấy ấm áp, ôn nhuận, bởi tất cả đều được tạc từ ngọc ấm Lam Điền. Phảng phất như mỗi bước đi lại nở ra một đóa ngọc liên. Hoàn toàn có thể so với Phan Ngọc Nhi năm đó bộ bộ sinh kim liên, vô cùng xa xỉ, lãng phí.

Quả thật, cảnh tượng xa hoa đến cực hạn như thế này, vẫn là lần đầu tiên Tô Nhụy trông thấy.

"Hệ thống, đây là chỗ nào? Nhiệm vụ của tôi là gì?" Tô Nhụy lập tức hỏi.

Không phải như chính mình nghĩ đi, chỉ là nơi này xem ra cũng không tệ lắm, nguyên chủ vì sao lại trở thành bia đỡ đạn đây. Tô Nhụy trong lòng vô cùng nghi hoặc.

"Ký chủ đoán không tồi. Cô hiện giờ đang ở thời cổ đại, thân phận lúc này của cô là công chúa" Angel lập tức giải đáp.

Một thân phận cao quý như vậy, nàng ấy sẽ ủy khuất điều gì? Vì sao lại chết không nhắm mắt? Tô Nhụy bắt đầu suy đoán về vị nguyên chủ là công chúa lần này.

"Hệ thống, cậu mau đem ký ức truyền cho tôi đi, tôi phải nhanh chóng tiến vào nhiệm vụ." Chính mình làm nhiệm vụ sớm, sắp xếp bố cục, mới có thể thắng được tiền cơ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (2)

Đình —— đã truyền xong kí ức.

Nháy mắt, trong đầu Tô Nhụy xuất hiện vô số mảnh kí ức hỗn loạn, phần nhiều là thống khổ về vị công chúa này.

Khuê danh của nàng cũng là Tô Nhụy, vừa tròn 15 tuổi, phong hào Quỳnh Hoa công chúa.

Phụ hoàng của nguyên chủ chỉ có duy nhất một người thê tử là mẫu hậu nàng, không có hậu phi. Ở phía trên nàng còn có hai người ca ca. Đại ca là Tô Chi Hàm, hiện tại là Hoàng Thượng, Nhị ca Tô Chi Khiêm là Chiến Vương thanh danh vang dội. Mẫu thân Tô Nhụy là Thái Hậu, thân phận của nàng là chính là trưởng công chúa, tôn quý vô cùng.

Theo lý mà nói, người mang thân phận như vậy, hẳn là sẽ nhận được muôn vàn sủng ái, không phải chịu bất cứ ủy khuất nào.

Quả thực, trước khi đại ca Tô Nhụy đăng cơ, nàng là người như thế, nhận hết cung chiều của người thân, chưa từng buồn đau, khổ sở. Đại ca sủng nàng, nhị ca che chở nàng, mẫu hậu thương yêu nàng. Có thứ gì tốt đều sẽ để lại cho nàng. Nếu đổi thành người khác, trưởng thành từ hoàn cảnh ấy sẽ dễ dàng bị người thân chiều hư.

Nhưng nguyên chủ lại không hề như vậy. Nàng ấy vô cùng hiểu chuyện, săn sóc các ca ca chu đáo, chưa từng gây ra bất cứ chuyện phiền toái gì cho bọn họ, có đôi khi còn chủ động chia sẻ ưu phiền với ca ca mình. Thời điểm bọn hắn không thể hiểu thuận mẫu thân, nàng lại trở thành là tiểu áo bông tri kỉ.

Chỉ là, không biết từ khi nào, tất cả đã lặng lẽ phát sinh biến hóa.

Đại ca luôn luôn thương yêu Tô Nhụy nhất dần dần thay đổi, trở nên lạnh nhạt, xa lạ. Còn luôn răn dạy, trách mắng nàng điều ngoa, không có bộ dáng của một công chúa. Ngay cả với mẫu thân của bọn họ và nhị ca của nàng, hắn cũng đối xử như thế.

Không chỉ giam lỏng mẫu hậu, còn vu khống nhị ca âm mưu đoạt quyền. Nhất là với người muội muội như nguyên chủ, càng không có chút tình nghĩa nào. Thậm chí hắn còn đem hoàng hậu của mình, người được phụ hoàng chỉ hôn, đánh nhốt vào lãnh cung.

Nhưng trái lại, Tô Chi Hàm đối với đường muội Tô Viện, con gái của hoàng thúc, lại tốt đến không thể tốt hơn. Chẳng những khắp nơi vì nàng ta chống lưng, còn đem ngọc bội tùy thân của mình ban cho nàng ta, để nàng ta có thể tùy thời tiến cung tìm hắn khi gặp phải phiền toái.

Việc này đương nhiên là khiến cho Tô Nhụy ghen ghét. Nàng ấy là muội muội ruột thịt của hắn mà còn không có cái đãi ngộ ấy, Tô Viện chỉ là một biểu muội, vậy mà lại có thể nhận hết yêu thương, săn sóc của đại ca nàng.

Vì thế, nguyên chủ không ngừng tìm Tô Viện gây phiền toái. Nhưng vị đường muội này lại không có chút sợ hãi nào trước thân phận công chúa của Tô Nhụy, ý vào Hoàng Thượng chống lưng, khiến Tô Nhụy ăn không ít mệt.

Mỗi lần Tô Nhụy bị giáo huấn xong, Hoàng thượng không hề an ủi nàng, còn quở trách nàng một chút bộ dáng của công chúa cũng đều không có, không giống như Tô Viện hiểu chuyện, thấu tình đạt lý.

Tô Nhụy nghe được huynh trưởng dùng những lời lẽ cay nghiệt như vậy nói với chính mình, liền không rõ rốt cuộc ai mới là muội muội ruột của hắn. Vì cái gì hắn ta đối xử với nàng không một chút yêu thương, nhưng đối với người biểu muội kia, lại đào hết tim gan ra với ả.

Có điều, việc này cũng chưa phải là chuyện quan trọng nhất. Chuyện chân chính giết chết hy vọng của nguyên chủ chính là ngày mà nước láng giềng sang cầu hôn nàng ấy.

Nam Phong quốc cùng Đông Vũ Quốc nơi Tô Nhụy sống, là quan hệ thông gia. Hai quốc gia này thường xuyên dùng liên hôn để củng cố tình hảo hữu.

Lần này cũng không phải ngoại lệ.

Nam Phong quốc phái sứ giả tới thương lượng sự tình liên hôn. Chỉ là lần này, Quốc quân của bọn họ dù đã hơn năm mươi tuổi, lại muốn lựa chọn nữ tử trẻ tuổi để kế vị Hoàng Hậu.

Hoàng thượng vốn dĩ có thể cự tuyệt mối hôn sự này nhưng hắn ta lại không hề.

Hắn tin vào lời Tô Viện nói, đem muội muội ruột của mình đưa đi liên hôn. Mặc cho nàng cầu tình như thế nào, hắn cũng đều thờ ơ.

Nhị ca Tô Nhụy vì nàng mà chạy tới cầu xin, lại bị hắn ta dùng tội ám sát vua nhốt lại.

Ở trong ngục, Tô Viện hạ độc được vào đồ ăn, Tô Chi Khiêm lập tức bị độc chết.

Thái Hậu nghe thấy tin dữ này, bị kích thích mà ngất đi, tình dục đã bị liệt mất nửa người.

Sau khi nguyên chủ biết được tin nhị ca vì mình mà chết thảm, liền lâm vào tự trách. Không muốn liên lụy thêm mẫu hậu, Tô Nhụy tự xin được đưa đi hòa thân.

Sau khi tới Nam Phong quốc, nguyên chủ mới hiểu vì sao nhiều năm như vậy Quốc quân nước này không có Hoàng Hậu khác. Ông ta là người yêu thích

nam phong, coi nguyên chủ như một món đồ chơi mà hành hạ, đùa giỡn.

Tô Nhụy bị tra tấn vài năm, cuối cùng tự sát mà chết.

Ở Đông Vũ Quốc, Thái Hậu nghe được tin nữ nhi của mình đã qua đời, lập tức lịm đi, không bao giờ tỉnh lại nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (3)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy vừa nhớ đến phần hồi ức này, bỗng cảm thấy bản thân không ổn.

Hơi thở oán hận của nguyên chủ quá mức mãnh liệt, tinh thần lực của cô lại quá thấp, không thể chống lại được.

Cô đành từ bỏ, lựa chọn phương thức khác.

“Angel, kết cục của Tô Viện như thế nào?” Nguyên chủ chết quá sớm, rất nhiều chuyện nàng ấy không biết được.

“Sau khi Tô Nhụy gả đến Nam Phong quốc, vài năm sau, Bắc Lăng quốc phái sứ giả hòa thân tới. Lần này, đối tượng hòa thân là một hoàng tử trẻ tuổi, soái khí. Hơn nữa, người này trà trộn vào đội ngũ hòa thân, âm thầm tự mình lựa chọn đối tượng. Tô Viện ban đầu cũng không biết hắn là hoàng tử, chỉ đơn thuần cảm thấy hắn anh tuấn, quý khí bức người, liền nảy sinh tình cảm. Dưới sự quan tâm, săn sóc mỗi ngày cùng tình cảm của Tô Viện, vị hoàng tử này đã yêu nàng ta, còn hướng Hoàng thượng xin được tứ hôn. Lần này Hoàng Thượng rất cao hứng, không chỉ khôi phục lại thân phận nữ nhi và phân vị quận chúa của Tô Viện. Đồng thời còn phong nàng ta làm Khuynh Quốc công chúa, đi trước Bắc Lăng quốc hòa thân. Sau khi Tô Viện gả đến Bắc Lăng quốc, người kia vẫn luôn giữ mình trong sạch, trừ bỏ Tô Viện, không có thêm bất kì một thê thiếp nào khác. Vài năm sau, Tô Viện dùng kế hại chết hoàng thượng đương nhiệm, thuận lợi cùng hoàng tử kia bước lên vị trí tối cao.” Angel bình tĩnh tường thuật lại.

Xem ra nữ chủ của thế giới này là Tô Viện, còn nam chủ không ai khác chính là hoàng tử Thượng Quan Mặc Lăng. Mà Hoàng Thượng, nhiều nhất cũng chỉ là nam phụ mở đường cho Tô Viện.

Có điều, dường như có chỗ không thích hợp. Tô Nhụy cảm giác bản thân đã bỏ qua một chi tiết nào đấy.

“Ký chủ, cô nghĩ đúng rồi. Đây vốn là một cuốn tiểu thuyết, nữ chính là Tô Viện trong khi nguyên chủ lần này chỉ là một vật hi sinh, còn chưa được tính là một nữ phụ. Vì thế nên lai lịch, thân phận thật sự của nữ chính, nguyên chủ không thể nào biết được. Tô Viện vốn là người từ thế kỷ 21 xuyên qua. Sau khi bị Diêm Vương câu sai hồn, cô ta liền ỷ hiếp Diêm Vương. Vì muốn bùng bít chuyện lần này, Diêm Vương liền đáp ứng Tô Viện, đem cô ta đá tới phiên đại lục này.” Angel kể rõ sự thật với Tô Nhụy.

Thì ra là thế, trách không được cô luôn cảm thấy kì quái...

*

Sau khi Tô Nhụy tỉnh lại, lập tức xuất hiện hai tiểu cung nữ, quỳ gối trước Tô Nhụy, nói: “Công chúa, người cần gì phải cùng Diệp vương tranh luận như vậy, còn bị hấn đẩy mạnh xuống hồ. Hoàng Thượng cũng quá bất công, thiên vị. Rõ ràng là Diệp vương một chút vết thương cũng đều không có, trong khi công chúa lại bị rơi xuống nước, thế mà Hoàng thượng còn răn dạy người.” Hai tiểu cung nữ bắt công thay cho Tô Nhụy, không ngừng nức nở.

(Từ đoạn này bắt đầu thay đổi xưng hô của Tô Nhụy sang "nàng" cho hợp bối cảnh)

Tô Nhụy ngây ngốc, không nghĩ tới thời gian nàng đi vào thế giới này lại đúng lúc nữ chủ xuyên qua.

Bên ngoài cung truyền đến âm thanh thái giám thông báo: "Thái Hậu giá lâm".

Theo sau hắn là một nữ nhân trung niên đang chậm rãi đi về hướng Tô Nhụy, trên mặt bà đều là nước mắt. Vừa nhìn thấy bộ dạng của Tô Nhụy, nháy mắt khóc lớn lên: “Nhụy nhi của ta, sao con có thể rơi xuống hồ?!”

Hiện tại, Tô Nhụy mới tỉnh tề đánh giá mẫu thân của thân thể này. Người trước mắt ước chừng hơn bốn mươi tuổi, bởi vì bảo dưỡng tốt nên thoát nhìn mới chỉ ba mươi. Một thân cung bào đồ thẫm gấm vô số hạt lưu li nhỏ. Vật lủa phía dưới mềm mại xõa tung, mỗi khi bước đi lại phát ra âm thanh của tiểu châu ma sát với nền đất. Trên hông bào thêu tinh tế từng đóa kim hồng mẫu đơn lớn bằng chỉ bạc, ung dung mà cao quý. Ẩn ẩn hiện lộ ra dáng người được bảo dưỡng thỏa đáng. Đồng thời, càng thêm phụ trợ làn da trắng nõn, mịn màng của bà.

“Tên hỗn tiểu tử Diệp vương kia khi dễ con, vậy mà hoàng huynh con lại không thay con trút giận. Có người làm ca ca như vậy sao?!” Sau khi nói xong, bà tức giận mà cắn răng.

Tô Nhụy trầm nghĩ trong lòng, trước khi nàng chưa có thực lực, tuyệt đối không thể chính diện giao phong cùng địch nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (4)

Edit+beta: LinhLan601

"Mẫu hậu, đây là do con không cẩn thận mà ngã xuống hồ ở Ngự Hoa Viên, không thể trách bất cứ người nào, cũng không liên quan gì đến Diệp vương cả." Vì phòng ngừa mẫu hậu chọc giận vị hoàng huynh trên danh nghĩa, Tô Nhụy vẫn là quyết định tự mình gánh vác.

Thái Hậu thấy nữ nhi bảo bối một mình nhận trách nhiệm, cũng không tiếp tục nói gì, chỉ là âm thầm đem tên hỗn tiểu tử Diệp vương ghi tạc vào trong đầu.

Tô Nhụy vừa thấy biểu cảm của mẫu thân nhà mình liền biết lời nói của nàng cũng không có bao nhiêu tác dụng, đành tùy bà thôi.

Thái Hậu an ủi Tô Nhụy một phen, dặn dò nàng tỉnh dưỡng thật tốt thân thể, không cần nghĩ ngợi những chuyện khác. Còn nhắc nhở người bên cạnh chiếu cố chu đáo cho Tô Nhụy, sau đó mới rời khỏi.

Tô Nhụy thấy bà đi rồi, lập tức triệu tập toàn bộ người trong cung mình đến trước mặt.

"Các người nếu đã đến nơi này làm việc, bản cung tuyệt đối sẽ không bạc đãi các người. Nhưng một khi các người có dị tâm, đặc biệt là thu mua tin tức, hãm hại bản cung, trước kia bản cung không thèm so đo, nhưng từ giờ trở đi, nếu để bản cung tra ra được, lập tức loạn côn đánh chết!" Tô Nhụy mười phần khí thế uy hiếp.

Khi nàng và Tô Viện xảy ra chuyện, Hoàng thượng lập tức chạy tới. Nếu nói bên người nàng không có kẻ nào mật báo, chỉ sợ là không ai tin được.

"Nhưng trái lại, nếu trung tâm vì bản cung làm việc, các người yên tâm, chỉ cần bản cung còn ở một ngày, liền bảo đảm cả nhà các người áo cơm không lo. Cho dù ngày sau bản cung không còn tại nơi này, cũng sẽ xin Hoàng Thượng cùng Thái Hậu hoàn thành tâm nguyện của các người. Các người nên biết, lấy sự sủng ái của hai người đối với bản cung, điểm này thực sự không tính là gì." Đây chính là điển hình của việc đánh một cái tát lại cho một trái táo.

Chỉnh đốn lại người trong cung xong, Tô Nhụy gọi hai cung nữ bên người đến trước mặt: "Thanh Linh, Bạch Linh, hai người các người đi theo ta đã bao lâu rồi?"

Bạch Linh thấy công chúa nhà mình khác thường như thế, nhất thời không dám trả lời.

Nhưng Thanh Linh nhỏ tuổi, tính tình hoạt bát, hiếu động, lập tức đáp lại: "Công chúa, chúng nô tì đi theo người đã mười mấy năm, từ nhỏ liền được đưa đến bên cạnh người, cũng coi như là cùng công chúa lớn lên."

"Đúng vậy, đã mười mấy năm rồi." Tô Nhụy nỉ non.

Nhưng lúc này, Bạch Linh tính tình ổn trọng lập tức phát giác sự khác thường của Tô Nhụy, tiến lên nói: "Công chúa, người làm sao vậy? Có chuyện gì không vui sao, có thể nói với chúng nô tì hay không?"

Hai người cung nữ này, từ nhỏ đã ở bên cạnh nguyên chủ mà lớn lên, là người có thể tin cậy. Chỉ là, lòng người khó dò...

"Các người có cảm thấy gần đây thái độ của đại hoàng huynh đối với ta có chút kỳ quái hay không? Huynh ấy không còn sủng ái ta giống như trước kia, còn luôn trách cứ ta không có lễ nghĩa của một công chúa." Nói đến đây, Tô Nhụy thở dài một hơi.

Nhắc đến Hoàng thượng, Thanh Linh cùng Bạch Linh nhớ lại lúc công chúa ngã xuống hồ, Hoàng thượng không những không trừng phạt đầu sỏ gây tội hãm hại công chúa mà còn chưa từng tới xem công chúa dù chỉ một lần.

Nghĩ vậy, hai người nháy mắt cảm thấy ủy khuất thay cho Tô Nhụy. Công chúa thực sự quá đáng thương.

Bạch Linh liền an ủi nàng: "Công chúa, người đừng khổ sở. Hoàng thượng cũng không phải là không muốn tới thăm người, nhất định là do công việc bận bịu." Trong giọng nói tràn ngập không chắc chắn. Thực sự chính bọn họ cũng không tin được lý do này.

Tô Nhụy phối hợp gật gù đầu, làm một bộ dáng vô cùng thương tâm.

"Đúng vậy. Ta là muội muội ruột của hoàng huynh, huynh ấy không thương ta thì thương ai. Nhất định là ta đã suy nghĩ nhiều." Phát phát tay, cho các

nàng lui xuống.

Tô Nhụy cẩn thận giấu lại nhiệm vụ lần này. Không hiểu vì sao nàng vẫn luôn cảm thấy rất kỳ quái, nhưng kỳ quái ở chỗ nào lại không thể nói ra.

Chủ yếu là ở thái độ kỳ lạ của Tô Chi Hàm đối với Tô Viện, khiến nàng cảm thấy dường như Tô Viện mới chính là muối muối ruột của hắn.

Tô Viện, kiếp trước, xuyên qua, thiên kim, cha mẹ, ca ca. Mấy chi tiết này đặt cùng nhau, tựa như bên trong có một sợi dây liên hệ nào đó...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (5)

Edit+beta: LinhLan601

Đột nhiên, Tô Nhụy có một suy đoán lớn mật.

Điều này làm nàng giật nảy mình. Nếu quả thật là như vậy thì nguyên chủ chết cũng quá oan.

Trong tiểu thuyết hoàn toàn không nhắc đến chuyện này.

Hoàng Thượng không phải là đại ca của nguyên chủ, mà là ca ca ruột của Tô Viện.

Càng chính xác hơn là, thân thể này vẫn là của đại ca Tô Nhụy nhưng linh hồn lại là anh trai của Tô Viện.

Hắn ta không thương yêu Tô Nhụy là điều hiển nhiên. Bởi trong lòng hắn, Tô Viện mới là người em gái chung sống hai mươi mấy năm, Tô Nhụy rốt cuộc cũng chỉ là một người xa lạ mà thôi.

Ở thế kỉ hai mươi mốt, Tô Viện bị người nhà dưỡng đến kiêu ngạo, ương ngạnh không thể không nói đều do công lao của người anh trai này.

Khi hắn biết được thân phận của mình là Hoàng thượng, mà em gái của hắn cũng xuyên qua đây, tự nhiên là sẽ che chở, quan tâm vạn phần.

Đến nỗi những người xung quanh hắn đều có thể bỏ qua, chỉ giữ lại một số người không nhận ra thay đổi của hắn, còn lại tất cả đều giết hết.

(Đỉnh! Kích phát nhiệm vụ chi nhánh, loại bỏ linh hồn dị thể hoặc kéo Hoàng thượng xuống ngựa.)

Trong đầu Tô Nhụy xuất hiện âm thanh hệ thống tuyên bố nhiệm vụ.

Tô Nhụy muốn khóc, nàng là một nữ tử nhu nhược, là sao có khả năng xua đuổi dị hồn?

Hơn nữa, nàng lại càng không phải là pháp sư trừ tà. Cho dù sau này tìm được, với địa vị tối cao của Tô Chi Hàm, chỉ sợ bọn họ còn chưa kịp lại gần hắn thì đã bị bắn thành cái sàng.

Tô Nhụy suy nghĩ, vẫn quyết định lựa chọn nhiệm vụ thứ hai.

Nghĩ đến thân phận hiện giờ của mình, Tô Nhụy lại cảm thấy buồn rầu. Sống trong thâm cung, không có mấy người có thể tin nhiệm được mà giúp nàng làm việc. Còn có sự giám thị của Tô Chi Hàm, thật là một bước khó đi.

Tô Nhụy triệu hồi hệ thống: “Angel, cậu có bí kíp võ công, hay kỹ năng đặc biệt nào như khinh công không?”

“Võ công có: sơ cấp võ công, trung cấp võ công, cao cấp võ công của Thiên la địa võng thể. Khinh công thì có: Lăng Ba vi bộ, Hóa ảnh, Nhất Vi độ giang, Thê Vân Tung, Thần hành trăm biển, Di khí phiêu tung, Đạp tuyết vô ngân, Đảo dầm tam điệp vân,... Trung cấp võ công tương đương với cao thủ võ lâm, còn cao cấp võ công chính là không người địch nổi.”

“Chỉ là quyền vĩnh viễn sử dụng của những cái này tương đối cao!” Hệ thống không quên nhắc nhở.

Tô Nhụy nghĩ nghĩ, có công phu trong người là có thêm sự bảo đảm. Hơn nữa, về sau ở các thế giới tiếp theo, đây coi như là một tấm áo chủ bài bảo vệ tính mạng của mình.

“Tôi lựa chọn trung cấp võ công, khinh công Lăng Ba Vi Bộ, sử dụng vĩnh viễn.” Tô Nhụy kiên quyết nói.

“Đỉnh! Khấu trừ trung cấp võ công vĩnh viễn sử dụng -100, khinh công Lăng Ba Vi Bộ vĩnh viễn sử dụng -80, tổng số tích phân là -160” Âm thanh hệ thống thông báo vang lên.

Ngay lập tức, Tô Nhụy cảm thấy cả người tràn ngập lực lượng.

Nàng lén lút chuồn ra khỏi tầm cung của mình, thi triển khinh công hướng về phía Tuyên Chính Điện của Hoàng thượng.

Vừa lúc gặp một người ăn vận như một công tử nho nhã cùng một nam nhân mặc long bào đang nói chuyện. Tô Nhụy lập tức dấu đi hơi thở của mình.

Nàng âm thầm đoán, vị công tử kia hẳn là Tô Viện, còn người mặc long bào chắc chắn là gã hoàng huynh quý giá của nàng.

Nam tử mở miệng nói: “Biểu ca, không phải huynh nói sẽ không để cho người khác tới khi dễ ta sao? Hiện tại muội muội ruột của huynh lại chạy đến trước mặt tức hiếp ta. Chẳng lẽ huynh không muốn trút giận thay ta sao?” Tô Viện mở miệng, ngữ khí tràn đầy oán trách.

Tô Chi Hàm thấy nàng ta nhắc tới việc này, dĩ nhiên là hắn sẽ luôn bảo hộ Tô Viện: “Hoàng muội thật sự là không có bộ dáng của một công chúa, dám tìm muội gây sự, ta sẽ hảo hảo giáo dục lại nàng ta. Nếu sau này nàng lại tìm muội gây khó dễ, muội không cần phải để ý tới.”

Ở phía sau cây cột, trong lòng Tô Nhụy trào lên một trận bi thương. Đây vốn dĩ phải là ca ca ruột của mình, hôm nay bản thân bị khi dễ nhưng hắn ta không những không giúp nàng mà còn nói nàng không tốt, bênh vực cho kẻ hãm hại nàng.

Khó trách oán khí của nguyên chủ lại sâu như vậy.

Lúc này, Tô Nhụy kiên định phải vì nguyên chủ trả lại cho bọn họ mọi nỗi thống khổ, đón đau mà nàng ấy từng phải nhận!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (6)

Edit+beta: LinhLan601

Hoàng Thượng còn an ủi Tô Viện: “Viện muội, vất vả cho muội rồi, phải nhiều năm làm nữ giả nam trang như vậy. Về sau cứ cầm lấy ngọc bội của trẫm, có yêu cầu hay bất cứ chuyện gì đều có thể tiến cung tới tìm trẫm.”

Quả nhiên là nữ, trong lòng Tô Nhụy hừ lạnh. Nàng còn không có quyền lợi tốt như Tô Viện, tùy thời tiến cung hơn nữa còn được thỏa mãn bất cứ chuyện gì.

Bởi vì Tô Viện nữ giả nam trang mà Tô Chi Hàm cảm thấy bạc đãi nàng ta, đối tốt với nàng ta như vậy, đúng là có vấn đề.

Tô Viện mừng rỡ như điên “Biểu ca, ý của huynh là từ nay về sau ở bên ngoài ta hoàn toàn có thể đi ngang, trừ bỏ huynh, ta không phải sợ hãi bất cứ kẻ nào?”

Tô Chi Hàm sùng nịch gật gật đầu.

“Cảm ơn huynh, biểu ca” nói xong, Tô Viện cũng liền cáo từ rồi đi.

Tô Nhụy thấy nàng ta đi rồi mới lặng yên không một tiếng động trở lại tầm cung của mình.

Tô Nhụy triệu hồi ra hệ thống.

“Angel, ở chỗ cậu có kỹ năng như dịch dung thuật hay không?” Tô Nhụy giờ phút này rất cần loại kỹ năng ấy.

“Thuật dịch dung sử dụng vĩnh viễn là 50 tích phân, công cụ phụ trợ dịch dung 10 tích phân.” Angel giới thiệu chi tiết.

“Được. Tôi muốn cái này” Tô Nhụy kiên định gật đầu.

“Khấu trừ tích phân -60, trước mặt tích phân là -220” Âm thanh hệ thống nhắc nhở vang lên.

Ngay lập tức, một lượng lớn tri thức về dịch dung thuật xuất hiện trong đầu Tô Nhụy. Vừa thoáng có một ý niệm, trước mặt Tô Nhụy liền xuất hiện các dụng cụ cần thiết.

Nhìn vào gương, Tô Nhụy bắt đầu vẽ lên mặt mình.

Trong chốc lát, một khuôn mặt bình thường không chút nổi bật xuất hiện. Tô Nhụy rất hài lòng, liền chải thêm một kiểu tóc đơn giản, thay y phục dạ hành.

Ở trong chăn nàng dùng một cái gối nhét vào, nhìn như người thật đang nằm, đem áo ngoài treo lên giá áo cạnh mép giường rồi buông rèm xuống.

Nhìn qua ai cũng sẽ cho rằng công chúa đang nghỉ ngơi, tuyệt đối không dám tiến vào.

Sau khi chuẩn bị xong hết thảy, Tô Nhụy dùng khinh công, bay về phía bên ngoài cung.

Đầu tiên Tô Nhụy đi vào mấy cái tủ lâu, tìm được người chuyên thuyết thư trong đấy, vừa uy hiếp vừa dụ dỗ, cuối cùng khuyên bảo bọn họ ngày mai đem việc mẫu thân của Tô Viện che đậy, nói dối nữ nhi của mình là nam tử, đồng thời còn để nàng ta nhận phong vị Diệp vương kế ra.

Toàn bộ chuyện xưa được những người này miêu tả thành câu chuyện về một phụ nhân nhà giàu mưu mô, tâm kế.

Tô Nhụy còn đến các địa phương mà tiểu hài tử tụ tập, dạy cho bọn chúng xướng đồng dao. Đơn giản như là lão Diệp vương, thật đáng thương, không có nhi tử, sinh nhầm nữ nhi,....

Tô Nhụy còn thu mua rất nhiều dân chúng thay nàng truyền lời đồn.

Làm xong những việc này, Tô Nhụy cảm thấy còn chưa đủ.

Nàng gửi rất nhiều thư cho các đại thần trong triều. Nội dung đều như một, nói ra sự thật Tô Viện là nữ nhưng lại kế thừa vương vị của lão Diệp vương.

Đồng thời cũng gửi cho từng người huynh đệ của phụ thân Tô Viện, nói mẫu thân nàng ta vì độc chiếm vương vị cùng tài sản của phụ quân mà không tiếc bất cứ thủ đoạn nào. Thậm chí nói dối việc mình sinh được nhi tử, mà thực tế lại là nữ nhi. Còn đem những người biết chuyện đều diệt khẩu hết.

Cuối cùng, Tô Nhụy viết một phong thư khác gửi cho phụ thân Vương phi của Tô Viện. Nói nữ nhi của ông ta gả cho một nữ nhân, mỗi ngày đều cô đơn phòng không gối chiếc, lấy nước mắt rửa mặt, còn không dám nói cho người khác biết, sợ người ta cười nhạo nàng không được phụ quân sủng ái.

Chỉ có thể cắn răng nuốt nước mắt xuống bụng nuốt, miễn cưỡng cười vui.

Mỗi ngày làm bộ làm tịch cùng phụ quân ân ái, bồi hấn diễn kịch cho người khác xem.

Cuối thư, Tô Nhụy viết thêm một câu, mẫu thân Tô Viện đem nữ nhi người trở thành tấm bia chắn cho thân phận nam tử giả của con gái bà ta. Nếu một đời này, sự thật Tô Viện là nữ nhân không được vạch trần, vậy nữ nhi người liền thủ tiết cả đời đi.

Lời này đã khiến Thượng Thư đại nhân tức điên. Hắn phùng nữ nhi trong lòng bàn tay, thế mà lại để kẻ khác phá hư như thế, thật sự rất đáng giận.

Nếu quả thật giống như trong bức thư này nói, trừ phi thân phận nữ nhân của Diệp vương bị vạch trần, bằng không nữ nhi nhà mình cả đời đều phải làm quả phụ.

Bất quá, vẫn nên xác nhận lại một chút. Ông ta lập tức cho người đi gọi nữ nhi trở về hỏi một chút sự tình, sau đó mới có quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (7)

Edit+beta: LinhLan601

Tô Nhụy làm xong tất cả, đem y phục dạ hành trên người mình cởi ra, tìm một chỗ kín đáo xử lý.

Sau lại vận khinh công bay về phía hoàng cung, trở lại tâm diện của mình.

Giờ phút này, kinh thành thoát nhìn gió yên biển lặng nhưng trên thực tế, lời đồn đã sớm bay đầy đất.

Đương sự là Tô Viện lại một chút cũng không hay biết, còn đang ở thanh lâu cùng sòng bạc đi dạo.

Tô Viện cho rằng mình là một người từ hiện đại xuyên qua, tri thức nghìn năm không kẻ nào có thể so sánh, lại còn có Hoàng Thượng chống lưng, cho dù nàng ta muốn đi ngang cũng không ai dám ngăn cản.

Nếu như Tô Nhụy biết ý nghĩ trong lòng Tô Viện, nhất định sẽ cười lạnh, quả nhiên là thiên kim đại tiểu thư thế kỉ 21 bị sủng đến kiêu ngạo, vô lễ.

Không biết trời cao đất rộng, thật không hiểu chết là như thế nào.

Nếu không phải tác giả mở cho nàng ta bàn tay vàng, với loại tính cách dễ dàng đắc tội với người khác này, không biết nàng ta đã chết bao nhiêu lần.

Tô Viện mang theo thị vệ của mình cùng ám vệ Hoàng Thượng ban cho, nghênh ngang đi trên đường, chuẩn bị tới sông bạc lớn vơ vét một chút.

Đột nhiên, trong hẻm nhỏ bên đường có tiếng kêu cứu: "Aaa. Cứu mạng!!!"

Là một người xuyên không, tinh thần trọng nghĩa của Tô Viện bạo phát, lập tức mang theo thị vệ của nàng ta chạy về hướng phát ra tiếng kêu.

"Dừng tay! Dưới ban ngày ban mặt lại có kẻ dám cường đoạt dân nữ, liệu còn có vương pháp hay không?" Tô Viện vô cùng chính nghĩa mở miệng ngăn cản.

Nhưng nam nhân kia không hề để ý tới nàng ta, tiếp tục làm việc của mình.

Bị ngó lơ, Tô Viện rất phẫn nộ.

Lập tức cho thị vệ bên người tiến tới kéo hai người kia ra, lại cùng thị vệ của gã công tử nhà giàu đánh lên.

Tô Viện nhân cơ hội này, lôi kéo nữ tử bị phi lễ, chuẩn bị chạy trốn.

Trong lúc hai bên giằng co, Tô Viện thừa dịp đá vào hạ thân gã ta một cái, khiến hắn đau đến rúm người, phải dùng tay che lại.

Thấy chủ tử bị thương, thị vệ của hắn lập tức trở lại bên người, che chở cho hắn.

"Người thật to gan, ngươi có biết cha ta là ai hay không?" gã công tử nhà giàu liền lấy thân phận của cha mình ra hù dọa Tô Viện.

Nhưng chủ ý của hắn nhất định phải thất bại.

"Ta quản cha ngươi là ai. Hôm nay ta phải thay cha ngươi tới thu thập ngươi, tên bại hoại đùa giỡn nữ tử nhà lành." Tô Viện khinh thường nói.

"Hừ. Cha ta chính là Thừa tướng đương triều Hứa Ngôn, ta là Hứa Lai con trai độc nhất, dám cùng ta đối nghịch, cả nhà ngươi tuyệt đối không sống được trên đất kinh thành này." Hứa Lai đắc ý nói ra hậu trường của bản thân.

"Haha. Vậy ngươi biết công tử nhà ta là ai không? Công tử nhà ta chính là đương kim Diệp vương điện hạ, ngươi chọc nổi sao?" không đợi Tô Viện mở miệng, thị vệ bên người nàng ta lập tức trả lời.

"Ta phi, cái dạng này của ngươi mà là Diệp vương? Nếu ngươi là Diệp vương thì ta chính là Hoàng Thượng bệ hạ." Hứa Lai không chút nào tin tưởng lời nói của tên thị vệ.

"Quản ngươi có tin hay không, hôm nay chúng ta nhất định phải mang nàng đi! Ngươi không chịu cũng phải chịu." Tô Viện nói xong liền kéo nữ tử kia đi.

"Ngươi đứng lại, đem người lưu lại." Gã lập tức bảo thị vệ ngăn bọn họ lại.

Thấy không thể đi được, Tô Viện lập tức gọi ám vệ ẩn trong bóng tối ra, đối phó với bọn chúng.

Ám vệ nhận được mệnh lệnh của Tô Viện, lập tức chấp hành.

Chỉ trong nháy mắt liền hạ gục toàn bộ thị vệ.

Tô Viện còn đứng một bên vỗ tay, một bên hả hê hô lên: "Đánh gần chết mới thôi."

Ám vệ được cổ vũ, càng thêm ra sức.

Hứa Lai thấy thị vệ của mình đều nằm bò dưới đất, thảm máng một tiếng "Phé vật" liền tự mình ra trận.

Vốn dĩ Hứa Lai cũng là người biết võ, hơn nữa cũng không tồi.

Chỉ là đối mặt với những ám vệ được huấn luyện kỹ càng trước mắt, hoàn toàn không đủ xem.

Vì có Tô Viện ở một khuyến khích, ám vệ ra tay không hề có nặng nhẹ, không cần thận liên làm Hứa Lai bị thương.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37. [102] Công chúa là địa ngục (6)

Edit+beta: LinhLan601

Hứa Lai đau đến mức quỳ rạp xuống mặt đất, oai oái kêu to. Nhưng Tô Viện cũng không vì thế mà buông tha hắn, đạp đến càng sung sướng.

"Giả bộ cái gì, ta sẽ không bị ngươi lừa" Tô Viện khinh thường nói.

Lúc sau, Hứa Lai đã đau đến mức không thể động đậy, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất, mặc Tô Viện tay nắm chân đá.

Mất thấy Hứa Lai giống như sắp không xong thật, lúc này Tô Viện mới thấy sợ, lập tức dẫn người bỏ trốn. Nhưng lại không cẩn thận làm rơi ngọc bội đại biểu cho thân phận Vương gia của mình.

Thị vệ của Hứa Lai bị thương nhẹ hơn hắn. Mất thấy chủ tử mình nằm trên mặt đất, sợ hãi xảy ra chuyện, lập tức hồi phủ Thừa tướng gọi viện binh.

Sau khi cứu binh tới liền nâng Hứa Lai hồi phủ, đồng thời còn nhặt được khối ngọc bội kia, vội vã mang về.

Thừa tướng đại nhân ở bên ngoài nghe hạ nhân tới báo, nhi tử bị người khác đánh đến hôn mê, không dám tin tưởng.

Đến khi về tới nhà, tận mắt nhìn thấy nhi tử nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, không hề nhúc nhích, mới bàng hoàng, sợ hãi.

"Đại phu, con trai của ta làm sao vậy? Có tốt lên được không?" Thừa tướng vội vàng truy vấn.

"Khỏi bẩm Thừa tướng đại nhân, quý công tử gân chân bị chặt đứt, hơn nữa bởi vì hạ thân bị đá liên tiếp vào, sợ rằng việc nối đôi tông đường về sau sẽ có vấn đề." Đại phu quỳ trên mặt đất, trán toát mồ hôi, run rẩy trả lời. Ông ta sợ Thừa tướng giận dữ mà giận chó đánh mèo lên người mình.

"Vậy con ta có thể trị được hay không? Ta chỉ có một nhi tử mà thôi." Thừa tướng tha thiết hỏi. Giọng đã run run.

"Chân thì còn có thể trải qua mấy tháng trị liệu mà hồi phục. Chỉ là về sau đi đường sẽ xiêu vẹo, khó có thể bình thường. Còn hạ thân của công tử, đành phải xem thiên ý, ta chỉ có thể khai chút được, trợ giúp công tử khôi phục".

Lúc này, Thừa tướng đại nhân mới có thời gian suy nghĩ đến, bản thân là nắm chức Thừa tướng quyền khuynh triều dã, không có bao nhiêu người dám đắc tội với ông ta.

Là ai lớn mật đến đối nổi xuống tay với con trai độc nhất của Thừa tướng đương triều?

Hắn vội cho gọi thị vệ bên người Hứa Lai đến, giận dữ tra hỏi: "Nhi tử của ta vì sao lại bị thương? Là ai đánh nó thành cái dạng này?"

Tùy tùng nhặt được ngọc bội tùy thân của Diệp vương, run run rẩy rẩy đứng ra: "Bẩm Thừa tướng, đây là đồ vật kẻ nọ làm rơi" Nói xong lập tức trình lên.

Thừa tướng cầm ngọc bội, chỉ thấy mặt trên viết khắc một chữ "Diệp".

"Vậy lúc ấy các người có nói với hắn các người là người phủ Thừa tướng hay không?" Thừa tướng cho rằng, Diệp vương dưới tình huống không biết thân phận Hứa Lai, mới có thể hạ độc thủ.

"Khỏi bẩm tướng gia, chúng ta lúc ấy có nói. Nhưng hắn nghe được tên của ngài cũng không hề xuống tay nhẹ, ngược lại càng dùng sức thêm" Một thị khác tham dự cuộc ẩu đả đứng ra.

"Buồn cười, tên Diệp vương này quá cuồng vọng! Đã biết con ta là ai còn dám hạ độc thủ" Thừa tướng tức giận đến vỗ bàn.

"Rốt cuộc các người đã làm chuyện gì, mà dẫn tới Diệp vương nhưng tay?" tính tình của nhi tử nhà mình, người làm cha như hắn còn không biết sao.

"Bẩm Thừa tướng, lúc ấy thiếu gia đang đùa giỡn một nữ tử thanh lâu ở trên đường" Thị vệ thành thật khai báo.

Đúng lúc này, Thừa tướng phu nhân chạy tới, thấy con trai nằm ở trên giường, lập tức khóc lớn, "Con của ta, nếu con có bất trắc gì, nương cũng không sống nổi. Để nương đi theo con đi".

Thừa tướng thấy thê tử ngày thường đoan trang, hiền dịu, hiện tại lại mang bộ dáng của người đàn bà chanh chua, khóc lóc om sòm, nháy mắt đầu đầu to lên.

"Nếu hôm nay ông không vì nhi tử đòi lại công bằng, thì hai mươi mấy năm ông làm Thừa tướng, còn không phải để cho người ta đánh nhi tử, khi dễ trên đầu chúng ta hay sao?" Thừa tướng phu nhân nức nở nói.

Thừa tướng nhú mày, lập tức cho người đem phu nhân đi nghỉ ngơi, chính mình đi tới Diệp vương phủ đòi công đạo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 40: Công chúa là bia đỡ đạn (9)

Edit+beta: LinhLan601

Thừa tướng thu thập tốt, nghênh ngang dẫn người đến bãi phóng Diệp vương phủ.

Lại nói về Tô Viện. Sau khi Tô Viện cứu nữ nhân bị đùa giỡn kia mới biết được nàng ta là nữ tử thanh lâu, tên Yên Thủy.

Nếu là người bình thường, nghe được thân phận của nữ tử nhất định sẽ tránh thật xa. Nhưng Tô Viện là ai, nàng ta là người từ thế kỷ 21 xuyên qua, tự nhiên sẽ không có quan niệm này.

Ngược lại còn an ủi nữ tử, không cần tự ti về thân phận của mình, mỗi người đều bình đẳng như nhau.

Yên Thủy thấy đối phương không những không ghét bỏ xuất thân thanh lâu của mình, ngược lại còn an ủi dịu dàng, thân phận lại còn là một vị Vương gia, nàng ta lập tức đánh chủ ý lên người Tô Viện.

Tô Viện đưa Yên Thủy về trước, Yên Thủy liền hẹn Tô Viện có thời gian rảnh thì tới thanh lâu tìm nàng ta. Tô Viện không hề suy nghĩ mà đáp ứng.

Vừa về đến Diệp vương phủ, Tô Viện lập tức dựng phái Thừa tướng tới tìm nàng ta nói chuyện.

Ha, đang định tìm người tính sổ, người liền tìm tới cửa. Thật đúng là buồn ngủ mà có gối đưa. Tô Viện trầm nghĩ trong lòng.

"Thừa tướng, ta đang muốn tìm người hỏi một chút. Đường đường là thừa tướng một nước, người xem bản thân đã giáo dục con mình như thế nào. Cường đoạt dân nữ? Người thật đúng là đã đường được một nhĩ tử tốt".

"Nhĩ tử của ta hư, người dạy dỗ hần cũng tốt, nhưng tuyệt đối không thể đánh hần gần chết mới thôi như vậy. Ta chỉ có một đứa con này, hần chính là mệnh căn của ta".

Tô Viện không đồng ý Thừa tướng sùng con trai mình như vậy, nhưng lại đồng tình một mảnh khổ tâm của người làm phụ thân như hần. Bởi vậy nàng ta cũng không còn muốn so đo việc hần tới cửa quấy rầy.

Thấy mục đích của mình không đạt được, lúc này nội tâm Thừa tướng vô cùng tức giận, ông ta liền ngăn cản Tô Viện. Hai bên cứ thế giằng co không chuyển.

Diệp lão Vương phi nghe hạ nhân báo lại tình huống trước đại môn, lập tức đuổi tới.

"Thừa tướng đại nhân, quý công tử làm ra loại chuyện đùa giỡn như vậy với dân nữ, chính là việc không đường hoàng. Nếu chẳng may để Hoàng đế bệ hạ biết được, chỉ sợ đến người cũng không được tốt.", lão vương phi lạnh nhạt nhắc nhở.

Trước từng lời ngăn đón, cảnh cáo của lão vương phi, Thừa tướng vô lực chống đỡ, chỉ có thể căm giận rời đi.

Bên này, Tô Nhụy cảm thấy nghỉ ngơi không sai biệt lắm, liền gọi cung nữ trang điểm cho mình. Mang theo thị vệ, cung nhân, Tô Nhụy trước tiên đi Thọ Ninh cung thỉnh an Thái hậu, sau đó khởi giá đến tẩm cung của Hoàng Thượng thỉnh tội.

Tô Nhụy chậm rãi đi vào tẩm cung. Bốn phía trong phòng là các cột đá cẩm thạch trắng muốt điêu khắc hoàng kim điêu. Trên vách tường là vô số đồa hoa lan bằng bạch ngọc dương chi đang yêu kiều nở rộ, sống động như thật. Giữa bốn phía tẩm cung, rèm châu sa màu ngọc lục bảo theo gió mà phát pho.

Ngồi trên kim long bảo tọa là nam nhân mặc một thân long bào quý giá. Mày kiếm thẳng tắp, mắt sáng lạnh lẽo tựa sương mai. Mũi thẳng, môi mỏng mím chặt. Cả người toát lên hơi thở cao cao tại thượng của kẻ đứng trên vạn người.

Tô Nhụy âm thầm đoán, đây chính là hoàng huynh của nguyên chủ, Tô Chi Hâm, lập tức nhớ lại lễ nghi trong trí nhớ, nghiêm chỉnh hành lễ.

"Thần muội gặp qua hoàng huynh, hoàng huynh vạn phúc kim an." Tô Nhụy quy củ hành lễ.

"Hoàng muội miễn lễ, thân thể muội đã bình phục sao?", hoàng thượng đi xuống nâng Tô Nhụy dậy, quan tâm hỏi.

"Thân thể thần muội đã khá hơn nhiều, đa tạ hoàng huynh quan tâm", để xem ai khách sáo hơn ai.

"Thần muội lần này rơi xuống nước, cũng đã nghĩ thông suốt. Bấy lâu nay bản thân thật sự là quá tùy hứng.", Tô Nhụy tỏ vẻ chính mình là một công chúa đã biết suy nghĩ đến đại cục.

"Hoàng muội nghĩ được thông suốt thì tốt. Là một công chúa thì nên có bộ dáng của một công chúa, phải biết khoan dung rộng lượng."

Tô Nhụy nghe được lời này, trong lòng phi nhỏ. Chính mình nên có bộ dáng của công chúa, còn muội muội ruột của người thì có thể vô pháp vô thiên.

Đây chính là chênh lệch.

Bất quá, Tô Nhụy vẫn phải làm ra vẻ: "Thần muội đã hiểu, sẽ không ghen ghét Diệp vương gia. Rốt cuộc thần muội mới là công chúa, hần chi là Vương gia. Bản thân muội mới là muội muội ruột của hoàng huynh, hần bất quá chỉ là đường đệ mà thôi. Dù ghen ghét ai, thần muội cũng không nên ghen ghét hần".

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Công chúa là bia đỡ đạn (10)

Edit+beta: LinhLan601

"Hoàng muội rơi xuống nước một lần, đầu óc đã trở nên thông suốt, thật đúng là đáng giá." Một bộ muội muội nhà mình rơi xuống nước quả nhiên là nhiều chỗ tốt!

Ha, nhìn xem, đây lại là lời của một người huynh trưởng. Muội muội rơi xuống nước, không chút vẩn đầu sỏ gây tội thì thôi đi, còn cho rằng rơi xuống nước là việc tốt.

Tô Nhụy áp chế lửa giận trong lòng. "Hoàng huynh, thần muội có một thỉnh cầu, hy vọng hoàng huynh đáp ứng." Tô Nhụy quỳ xuống

"Hoàng muội có yêu cầu gì cứ nói ra. Chỉ cần là việc hoàng huynh có thể làm được, hoàng huynh nhất định sẽ đáp ứng muội." lập tức nâng Tô Nhụy dậy.

"Hoàng huynh, thần muội biết mấy năm nay vì bản tính tùy hứng mà gây ra không ít phiền toái cho hoàng huynh, mẫu hậu và cả nhị hoàng huynh nữa. Nhất là mẫu hậu, người đã vì muội mà hao tổn không ít tâm tư.", khuôn mặt Tô Nhụy đầy vẻ áy náy.

"Hoàng muội, vậy muội muốn làm gì?" Hoàng thượng lúc này càng tò mò hơn.

"Thỉnh cầu hoàng huynh để thần muội xuất cung, vì hoàng huynh cùng mẫu hậu và Nhị ca cầu phúc, còn vì bá tánh Đông Vũ cầu mùa màng bội thu, quốc gia ta mưa thuận gió hoà", Tô Nhụy kiên định nói.

"Hoàng muội, ở chùa chiền muội sẽ phải ăn rất nhiều khổ cực. Sinh hoạt cũng sẽ không thoải mái như ở trong cung", thân là một người huynh trưởng, như thế nào sẽ không hiểu được muội muội của mình.

"Hoàng huynh, chính bởi vì thần muội từ nhỏ không có trải qua khổ cực gì, nên đi cầu phúc mới càng có thành ý. Hơn nữa, thần muội thân là trưởng công chúa của Đông Vũ quốc, việc cầu phúc cho bá tánh này không ai phù hợp hơn!"

"Huống chi thần muội đã hạ quyết tâm, tuyệt đối sẽ không thay đổi."" Tô Nhụy dứt khoát nói.

"Một khi đã như vậy, muội liền đi đi. Bất quá, đúng hạn phải viết thư về cho chúng ta. Nếu thật sự không chịu được khổ, liền hồi cung đi", Hoàng thượng liền tục dặn dò.

Ha ha, người ở đây làm bộ làm tịch là sợ ta thoát khỏi sự giám sát của người mà thôi. Tô Nhụy cười lạnh.

Chẳng qua, người nhất định phải thất vọng rồi, hoàng huynh tốt của ta.

Thấy mục đích của mình đã đạt được, Tô Nhụy liền xin cáo lui.

"Công chúa, hiện tại người muốn đi đâu?", Bạch Linh thấy phương hướng Tô Nhụy đi không phải là đường về cung của mình, nhin không được mà hỏi.

"Chúng ta đi thăm Hoàng tẩu của ta."

Tô Nhụy mang theo Thanh Linh, Bạch Linh đi vào tẩm cung của Hoàng Hậu, nhìn nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ này.

Một nữ nhân ngồi trên ghế quý phi, mặc triều phục hồng hoàng, chỉ vàng tơ bạc thêu thành loan phượng, hai bên tay áo thêu đóa mẫu đơn lớn, tươi đẹp rực rỡ. Dưới vạt váy, đồ án phượng hoàng sinh động như thật, từng đường kim mũi chỉ đều vô cùng tỉ mỉ, tinh mỹ. Trên mái tóc đen nhánh là kim bộ điêu cao quý cùng châu liên tron bóng, quý giá. Giày kim sắc lấp ló dưới vạt váy hoa lệ. Cả người đều toát lên vẻ tao nhã, diễm lệ vô song.

Nhưng, trong mắt nàng lại dấu không được mất mát. Cả người vì vậy mà già nua không ít.

Tô Nhụy không chịu nổi đau lòng, đi đến bên nàng.

“Hoàng tẩu, không cần khổ sở như vậy. Để vương gia, vốn là như thế”.

“Vừa rồi muội rơi xuống nước, đại hoàng huynh không chút nào quan tâm, cũng chưa từng đến xem muội thế nào.” Giọng nói Tô Nhụy tràn ngập bi thương.

Hoàng Hậu thấy Tô Nhụy như vậy, nhìn không được đau lòng, cầm tay nàng, nói: “Hoàng muội, ít nhất muội còn tốt, có thể gả ra ngoài”.

“Đúng vậy, làm vật hy sinh chính trị gả ra ngoài”, giống như nguyên chủ đời trước.

“Hoàng tẩu, vậy tẩu có từng nghĩ, hoàng thượng có vô số nữ nhân, mỗi người đều có gia thế, có chỗ hữu dụng khác nhau. Mà tẩu, hoàng huynh là vì kiêng kỵ phụ thân tẩu nên tẩu mới có thể ngồi lên vị trí này. Nhưng đến một ngày, ông ấy không còn giá trị lợi dụng nữa, vậy thì, kết cục của tẩu..chỉ sợ là không thể nào tốt được.” Tô Nhụy thẳng thắn nhắc nhở hoàng hậu.

Còn không phải sao, ngày sau khi hoàng thượng có thể một mình đảm đương một phía, hẳn lập tức đá văng tướng quân cùng hoàng hậu.

Hoàng hậu nguyên bản còn không cảm thấy gì, trải qua một phen nhắc nhở của Tô Nhụy, cẩn thận nghĩ nghĩ. Lập tức nổi lên một tầng mồ hôi lạnh. Đạo gần đây phụ thân mình ở trên triều đình có chút đặc ý quá mức, chỉ sợ là người kia có ý.

“Giường phía trên há dung người khác ngủ giấc, tẩu tẩu vẫn nên cẩn thận ngắm lại đi. Thân muội xin cáo từ trước”. Nói xong liền xoay người đi, lưu lại hoàng hậu một mình tự hỏi, thật lâu cũng không thể bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Công chúa là bia đỡ đạn (11)

Edit+beta: LinhLan601

Trên đường quay về, Tô Nhụy trầm nghĩ, hẳn là Tô Chi Hàm đã thả lỏng cảnh giác với nàng, hoàng hậu đối với hẳn cũng đã có tâm phòng bị. Hết thảy đã đến lúc dựa theo kế hoạch mà tiến hành.

Sau khi trở lại tẩm cung, Tô Nhụy dịch dung thành một nam tử bình thường, thi triển khinh công bay ra khỏi hoàng cung.

Lần này nàng dừng lại trên nóc nhà ở một thanh lâu, thuận thế tiến vào phòng của một cô nương.

Cô nương này cũng không phải ai khác, mà chính là người ban ngày bị Hứa Lai lừa dối, sau lại được Tô Viện cứu, Yên Thủy.

Yên Thủy vừa thấy là Tô Nhụy đến, lập tức để người bên cạnh ra ngoài trông coi.

“Ân công, sao người lại tới đây?” Yên Thủy đối với Tô Nhụy vẫn luôn là một lòng cảm kích.

“Nhiệm vụ hoàn thành thế nào, người hẳn là thành công đi?” Tô Nhụy đối với kế hoạch của mình rất có lòng tin.

“Ân công, đã hoàn thành rất tốt. Ta cũng đã cùng Diệp vương hẹn lần tới gặp mặt.” Yên Thủy rót một ly trà cho Tô Nhụy, chứ thực suy đoán của nàng.

“Chỉ là ân công vì cái gì muốn để Thừa tướng công tử làm như vậy?” Yên Thủy đổi chuyện này vẫn rất hoang mang.

“Người không thể cứ như vậy mà đi câu dẫn Diệp vương được. Anh hùng cứu mỹ nhân, thương hương tiếc ngọc, vừa vặn, Diệp vương đều có hai thứ này. Hơn nữa, cho dù Diệp vương không mắc lừa, thừa tướng công tử cũng không tồi”, Tô Nhụy vì Yên Thủy chuẩn bị hai con đường.

Sau đó nàng lại đem năm ngàn lượng ngân phiếu cho Yên Thủy: “Nếu Diệp vương vẫn không thích người, cứ dùng chỗ ngân phiếu này chuộc thân đi, rồi tìm nhà nào tốt mà gả vào.”

Tuy rằng Tô Nhụy lợi dụng Yên Thủy nhưng cũng đồng tình với hoàn cảnh của nàng ấy. Càng đối với hành vi bức lương vi xướng* của triều đại phong kiến này thêm phản cảm. Nhưng Tô Nhụy cũng là có tâm mà vô lực, chỉ có thể dùng năng lực của chính mình mà trợ giúp Yên Thủy.

Thấy ân công vì mình mà suy nghĩ như vậy, Yên Thủy cảm thấy chính mình vô cùng muốn khóc. Từ ngày nàng tiến vào địa phương này, chưa từng có một ai bận khoản đến tâm tư của nàng. Thân phận nữ tử thanh lâu, đến tốt cùng cũng chỉ là hạng rẻ mạt, tùy thời có thể chà đạp. Vậy mấy ai sẽ vì một thứ đồ chơi thấp kém mà suy nghĩ chứ?

Sau khi cáo biệt Yên Thủy, Tô Nhụy trở lại hoàng cung, đảm đương hình tượng nữ nhi hiếu thuận, muội muội ngoan ngoãn, biết điều. Cũng âm thầm đợi bão táp đang chậm rãi tiến đến.

Giờ phút này, khắp phố lớn ngõ nhỏ đều bàn tán xôn xao sự thật Diệp vương vốn là thân nữ nhi. Mọi người sôi nổi suy đoán, Diệp lão vương phi nói dối nữ nhi của mình là nhi tử, rốt cuộc đang rắp tâm điều gì. Hành vi dối gạt bề trên bực này, liệu có khiến đương kim thánh thượng tức giận truy cứu.

"Ai, người nghe nói chưa, vị Diệp vương kia lại là nữ nhân đấy." Bá tánh Giáp.

"Ta đã sớm biết, chỉ đáng tiếc Diệp vương phi, phải gả cho một nữ nhân, thủ thân làm quả phụ sống qua ngày." bá tánh Ất.

"Ta nghe thân thích của ta làm việc ở Diệp vương phủ nói, Diệp vương từ nhỏ đã bị lão vương phi xem như nam tử mà nuôi dưỡng, thật sự không ai nghĩ đến người này lại là nữ" bá tánh Bính.

"Ta nghe người khác nói, Diệp vương không chỉ có vào sông bạc, còn từng vào cả thanh lâu. Hào cho một cái nữ hài, thanh danh đều bị huỷ hoại, ai còn dám lấy nàng ta." bá tánh Đinh.

Trên đường, dân chúng không chỉ bàn tán sôi nổi, một số người còn chạy tới Diệp vương phủ xem náo nhiệt.

Mấy người đệ đệ của lão vương phi cũng đang đi tới nơi này. Nhờ bức thư của Tô Nhụy mà những người này biết được tâu tử mình sinh ra nữ nhi mà không phải là nhi tử.

Suy nghĩ của bọn họ đều giống nhau, nữ nhi gia sớm hay muộn cũng sẽ gả ra ngoài, có tư cách gì để kế thừa vương vị cùng gia sản. Cho dù là có gia sản đi chăng nữa cũng sẽ thành của hồi môn đưa tới nhà chồng. Một khi đã như vậy, còn không bằng tiện nghi cho người một nhà.

Mấy người bàn tính xong, lập tức đi đến Diệp vương phủ.

Lúc này, xung quanh Diệp vương phủ đã có rất nhiều người vây quanh. Ba người bọn họ vừa đến cửa, liền khiến bá tánh vây xem tranh luận không ngớt.

"Ai, người nói xem, những người kia đến Diệp vương phủ làm gì?" Bá tánh A.

"Khẳng định là tới tìm Diệp vương lấy lại vương vị cùng gia sản. Dù sao nữ nhân cũng không thể kế thừa những thứ này." bá tánh B.

"Cũng đúng nha, nữ hài chính là cho nhà người khác dưỡng." bá tánh C.

"Vương phi, ba vị tướng quân ở bên ngoài tìm ngài, muốn ngài giải thích cho bọn họ." Một gã sai vặt thấy tình hình không đúng lập tức trở về bẩm báo lão nương phi.

"Ba vị tướng quân tới làm gì? Còn không mau mời họ vào." Giờ phút này, Diệp lão vương phi giờ còn không biết thân phận của Tô Viện đã bị vạch trần.

"Vương phi, ngài nói như vậy hẳn là còn chưa biết, bên ngoài mọi người đều đang nói vương gia là nữ nhân", gã sai vặt lập tức nói ra lời đồn bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (12)

Edit+beta: LinhLan601

"Cái gì, là ai nói?" Thân mình lão vương phi chấn động.

"Sao có thể như vậy? Rốt cuộc là kẻ nào tiết lộ ra ngoài?" Bà ta lắp bắp, hoàn toàn không thể tin được.

"Vương phi, ngài mau đi ra đi." Thị nữ ở một bên đánh gãy suy nghĩ của bà ta.

"Hừ. Vạch trần thì vạch trần. Bọn họ cũng chỉ muốn cướp vương vị cùng đoạt gia sản của Diệp vương phủ này mà thôi. Ta tuyệt đối sẽ không cho bọn họ được như ý." Giờ phút này, trong lòng Diệp lão Vương phi sát khí lan tràn, khí thế mạnh mẽ dẫn theo đám nha hoàn cùng gã sai vặt đi đến cổng lớn.

Lúc này, ngoài đại môn đã là biển người tấp nập. Tất cả mọi người đều đang suy đoán ba vị tướng quân cùng Diệp vương phủ sẽ giải quyết chuyện này như thế nào.

"Đại tâu, tiểu đệ ở chỗ này có lễ." Bộ dáng nên có thì vẫn phải có.

"Ba vị thúc thúc tới đây, sao không vào uống ly trà. Đây là người một nhà cả, không cần khách khí như vậy." Xem ai khách sáo hơn ai.

"Tẩu tẩu, chúng ta cũng không cần đi vào làm gì cả. Hôm nay, ba người bọn đệ tới đây chủ yếu là muốn tìm tẩu xác nhận một chút" Một trong số ba người đi thẳng vào vấn đề.

"Nhị thúc, có vấn đề gì thì cứ nói ra, ta nhất định biết gì nói nấy, không nửa lời gian dối" Diệp lão Vương phi bộ dáng thành khẩn trả lời.

"Đại tẩu, hiện tại bên ngoài đều nói chắc nịch Tô Viện là nữ nhân, hẳn là tẩu cũng đã nghe nói. Chúng ta tới chính là muốn hỏi một chút, chắc nịch rốt cuộc là nam hay nữ?" Tô lão tam sắc bén hỏi.

"Thúc thúc, người đang nói cái gì vậy? Viện Nhi sao có thể là nữ nhân? Nếu thế thì sao có thể cưới được vương phi? Vậy chẳng phải là làm chậm trễ cô nương nhà người ta ư?" Lão Vương phi làm bộ nói giỡn, khuôn mặt tươi cười thản nhiên.

"Tẩu tử, thỉnh người nghĩ kỹ. Xung quanh nhiều bá tánh như vậy đều là nhân chứng. Lời người nói bọn họ cũng đều nghe thấy được." Từng câu, từng chữ đều mang hàm ý uy hiếp, tuyệt đối không để lão vương phi phủ nhận.

Lời này khiến Diệp lão vương phi nghẹn họng, mặt đỏ bừng. Bà ta nhất thời không biết nên trả lời thế nào.

Đúng lúc này, Tô Viện vừa vặn trở lại phủ, thấy mẫu phi của mình bị mấy nam nhân xa lạ ép hỏi, lập tức chạy tới.

"Các người là ai? Dám chạy đến Diệp vương phủ khi dễ mẫu phi ta, ngại mạng quá dài rồi phải không?"

Tô Viện nổi giận đùng đùng chất vấn, ngó lơ lão vương phi đang ra hiệu đằng sau.

Quả nhiên, nàng ta vừa thốt ra lời này xong, bá tánh xung quanh đều hít một hơi lạnh.

Lão vương phi cũng liên tục lắc đầu, cảm thấy chính mình đã không dạy dỗ tốt nữ nhi.

"Chúng ta là thúc thúc của người, vậy mà người không biết sao? Quả thật là có hiếu." Lão nhị châm chọc.

"Hừ. Người dựa vào cái gì mà nói thì ta phải tin? Ta chưa từng gặp qua các người."

Tô Viện nói xong lập tức vung roi về phía bọn họ. Bốn người tránh không kịp, đều bị đá thương.

"Hảo cho một Diệp vương Tô Viện, lục thân không nhận. Mấy người chúng ta hàng năm đều ở biên quan, cho nên người không thường thấy. Người đã không cho người khác giải thích thì thôi, lại còn động thủ đá thương thúc thúc của mình." Lão Tứ làm bộ đau lòng, cảm phần nói.

"Ta cũng không muốn vòng vo. Hôm nay chúng ta tới chính là tìm mẫu thân người xác nhận người là nam nhân hay là nữ nhân, không phải tới để gây phiền toái." Lão nhị lập tức nói ra mục đích.

"Hừ. Các người muốn biết ta là nam hay nữ thì phải tới tìm ta, có sao lại đến tìm mẫu phi ta ép hỏi?" Tô Viện hừ lạnh, khinh thường nói.

"Ta nói cho các người biết, ta chính là nữ nhân. Cho dù các người muốn thế nào đi chăng nữa, một phân, một hào của Diệp vương phủ này vĩnh viễn cũng không có một xu quan hệ nào với các người. " Tô Viện nhớ tới chỗ dựa của mình, càng không đặt những người này vào trong mắt.

"Thì ra người đúng là nữ nhân. Nói như vậy, người không có tư cách nhúng tay vào sự vụ của Diệp vương phủ, càng không nên tiếp nhận vương vị của cha người!" Lão Tứ lí lẽ hùng hồn đứng ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (13)

Edit+beta: LinhLan601

Tất cả mọi người đều nghĩ hôm nay hẳn là Diệp vương phủ sẽ phải chịu thiệt. Nhưng lúc này, Tô Viện bất ngờ lấy từ trong ngực áo ra một khối ngọc bội. Khoe miệng nàng ta nhếch lên, ánh mắt sắc lạnh bắn về phía ba người trước mắt.

"Thấy được khối ngọc bội trong tay ta chứ? Đây chính là vật Hoàng thượng đưa cho ta, thấy vật như thấy người. Nếu hiện giờ các người không rời khỏi đây, ta lập tức tiến cung tìm Hoàng thượng." Giọng nói Tô Viện lạnh lẽo.

Ba người vừa thấy ngọc bội tùy thân của Hoàng Thượng, thâm kêu không ổn. Hôm nay chỉ sợ bọn họ không thể chiếm được chỗ tốt nào, chỉ có thể quay về nghĩ cách khác.

*

Mặt khác, lúc này Thượng Thư đại nhân lấy danh nghĩa nhớ nhung nữ nhi, đưa nữ nhi về nhà.

Ông ta để phu nhân mình đến nói chuyện riêng với con gái.

Thượng thư phu nhân đi vào trong phòng, âu yếm hỏi: "Nha đầu, con ở vương phủ có tốt không? Vương gia đối với con như thế nào?"

"Mẫu thân yên tâm. Vương gia đối xử với con vô cùng tốt, yêu thương gấp trăm lần. Hơn nữa, trong phủ cũng không có trắc phi hay thị thiếp nào khác." Diệp vương phi thành thật trả lời. Đuôi mắt, khóe môi đều mang theo nét cười hạnh phúc.

Thấy nữ nhi không hiểu ý tứ của mình, bà ta có chút sốt ruột.

"Ý mẫu thân muốn hỏi, là chuyện khuê phòng của các con. Vương gia ở trên giường cũng ôn nhu như vậy ư?"

Lời này tức khắc khiến khuôn mặt Diệp vương phi đỏ thắm. Vương gia đối với nàng ta rất tốt. Chỉ là trước nay hai người chưa từng ngủ chung giường. Ngay cả đêm tân hôn cũng vậy.

Chuyện này nàng ta cảm thấy tốt nhất không nên để cho mẫu thân và phụ thân biết được, tránh cho bọn họ lo lắng nhiều.

Thượng thư phu nhân thấy con gái mình trầm mặc như vậy, thâm kêu không tốt. Chẳng lẽ nội dung trong bức thư kia là thật?

"Xem bộ dáng của con kìa, khẳng định là có vấn đề. Nếu không phải là do Diệp vương, vậy thì nguyên nhân là ở con rồi. Đừng nói với mẫu thân là con ngưỡng mộ nam nhân khác rồi nhé?" Thượng thư phu nhân thăm dò.

"Mẫu thân, người nghĩ đi đâu vậy. Nữ nhi đã sớm học thuộc Nữ giới, Nội huấn, Nữ luận ngữ và Nữ phạm tiệp lục[1], từ nhỏ tới lớn đều nhất nhất tuân theo. Nếu cùng người khác thông dâm chẳng phải là bị đìm lồng heo[2] hay sao? Nữ nhi tuyệt đối không dám nghĩ đến." Đối với sự nghi ngờ lung tung của mẫu thân, Diệp vương phi vô cùng bất đắc dĩ.

[1] Nữ giới, Nội huấn, Nữ luận ngữ và Nữ phạm tiệp lục: Lần lượt là "Lời khuyên cho phụ nữ", "Điều răn", "Bàn về phụ nữ" và "Phụ nữ kiểu mẫu". Bốn quyển sách này được xưng là Nữ tứ thư với nội dung chứa đựng những quy chuẩn mẫu mực, lời răn, lời dạy bảo....v.v.. cho phụ nữ thời xưa.

[2] Đìm lồng heo: còn có thể gọi là "nhốt lồng heo thà trôi sông". Hủ tục tàn nhẫn và man rợ này là hình phạt dành cho những phụ nữ thiếu đoan chính, mất trinh tiết, đã có chồng mà còn thông dâm với người đàn ông khác. Hủ tục này thường là luật lệ do mỗi làng đề ra, một người phụ nữ khi bị phán tội thông dâm dù là thật hay bị vu oan sẽ bị trai làng bắt nhốt vào lồng heo và đem đìm xuống nước, chiếc lồng này đã buộc đá nên nạn nhân không thể vùng vẫy bơi lên được. Xét theo tội trạng, nếu nhẹ thì nạn nhân chỉ bị nhấn chìm thân mình chừa cái đầu thoi thóp trên mặt nước, còn nặng thì bị đìm cho chết hẳn. Đối với đàn ông bị phát hiện là thông dâm với người phụ nữ khác, hoặc cùng chung số phận với người tình là bị ngâm trong lồng heo, hoặc bị dân làng dùng gậy đánh tới chết, tuy nhiên nếu đó là một người giàu có, anh ta sẽ chạy án đục lót và vu vạ rằng chính người đàn bà kia chủ động quyến rũ anh ta, và thường là để thoát tội.

Theo quan niệm người Trung Hoa thời xưa, ngoại tình là hành vi bất chính thiếu đạo đức, không khác lũ súc sinh và cũng vì vậy hình phạt thích đáng đối người ngoại tình là bị bắt ngâm trong lồng heo mới tương xứng. Ngoài ra, hình phạt này còn áp dụng cho kẻ hành nghề trộm cắp.

"Vậy là tốt rồi." Thượng thư phu nhân thở phào một hơi.

Trò chuyện xong, bà ta nhanh chóng trở về kể lại với phu quân. Hai người đều cảm thấy nhẹ nhõm một nửa.

"Nếu nói như vậy, nữ nhi và Diệp vương vẫn chưa có gì. Hơn nữa, nữ nhi của chúng ta cũng không có khả năng đi tìm nam nhân khác. Con bé chắc chắn vẫn là hoàng hoa khuê nữ."

"Đúng vậy. Thân phận nữ nhân của Diệp vương kia một khi bị vạch trần, con bé hẳn là có thể thoát thân, còn có cơ hội tái giá với người khác." Thượng Thư đại nhân an ủi.

"Nhưng mà lão già, hiện giờ chúng ta đã biết Diệp vương nữ giả nam trang, vậy tiếp theo nên làm gì bây giờ? Có cần bẩm báo với Hoàng Thượng hay không? Nếu không báo, có phải sẽ chịu tội khi quân?" Thượng thư phu nhân bắt đầu tìm phương pháp giải quyết.

"Chắc chắn phải bẩm báo với Hoàng Thượng. Diệp vương bị vạch trần, nữ nhi của chúng ta mới có thể giải thoát sớm. Con bé thiếu chút nữa vì nàng ta mà huỷ hoại chung thân đại sự. Ta nhất định sẽ không bỏ qua chuyện này." Thượng Thư đại nhân có chút nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Vi che giấu cho bản thân mà không tiếc chậm trễ khuê nữ nhà người khác. Diệp vương này thật quá ích kỷ!" Thượng thư phu nhân càng cảm phẫn hơn.

"Phu nhân yên tâm. Chuyện này cứ để ta. Ta chắc chắn sẽ đòi lại công đạo cho nữ nhi."

"Vậy là tốt rồi. Nữ nhi đáng thương của ta, bị lừa gạt, chậm trễ mất mấy năm. Thật may là tất cả vẫn còn có thể cứu vãn." Thượng thư phu nhân lấy khăn lau nước mắt.

"Chúng ta tốt nhất vẫn nên tìm bà tử xác nhận lại một chút. Vạn nhất chuyện này không đúng thì chẳng phải là vu oan cho Diệp vương sao? Chúng ta còn tốt, chỉ sợ hần sẽ phát tác lên người nữ nhi. Lúc đấy cuộc sống của con bé sẽ vô cùng thê thảm." Thượng Thư đại nhân lo lắng vô cùng sâu xa, liền quyết định làm như vậy.

Ngay đêm đó, lão ma ma thừa dịp Diệp vương phi ngủ say, lặng lẽ đi vào, tiến hành nghiệm thân.

May mắn, kết quả không làm cho bọn họ thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (14)

Edit+beta: LinhLan601

Ngày hôm sau, canh năm[1] vừa điểm, các đại thần lục tục vào triều.

[1] Canh năm: từ 3h đến 5h sáng. Tương ứng với giờ Dần.

Bên ngoài vẫn là một mảnh sương mù mờ mịt, trong không khí vẫn thoang thoảng mùi hương của đất.

Giọng nói the thé, cao vút của thái giám vang lên: "Có việc khởi tấu, không có việc bãi triều."

Lúc này, một đại thần đứng ra: "Thần có việc khởi tấu."

Tô Chi Hàm phát tay: "Ái khanh chuẩn tấu."

"Những ngày gần đây, trong thành có rất nhiều người đang nghị luận sôi nổi về Diệp vương, nói Diệp vương là nữ nhân, không nên tập tước, càng không nên đón dâu, làm chậm trễ cô nương nhà người khác." Đại thần thẳng thắn bẩm báo sự tình gần nhất.

Nói xong dư quang trong mắt quét qua khuôn mặt các đại thần phía sau.

Lúc này, những người khác cũng đứng ra, trầm lời như một: "Thần cũng nghe nói. Thịnh Hoàng Thượng chủ trì công đạo, cho chúng thần cùng bá tánh trong thành một lời giải thích."

Nghe thấy Tô Viện bị vạch trần, Tô Chi Hàm đầu tiên là nghĩ việc này vì sao lại bị phát giác. Sau đó lại cảm thấy, với thân phận lúc này của hần, không việc gì phải sợ, dù sao chuyện này cũng chỉ là sớm hay muộn.

Sắc mặt Tô Chi Hàm đông lại, ánh mắt lạnh lẽo bắn xuống: "Chuyện này trăm đã sớm biết, cũng ngầm đồng ý. Các người có ý kiến sao?"

Những người bên dưới thấy vị thánh thượng này đã bắt đầu phát hỏa, cũng không tiếp tục tóm lấy không buông, đồng loạt quỳ xuống: "Chúng thần không dám. Thịnh Hoàng Thượng thứ tội."

Tô Chi Hàm vừa lòng gật đầu.

Chỉ là, ba người thúc thúc của Tô Viện lại không tính toán để yên như vậy.

Tô lão nhị đứng ra: "Hoàng thượng, con của đại ca thần là vốn dĩ là nữ nhi, sao có thể kế thừa vương vị, mang binh đi đánh giặc? Hoàng thượng, thỉnh người mình giám." Nói xong lập tức quỳ xuống.

Các đại thần khác cũng sôi nổi phụ họa: Đúng vậy, chỉ là một nữ nhân, làm sao lại được kế thừa Diệp vương phủ?

Lúc này, Thừa tướng thấy tình hình như vậy, cũng tiến lên quỳ xuống: "Hoàng thượng, thỉnh người vì nhi tử của thần chủ trì công đạo."

Lông mày Tô Chi Hàm cau chặt lại.

"Nhi tử thần bị Diệp vương đánh một trận, chặt đứt gân chân một bên, hiện tại vẫn còn nằm trên giường không dậy nổi. Vương tử phạm pháp cũng giống như dân thường, cầu Hoàng Thượng chủ trì công đạo." Nói rồi thừa tướng dập đầu ba cái thật mạnh trên mặt đất.

"Hừ. Người cũng không hỏi lại bản thân xem vì sao nhi tử mình bị đánh. Đùa giỡn cô nương nhà lành, lá gan hần thật đúng là đủ lớn." Tô Chi Hàm chất vấn Thừa tướng.

"Hoàng Thượng, người nói sai rồi. Nữ tử kia không phải là nữ nhân đoàng hoàng, nàng ta là kỹ nữ thanh lâu. Nhi tử thần cũng không tính là đùa giỡn

nàng ta." Thừa tướng vội vàng thanh minh.

"Người còn nói lý? Người khác không muốn, không phải gọi là cưỡng bách sao?"

"Nhưng vô luận là thế nào đi chăng nữa, Diệp vương cho dù muốn giáo huấn con trai thần, cũng không nên đánh đến gần chết mới thôi như vậy." Thừa tướng đối với hành động của Diệp vương phần hận không thôi.

"Nếu Hoàng Thượng không cho nhi tử thần một công đạo, thần liền quỳ ở đây không dậy. Đứa con duy nhất của mình cũng không bảo vệ tốt được, thần không còn mặt mũi ra sức vì muôn dân, không còn mặt mũi đối diện với liệt tổ liệt tông." Thừa tướng đã sớm rơi lệ đầy mặt.

Hành động của Thừa tướng làm Thượng thư nhớ tới nữ nhi đáng thương của mình.

"Hoàng Thượng, thỉnh người cũng cho nữ nhi của thần một công đạo." Thượng thư đại nhân ra mặt, quỳ xuống liền không đứng dậy.

"Nữ nhi của người là ai?" Sắc mặt Tô Chi Hàm lúc này vô cùng tăm tối.

"Nữ nhi thần chính là Diệp vương phi, thê tử của Diệp vương. Nhưng Diệp vương là nữ nhân, con gái thần cũng là nữ nhân, sao có thể ở bên nhau? Thần khẩn cầu Hoàng thượng hủy mối hôn nhân này, tách bọn họ ra." Thượng thư đại nhân khẩn thiết.

Tô Chi Hàm phát tay, chuyện này thật ra không khó.

"Hơn nữa, thỉnh Hoàng thượng chiếu cáo với người trong thiên hạ, Diệp vương là nữ nhân, giữa Diệp vương và con gái thần không hề phát sinh chuyện gì. Như vậy danh dự của con gái thần mới không bị hủy hoại, mới có thể tái giá, gả cho người khác. Còn đầu sỏ gây tội, chậm trễ thanh xuân của nữ nhi thần là Diệp vương, thỉnh nàng ta tự mình xin lỗi, bù đắp cho con gái thần." Thượng thư nhìn quần thần xung quanh, hy vọng có người đứng ra nói giúp ông ta một câu

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: [TG2] Công chúa là bia đỡ đạn (15)

Nhưng để Thượng thư thất vọng rồi. Những người ở đây, không một ai đứng ra vì ông ta nói chuyện.

Dù sao hiện tại bệ hạ đã bị chọc đến phát hỏa, ai còn dám đưa đầu tới hứng lửa giận của Thiên tử.

Những đại thần ở đây đều là cáo già. Bọn họ ở trong lòng vì Thượng thư đại nhân lau một phen mồ hôi lạnh, yên lặng thấp một ngọn nến cho ông ta.

Tô Chi Hàm này là người rất bao che khuyết điểm. Hắn cho rằng, có thể trở thành bia đỡ cho mọi người nhà hắn chính là vinh hạnh cho nữ nhi của Thượng thư, là phúc khí tu luyện mười đời mới có được.

Có thể gả cho Vương gia, trở thành Vương phi cao quý, lại không có bất cứ di nương, tiểu thiếp linh tinh nào lắc lư trước mặt. Đây là chuyện tốt cỡ nào mới rơi xuống trên người khuê nữ của ông ta.

Vinh hoa phú quý hưởng dụng bất tận, nhà hoàn thị nữ vô số. Người khác chỉ có thể hăm mộ ghen ghét, yên lặng cắn răng trong lòng, ông ta vậy mà còn ghét bỏ, cảm thấy mọi người hắn có lỗi?

Tô Chi Hàm cảm thấy Thượng thư này thật sự không biết tốt xấu, như vậy mà còn không biết thỏa mãn.

Nếu Thượng thư biết được suy nghĩ này của hắn ta, tuyệt đối sẽ bị tức chết.

Ai hiếm lạ cái vị trí vương phi ấy? Ngồi lên xem như phải thủ tiết cả đời, trở thành quả phụ, sống với trượng phu không phải là nam nhân kia.

Không có di nương đâu phải do Diệp vương không muốn, là do nàng ta không có cái công năng kia mà thôi.

Hơn nữa, không để nữ nhân bên người căn bản là do nàng ta sợ càng có nhiều người, thân phận của nàng ta càng dễ dàng bị lộ mà thôi.

"Tốt. Tốt. Người dám uy hiếp trẫm!" Gân xanh trên trán Tô Chi Hàm giật giật.

"Người tới, truyền ý chỉ trẫm, chấp thuận Diệp Vương gia và Diệp Vương phi hòa li. Từ đây hai người không còn quan hệ, Diệp Vương phi có thể tái hôn, của hồi môn cũng trực tiếp nâng về phủ thượng thư. Mặt khác, để bồi thường, mười gian cửa hàng của Diệp vương phủ sẽ cấp cho Diệp Vương phi." Tô Chi Hàm phát phát tay, ý bảo tiểu thái giám đi truyền chỉ.

Bất quá, đối với việc Thượng thư dùng giọng điệu uy hiếp nói chuyện với mình, hắn cảm thấy rất không thoải mái.

"Từ từ, Thượng thư bắt kính với trẫm, phải chịu trừng phạt. Lập tức giáng chức xuống thành Biên tu[2]".

[2] *Biên tu*: Chức quan thuộc Hàn lâm viện, hàm Chánh thất phẩm, giữ việc chép sử. Nguyễn Công Trứ cũng từng giữ chức biên tu Sử quán dưới triều Minh Mệnh.

Thượng thư đại nhân thở ra một hơi. Chính mình giáng chức còn tốt, nữ nhi xem như đã thoát ra khỏi khổ ải, có thể chọn rể hiền một lần nữa.

"Thần khấu tạ Hoàng Thượng, tạ Hoàng Thượng thành toàn." Thượng thư quỳ xuống tạ ơn.

Thừa tướng ở bên cạnh lúc này mới lên tiếng: "Hoàng Thượng, nhi tử của thần..."

"Người còn không biết xấu hổ sao? Người dạy dỗ nhi tử thế nào, ở bên ngoài không những vô pháp vô thiên, lại còn dám khi dễ Vương gia!" Vừa lúc Tô Chi Hàm lửa giận đầy đầu, lập tức trút lên người Thừa tướng.

"Thần không biết giáo dục con, thỉnh Hoàng thượng thứ tội. Nhưng nhi tử thần....." Thừa tướng run rẩy không nói không ra lời.

"Vậy trẫm liền hạ một trừng phạt nhỏ. Người tới, đi phủ Thừa tướng truyền chỉ. Nhi tử Hứa Lai của Thừa tướng, đùa giỡn phụ nữ, làm loạn vương pháp, nói dối Hoàng Thượng, phạt đánh một trăm trượng. Nếu không chết, đưa thái y tới xem." Tô Chi Hàm nhìn về phía Thừa tướng, hàn ý lạnh lẽo từng đợt.

Thừa tướng lưng lay muốn ngã, một trăm trượng, không chết thì cũng cũng tàn phế.

"Thần, tạ Hoàng Thượng ban ân." Cho dù thống hận thế nào, cũng phải ngoan ngoãn tạ ơn.

Giờ phút này, cừu hận trong lòng ông ta lan tràn tựa như gió rền bão cuốn.

Các đại thần còn lại tự cảm thấy may mắn một phen, đối với Thừa tướng đồng tình vạn phần, cũng đối với người ngồi trên cao kia, lắc đầu không thôi.

Bọn họ vô cùng hoài nghi, một Hoàng thượng không biết lấy đại cục làm trọng, bốc đồng, thiên vị đến vậy,... liệu có phải là kiếp nạn của muôn dân bách tính?

Lấy được dân tâm[3] rất khó, nhưng đánh mất dân tâm lại vô cùng đơn giản.

[3] *Dân tâm*: Lòng dân.

****Dù hơi muộn nhưng chúc các tình yêu valentine vui vẻ~ Moah moah ^^ ♡**

Bạn đang đọc truyện *Nữ Thần Mau Xuyên: Con Đường Nghịch Tập Của Pháo Hôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.